

คำถาม-ตอบ โดยท่าน ผอ.ประวิทย์ เปรื่องการ ประจำปี ๒๕๖๑

รวบรวมโดยนิติกรพร เทศบาลตำบลบัวสว่าง อำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร

*****

คำถาม ๒/๕/๖๑

เพื่อนหนูฝากถามว่า ตัวเขาถูกนายกับปลัดกลั่นแกล้งตั้งสอบวินัยร้ายแรง ต่อมาได้ข่าวว่าจะถูกลงโทษปลดออก หว่าเพื่อนหนูไม่ดูแลปล่อยให้ลูกน้องนำเงินภาษีไปใช้ก่อน แต่เขาเอาเงินมาคืนครบแล้วเลยไม่ตั้งสอบวินัย เพียงแต่มีการเรียกรวมว่ากล่าวเท่านั้น เขาจะเล่นงานเพื่อนหนูถึงปลดออก จะทำอย่างไรดีคะอาจารย์

ตอบ

ปัญหาของเพื่อน..ควรให้เพื่อนถาม เพราะบางครั้งต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อคำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์ มีข้อสังเกตในการทำงานด้านวินัยมากกว่า ๒๐ ปี พบว่า ผู้ถามบางรายจะเลือกให้ข้อมูลเฉพาะที่เป็นประโยชน์ "ปกปิดข้อความที่ควรต้องเล่า" ทำให้การตอบคลาดเคลื่อนไป "เพราะข้อมูลไม่ครบ" แล้วมักนำไปอ้างว่า "ผู้นี้ตอบอย่างนี้ ผู้นั้นว่าอย่างนั้น" อันอาจเกิดการเข้าใจผิดและเสียหายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจด "การติดต่อ ถ้อยคำ" หรือ "คลิปเสียง" เพียงบางช่วงบางตอน เพื่อนำไปใช้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจำเป็นต้องตอบในเรื่องที่ข้อมูลไม่ครบ มักใช้คำว่า "หาก..." หรือ "ถ้า..." ซึ่งเป็นเพียง "การชี้ทาง" หรือตอบตามหลักการเท่านั้น ดังนั้น เมื่อนำไปใช้จริงต้องศึกษากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือหนังสือที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ไม่ควรอ้างตัวบุคคลโดยละเลยการตรวจสอบจากข้อมูลปฐมภูมิตั้งกล่าว

ตามคำถาม มี ๒ ประเด็น คือ

๑. นายก อปท.กลั่นแกล้งตั้งสอบวินัยร้ายแรงได้หรือไม่ อย่างไร

๒. ว่ากล่าวตัวการสำคัญ แต่ปลดผู้กำกับดูแล ได้หรือไม่

สรุปสั้น

(หลักการ)

๑. กลั่นแกล้งตั้งไม่ได้

๒. ตัวการสำคัญต้องถูกลงโทษหนักกว่าผู้กำกับดูแล

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๔ วรรคสี่ กำหนดว่า "เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า..ผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายก อปท.ดำเนินการทางวินัยทันที"

มูลกรณีตั้งกรรมการสอบสวนวินัย อาจเกิดจาก

(๑) ผลการสอบข้อเท็จจริง (ข้อ ๒๔ วรรคห้า)

- (๒) การส่งเรื่องจากหน่วยตรวจสอบ (ป.ป.ช., ป.ป.ท., สตง.)
- (๓) การชี้มูลจากหน่วยราชการ (สตง., อำเภอ, จังหวัด, กรม, กระทรวง, ศูนย์ดำรงธรรม ฯลฯ)
- (๔) การแจ้งกรณีต้องหาคดีอาญาจากตำรวจ และ
- (๕) ผู้บังคับบัญชาตรวจพบหลักฐานชี้ชัดว่ากระทำผิด เป็นต้น

หากไม่เข้าประเด็นข้างต้น ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวน อาจใช้สิทธิ์ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด เพื่อให้มีมติให้นายก อปท. ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนนั้นเสีย ตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) เพราะการแต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ (หลักเกณฑ์เดิมใช้คำว่า "จะยกเลิกมิได้" หมายถึง ห้ามนายก อปท. ยกเลิกเอง) ตามข้อ ๗๕ วรรคสี่ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัยฯ

กรณีหากเป็นการกลั่นแกล้งจริง ผู้ใช้อำนาจอาจต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

๒. ตัวการสำคัญ คือ ผู้นำเงินภาษีไปใช้ก่อน ถือเป็น การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสามของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ ต้องลงโทษ "ไล่ออกจากราชการ" สถานเดียว "การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเหลือเป็นปลดออกจากราชการ ตามมติกรม.เมื่อ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ดังนั้น การที่นายก อปท. เพียงว่ากล่าวตักเตือน โดยละเลยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (เป็นการทำผิดกฎหมายอาญา) จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับตัวผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่กำกับดูแล หากจะถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ก็สามารถทำได้ แต่ตามปกติต้องลงสถานโทษที่เบากว่าตัวการสำคัญ กรณีนี้ยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จแต่มีข่าวว่าจะปลดออกจากราชการ (เป็นความลับ รู้ได้อย่างไร) ถ้าเป็นจริงจะเป็นการสอบที่มีธงคำตอบ จึงไม่เกินไปตามข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง ที่ว่า "...ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสจริต..." และเรื่องนี้มีการบรรเทาความเสียหาย ด้วยการนำเงินมาคืนครบแล้ว อาจถือเป็นเหตุลดหย่อนโทษ ซึ่งอาจเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ ทั้งนี้ อยู่ที่ผลการสอบสวน

หากกรณีข้อเท็จจริงเป็นอันยุติว่ากลั่นแกล้ง มีวิธีการอีกหลายช่องทางที่จะพิสูจน์ตัวเอง
ขอบคุณทุก ๆ โพสต์ ด้วยครับ

*****

คำถาม ๓๐/๓/๖๑

รบกวนสอบถามค่ะท่านอาจารย์

กรณี ก.มีมติให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่ให้ถูกต้องตามข้อ ๘๙ ของประกาศฯ...กล่าวคือ ให้สอบสวนตามประกาศใหม่ปี ๒๕๕๘ ปรับบทลงโทษตามประกาศฯเก่าปี ๒๕๔๕ (ในขณะกระทำผิด) อยากทราบว่า การดำเนินการใหม่ที่ว่านี้ หมายถึงอย่างไร

๑. ต้องแก้ไขคำสั่งใหม่ด้วยหรือไม่
๒. แก้ไขเฉพาะ สว.๖ สรุปสำนวนสอบสวน (ลงวันที่ปัจจุบัน ใช้ใหม่คะ) หรือ

๓. ก.น่าจะมื่ออำนาจที่จะแก้ไขได้เลยหรือไม่คะ...การสอบสวนดำเนินการถูกต้องตามประกาศใหม่แล้ว
เพียงแต่ลงโทษโดยปรับบทลงโทษประกาศฯ ใหม่ (ซึ่งต้องลงโทษตามประกาศขณะกระทำผิด)
ขอคำแนะนำด้วยคะท่านอาจารย์

ตอบ

คล้ายกับคำถาม ๒๘/๓/๖๑ (ก่อนหน้า)

คือ "ให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่ให้ถูกต้อง" โดยไม่มีรายละเอียดว่า "การดำเนินการทางวินัยครั้งที่แล้ว
อปท.ดำเนินการผิดประเด็นไหน อย่างไร เพราะเหตุใดจึงต้องแก้ไข เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เสียไปอันเนื่องมาจากคุณสมบัติของกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้อง เมื่อเป็นช่วงที่มีการประกาศใช้หลักเกณฑ์
และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ฉบับใหม่ (ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙) จึงจำเป็นต้องใช้ข้อ
๘๘ ซึ่งเป็นเสมือนบทเฉพาะกาล แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนหลังวันที่ ๑
มกราคม ๒๕๕๙ ก็ไม่ควรอ้างข้อ ๘๘ วรรคสอง (จะเกิดความสับสนได้ เพราะไม่ใช่ประเด็นหลักที่ทำให้ต้อง
ดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่)

จากคำถาม (ที่มีรายละเอียดเท่าที่เห็น) คงเป็นไปได้ว่า คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องใน
สาระสำคัญ ก.จังหวัดจึงมีมติให้ อปท.ไปดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่ให้ถูกต้อง ตามข้อ ๘๘ เท่ากับยังไม่
เคยมีการสอบสวนเรื่องนั้นมาก่อนเลย (ต่อนับหนึ่งใหม่) คำถามทั้ง ๓ ประเด็น จึงไม่จำเป็นต้องตอบ

อย่างไรก็ตาม หากไม่เกี่ยวกับคุณสมบัติกรรมการสอบสวน คำสั่งดังกล่าวยังมีผลตามกฎหมาย ไม่
จำเป็นต้องแก้ไข จึงไม่อาจทราบได้ว่า จุดประสงค์ของ ก.จังหวัดคืออะไร นอกเหนือจากคำว่า "ให้ไป
ดำเนินการสอบสวนทางวินัยใหม่ให้ถูกต้อง"

ดังนั้น หากต้องการคำตอบที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ข้อมูลเกี่ยวกับมติ ก.จังหวัดต้องครบถ้วน
ชัดเจนในประเด็นด้วย ถามแบบง ๆ เลยตอบแบบง ๆ

หมายเหตุ

เรื่องลักษณะนี้ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด คงมีรายละเอียดแห่งประเด็นเสนอ ก.จังหวัด ครบถ้วนแล้วว่า
ให้ไปดำเนินการใหม่ เพราะเหตุใด ๑..๒..๓..๔ แนนอน หรือไม่เป็นอย่างนั้น..!

ขอบคุณครับ

*****

ตอบ ๒๘/๓/๖๑ และ ๓๐/๓/๖๑ (เพิ่มเติม)

ในกรณีนี้ อปท.ดำเนินการสอบสวนพิจารณาแล้วรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด ตาม
ข้อ ๘๔ หรือ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)
แล้วแต่กรณี ที่ปรากฏอยู่ในข้อ ๘๗ นั้น

เมื่อเทียบเคียงข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง จะเห็นว่า หากอนวินัยหรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นเป็นการ
สมควรที่จะต้องสอบสวน (เพิ่มเติม)...ก็ให้ "กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญ.." ไปให้นายก อปท.เพื่อให้กรรมการ
สอบสวนที่ตั้งไว้เดิมทำการสอบสวน..

ดังนั้น ทั้ง ๒ คำถามที่ว่า "ให้ดำเนินการใหม่" เชื่อว่า ก.จังหวัด ต้อง "กำหนดประเด็นหรือหัวข้อสำคัญ"
ไว้แล้ว เพียงแต่มีได้มีการระบุในหนังสือแจ้งเท่านั้น เมื่อยังไม่ชัดเจน จึงไม่ควรดำเนินการใด ๆ ต่อ จะเป็นการ
ผิดซ้ำซาก เสียเวลาเปล่า ให้ อปท.มีหนังสือถึงท่านประธานอนุวินัย/ท่านประธาน ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี ถาม
ว่า "ประเด็นหรือหัวข้อสำคัญ" ที่จะให้ อปท.ดำเนินการใหม่นั้น คืออะไร

ต้องชัดเจนทุกฝ่ายครับ เพื่อความยุติธรรม..

*****

คำถาม ๒/๔/๖๑

ท่านคะ หนูเป็นข้าราชการ อบต.บรรจุใหม่จากบัญชีกรมฯ ปี ๖๐ ในตำแหน่งวิเคราะห์ฯ มีปัญหาเรียนถามคือ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ อบต.หนูเป็นประจำ ทุกวันที่ ๑ และ ๑๖ ของเดือน ในช่วงเช้า จนท.บนสำนักงานจะซื้อหอยไต้ดินส่งเสียงดังโวกเหวก ไม่สนใจเรื่องงานกันเลย ซึ่งประชาชนที่มาติดต่อก็ได้ยินกันทั้งนั้น จนท.บางรายเป็นคนเดินโพยอย่างโจ่งแจ้ง ตกบ่าสามสี่โมงพากันทิ้งโตะทำงานมานั่งเฝ้าหน้าจอทีวีดูการออกสลากกินแบ่งรัฐบาล พอเลขท้าย ๒ ตัว หรือรางวัลที่ ๑ ออก ก็เฮกันลั่น บางที่ท่านนายกฯ ก็เฮกับเขาด้วย หนูอยาชาวบ้านเจ้าของภาษีมากเลย ท่านช่วยแนะนำให้หนูหน่อยว่า หนูควรทำอย่างไรดีคะ ขอบพระคุณท่านมากคะ

ตอบ

ประเทศไทยเป็น "นิติรัฐ" ทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายที่ถูกสั่งจากข้างบน กฎหมายจำนวนไม่น้อยที่ไม่เอื้อต่อบริบทหรือวิถีของผู้ที่อยู่ใต้บังคับของกฎหมาย เช่น การพนันที่อยู่ในสายเลือดของผู้คนมาช้านาน รัฐชาติปิตัยตรากฎหมายห้ามเล่นการพนันบางชนิด แต่หลายครั้งที่ไม่อาจบังคับใช้กฎหมายได้ เหมือนกับกรณีนี้ถาม

ในปี ๒๔๗๘ ได้มี พ.ร.บ.การพนัน ห้ามข้าราชการเล่นการพนันหลายชนิด ปี ๒๔๙๖ มีหนังสือกรมเลขาธิการ ครม.ที่ นว ๒๐๘/๒๔๘๖ ลง ๓ กันยายน ๒๔๙๖ กำหนดระดับโทษสำหรับผู้เล่นการพนันบางประเภทถึงขั้นไล่ออก ปี ๒๔๙๘ ก็มีหนังสือกรมสารบัญญ ครม.ที่ นว ๒๘๐/๒๔๙๘ ลง ๒๙ ธันวาคม ๒๔๙๘ กำชับมาอีก จากนั้นก็มีหนังสือสั่งการออกมาเป็นระยะ กระทั่งล่าสุดกระทรวงมหาดไทย ได้ออกหนังสือที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๓๗๖๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ กำชับเรื่องนี้มาอีกครั้ง

เรื่องการพนันมันอยู่ในสายเลือดของคนไทยส่วนหนึ่งไปแล้ว หากไม่มีการกวดขันอย่างจริงจังก็จะเป็นอย่างที่เราเห็น

วิธีจัดการมีมากมายหลายอย่าง แต่ควรเอาตัวให้รอดก่อน อย่าไปยุ่งกับเขา เดียวมีคนจัดให้เอง ปล่อยวาง ตั้งใจทำงาน เพราะหนูคือ "คนเลือดใหม่" ครับ

*****

คำถาม ๔/๔/๖๑

ขออนุญาตสอบถามอาจารย์ครับ กรณี สตง.ชี้มูลความผิดนายกและพนักงาน อบต.ว่ากระทำการผิดระเบียบการเบิกจ่าย และให้อำเภอดำเนินการสอบสวนตามกรณีตามอำนาจหน้าที่ของอำเภอ ไม่ได้บอกอะไรนอกจากนี้ สตง.ก็ส่งเอกสารที่ได้สอบสวนไปแล้วอย่างละเอียดมาด้วยครับ ปัญหาคืออำเภอได้ออกคำสั่งแต่งตั้งผมรองปลัดกับนิติกร อบต.ร่วมเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงนายกและสอบวินัยพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่มิได้ระบุไปว่าใคร คำสั่งออกมาลอย ๆ ว่าสอบข้อเท็จจริงนายกและวินัยพนักงานส่วนตำบล ผมก็เลยงงว่าจะสามารถดำเนินการได้โดยชอบหรือไม่ เพราะอำเภอไม่ได้ขอตัวผมกับน้องนิติกรให้ร่วมเป็นกรรมการสอบเลย และการสอบผู้บริหาร น่าจะใช้ระเบียบ มท.ว่าด้วยการสอบผู้บริหาร อำเภอ้างเฉพาะเรื่องการกำกับดูแล เลยแจ้งท่าน ป.ที่อำเภอว่า ขอให้ดำเนินการใหม่ อย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ครับ ทางอำเภอก็คล้ายมาว่างานสอบไม่คืบหน้า ประมานนั้น ครับ

ตอบ

ประเด็นคำถามมีเพียงว่า นายอำเภอออกคำสั่งแต่งตั้งรองปลัดและนิติกรของ อบต.เป็นกรรมการสอบสวนนายกฯ และพนักงานส่วนตำบล โดยไม่ได้ขอความยินยอมจากต้นสังกัดก่อน คำสั่งชอบหรือไม่

ประเด็นที่เกิดคำถามตามมา ก็คือ การสอบสวนดังกล่าว เป็นการสอบสวนตามกฎหมายจัดตั้ง อบต. มาตรา ๙๐ หรือเป็นการสอบสวนตามระเบียบ มท.ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่นฯ พ.ศ.๒๕๕๔

สำหรับการสอบละเมิด (ถ้ามี) นายอำเภอในฐานะผู้กำกับดูแล อบต.จะเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนคดีอาญา (ถ้ามี) ต้องไปแจ้งความที่ สภ.

ประเด็นต่อเนื่อง

๑. นายอำเภอตั้งกรรมการสอบวินัย ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้หรือไม่

๒. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัย ไม่ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา ได้หรือไม่

๓. หากคำสั่งของอำเภอไม่ชอบ ต้องดำเนินการอย่างไร

สรุปสั้น

ถ้าสอบตามระเบียบ มท.คำสั่งของอำเภอไม่ชอบ และหากสอบตามกฎหมายจัดตั้งก็ไม่ควร

๑. นายอำเภอตั้งสอบวินัย ขรก.ท้องถิ่นไม่ได้

๒. คำสั่งต้องระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา

๓. เมื่อคำสั่งไม่ชอบ อำเภอต้องยกเลิกคำสั่งเดิมแล้วย้อนกลับมาเริ่มใหม่เฉพาะในส่วนของนายก อบต. ความเห็นของท่านถูกต้องแล้ว

ขยายความ

กรณีการสอบสวนนายก อบต.และพนักงานส่วนตำบลดังกล่าว น่าจะเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนของผู้เกี่ยวข้อง โดยด่วนสรุปจากการชี้มูลของ สตง.ที่มีมายังนายอำเภอในฐานะผู้กำกับดูแล อบต.ว่าให้ดำเนินการ (ทั้งทางอาญา ละเมิด วินัย) กับผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมักจะชี้มูลลักษณะเหมารวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมาพร้อมกัน

ซึ่งกรณีนี้อำเภออาจวินิจฉัยว่า ต้องสอบข้อเท็จจริงก่อน ตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๙๐ แล้วนำเอาถ้อยคำในหนังสือ สตง.มาใส่ในคำสั่งทั้งหมด ทำให้เข้าใจผิด แต่เรื่องนี้ไม่ต้องสอบข้อเท็จจริงอีกแล้ว สังเกตได้จากคำว่าให้สอบวินัยนั่นเอง อนึ่ง ถึงจะเป็นการสอบข้อเท็จจริงก็ตาม หากอำเภอจะนำชื่อ ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นมาตั้งเป็นกรรมการก็ "ควรแจ้ง" ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นทราบก่อน เพราะตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน นายอำเภอไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของ ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แต่อยู่ในฐานะเป็นผู้กำกับดูแล อบต.ตามกฎหมายจัดตั้ง (ร.ผอ.สัญญาจิต พวงนาค กองกฎหมายฯ สภ.)

อันที่จริงหนังสือ สตง.ในลักษณะนี้ ต้องแยกดำเนินการเป็น ๒ กระบวนการ คือ

(๑) อำเภอต้องสอบสวนนายก อบต.ตามระเบียบ มท.ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่นฯ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยขอความยินยอมจากต้นสังกัดของ ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ที่จะขอตัวก่อน ตามข้อ ๗ วรรคสาม แล้วดำเนินการแต่งตั้ง/สอบสวนตามกระบวนการจนแล้วเสร็จ

(๒) การสอบสวนวินัยพนักงานส่วนตำบล ให้ อบต.รายงานไปยัง ก.จังหวัด พร้อมเอกสารทั้งหมด เพื่อให้ความปรากฏแก่ ก.จังหวัดว่า "นายก อบต.ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับพนักงานส่วนตำบลผู้ถูกกล่าวหา" เพื่อให้ ก.จังหวัดคัดเลือกกรรมการสอบสวนให้

ส่วนประเด็นต่อเนื่อง

๑. อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นอำนาจของนายก อบต.ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๒๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ดังนั้น นายอำเภอจึงไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ขรก.หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จะต้องระบุ

๑) ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา

๒) เรื่องที่กล่าวหา

๓) ชื่อและตำแหน่งระดับของกรรมการสอบสวน

ตามข้อ ๕๐ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ หากไม่แล้วอาจทำให้คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบได้ (เพราะไม่รู้ว่าจะสอบใคร)

๓. อำเภอดำเนินการยกเลิกคำสั่งเดิมเสีย แล้วให้เริ่มดำเนินการใหม่ตั้งได้อธิบายข้างต้น

ขอขอบคุณท่าน ผอ.สัญญาจิต พวงนาค กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น สก. และสมาชิกทุกท่านสำหรับทุกโพสต์ ครับ

*****

คำถาม ๙/๔/๖๑

ท่านอาจารย์ครับ ปลัด อบต.ถูก ป.ป.ช.ชี้มูลว่าร่วมกับนายกฯ ที่เดิม จัดซื้อจัดจ้างผิดกฎหมายฮั่ว เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง นายกฯ ที่ใหม่รายงาน ก.จังหวัดผ่านนายอำเภอ โดยไม่มีความเห็น เวลาผ่านไปเกือบเดือน อำเภอลงเอกสารและให้ชี้แจงเพิ่มเติม และ อบต.กำลังทำหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ถามว่า เมื่อครบกำหนด ๓๐ วันตามที่ ป.ป.ช.ให้รายงานแล้ว ต้องดำเนินการอย่างไรครับ

ตอบ

คำถามมี ๓ ประเด็น คือ

๑. นายกฯ ไม่มีความเห็น ได้หรือไม่

๒. ต้องเสนอผ่านอำเภอ หรือไม่

๓. เมื่อครบ ๓๐ วัน ต้องทำอะไร

สรุปสั้น

๑. นายกฯ ไม่มีความเห็น ไม่ได้

๒. ต้องเสนอตรงไปที่ ก.จังหวัด

๓. แจ้งความคืบหน้าไปยัง ป.ป.ช.

ขยายความ

๑. กฎหมาย ป.ป.ช.มาตรา ๙๒ ให้นายกฯ ถู้อาสาสำนวนของ ป.ป.ช.เป็นสำนวนของกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาอีก ประกอบข้อ ๗๗ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสองว่า "นายกฯ ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ.." (แม้จะใช้ดุลพินิจไม่ได้ แต่ต้องลงความเห็นให้ใส่ออกจากราชการฐานทุจริต) ก่อนรายงานไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ดังนั้น การที่นายกฯ ไม่มีความเห็น จึงไม่สามารถกระทำได้

๒. ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ดังกล่าว กำหนดว่า..ในกรณีที่นายกฯ เห็นว่า..ผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ต้องปลด/ไล่ออก) ให้นายกฯ เสนอ ก.จังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้อาวุธรณีย..ทำความเห็นเสนอ..." ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๑๗๐๓ ลง ๓๐ ต.ค.๕๖ แจ่มมติ ก.กลาง สรุปว่า..การบริหารงานบุคคลท้องถิ่นทุกประเภท เมื่อนายกฯ ใช้อำนาจแล้ว ต้องรายงานไปยัง ก.จังหวัดโดยตรง..(หลังจากนั้น อาจมีหนังสือรายงานผู้กำกับดูแลเพื่อโปรดทราบได้..และหนังสือดังกล่าวยังไม่มีการยกเลิก) ดังนั้น การรายงานผ่านอำเภอ จึงไม่ชอบด้วยมติ ก.กลาง และเป็นกรณีที่อำเภอไม่ต้องรับผิดชอบในเหตุแห่งความล่าช้าแต่อย่างใด

๓. ระยะเวลาตามมาตรา ๙๒ และ ๙๓ กฎหมาย ป.ป.ช.ปี ๒๕๕๒ เป็นระยะเวลาเร่งรัด トラบใดที่ กระบวนการทางกฎหมายยังดำเนินการไม่ครบถ้วน ต้องแจ้งความคืบหน้าไปยัง ป.ป.ช.เป็นระยะ แต่ต้องไม่ ละเลยล่าช้า หรือเจตนาช่วยเหลือ ซึ่งอาจต้องรับผิดชอบเอง

กรณี ป.ป.ช.ชี้มูลดังกล่าว ไม่ควรมีการชี้แจงเพิ่มเติม (เพราะไม่อาจเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้) เว้นแต่ในชั้น การพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของอนุอูธรณ์หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี ในภายหน้า
ขอบคุณทุกความเห็นครับ

*****

คำถาม ๑๑/๔/๖๑

สวัสดีค่ะท่านอาจารย์หนูรบกวนขอคำแนะนำด้วยค่ะ หนูเป็น ผอ.กองคลังเทศบาล คือ มีคนไปร้องเรียน นายกเทศมนตรีที่ ป.ป.ช.กลาง กรณีจัดโครงการทัศนศึกษาดูงานเมื่อปี ๒๕๕๒ ป.ป.ช.ตั้งองค์คณะพนักงานไต่ สวนเมื่อปี ๒๕๕๖ ปรากฏว่ามีมูล ตอนนี้ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้พวกหนูแล้วเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา แต่นายกฯ คนที่ ถูกร้องเสียชีวิตเมื่อปี ๒๕๕๕ หนูไม่รู้จะแก้ข้อกล่าวหาอย่างไร

เรื่องมีอยู่ว่า โครงการดังกล่าวนายกเทศมนตรีเป็นคนจัดการเองทั้งหมด โดยติดต่อ บ.ทัวร์เพื่อนกัน กำหนดวันไปดูงานตรงกับวันที่นายกฯ รับประทานที่จังหวัดใกล้เคียงกับสถานที่ไปศึกษาดูงานนั่นเอง และ นายกฯ สั่งให้หนูเดินทางไปด้วย มีกลุ่มเป้าหมาย ๑๒๐ คน ทั้ง ส.อบต.ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการ และลูกจ้าง จ้าง รถบัส ๓ คัน เดินทางไปดูงานที่จังหวัดใกล้เคียงกับที่จะรับประทาน ๒ คัน ส่วนอีก ๑ คันเป็นรถกลุ่มพัฒนาสตรี ที่ไปคนละจังหวัด ซึ่งนายกฯ สั่งไม่ให้ข้าราชการและลูกจ้าง ๓๗ คน ไปดูงานด้วย แต่ให้กลุ่มพัฒนาสตรีไปแทน เมื่อรับประทานแล้วก็มีการเลี้ยงฉลองรับประทานนายกฯ หนูไม่รู้ว่าคุณนายกฯ รับประทานวันนั้น และไม่รู้วารถบัส ของกลุ่มพัฒนาสตรีอีกคันก็ไปร่วมงานเลี้ยงรับประทานนายกฯ ด้วย หนูเข้าใจว่า บ.ทัวร์พาแวะทานข้าวเย็น ตามปกติ หนูไม่มีส่วนรู้เห็นในการจัดโครงการในครั้งนี้และไม่ได้รับผลประโยชน์ใด ๆ เลย สำนึกปลัดเป็น ผู้รับผิดชอบโครงการ แต่หนูเกี่ยวข้องในการเบิกจ่ายตามระเบียบการจ่ายเงิน โดยเซ็นรับรองใบเสร็จค่าโรงแรม ค่าอาหาร ค่ารถบัส ที่เบิกเงินเกินไป เพราะกลับมาถึงสำนักงานก่อนกำหนด ๑๓ ชั่วโมง ของวันเดียวกัน

หนูควรจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อ ป.ป.ช.อย่างไรดีคะ เครียดมาก ๆ เลย ขอบพระคุณมากค่ะท่านอาจารย์
ตอบ

เป็นคำถามที่น่าเห็นใจอย่างยิ่งสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เพราะในห้วงหลายปีที่ผ่านมา ป.ป.ช.ทำ หน้าที่ของตนอย่างขมิ้มมัน เลยดูเหมือนว่าการตรวจสอบบางสำนวนยังไม่ได้มาตรฐานทางวินัยตามควร แต่ผล ของการชี้มูลส่วนใหญ่จะออกมาร้ายแรงนัก เกิดผลกระทบในวงกว้าง ประกอบกับแนวนโยบายแห่งรัฐที่แถลง ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐ "เน้นการปราบโกง" ทำให้เห็นรูปแบบ สารพัดการทุจริตในเวลานี้ และหน่วยตรวจสอบซึ่งรองรับงานนี้ที่โดดเด่นที่สุด ก็คือ "ป.ป.ช."

สิ่งที่ยังพอให้เห็นแสงสว่างปลายอุโมงค์อยู่บ้างในการปฏิบัติหน้าที่ราชการก็คือ "อย่าหลวม" ถึงเวลาทำ หน้าที่ต้อง "ตั้งใจ ตั้งมั่น ตั้งใจ" หากเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

๑. จะเกิดความเสียหายแก่ราชการ
๒. จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
๓. เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (มีเฉพาะ อปท.) (เพียงข้อใดข้อหนึ่ง)

ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และรองจนกว่า ผู้บังคับบัญชาจะยืนยันเป็นหนังสือ จึงต้องปฏิบัติ ตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) จะมีโอกาสรอดความผิดทางวินัย อย่าตามใจ ผู้บังคับบัญชาจนต้องมา "ตายหมู่" กันทั้งสำนักงาน เรียนให้ท่านทราบ ว่า "เรารอด ผู้บังคับบัญชาเองก็รอด"

สำหรับคำถาม แสดงว่า "คุณไม่รู้เรื่องมาแต่ต้น" จนกระทั่งทุกอย่างมันเกิดขึ้นและผ่านไปแล้วถึงรู้ แต่คุณก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับตรงนั้นมาตั้งแต่ต้น และ "เบิกจ่ายตามระเบียบการจ่ายเงิน โดยเซ็นรับรองใบเสร็จค่าโรงแรม ค่าอาหาร ค่ารถบัส ที่เบิกเงินเกินไป" เพราะเป็นหน้าที่ และมีลายมือชื่อในโครงการนี้ อาจถูกโยงในฐานะ "ผู้สนับสนุน" การทุจริตได้

ดังนั้น "ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย" คุณและทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องให้การแก้ข้อกล่าวหาของ ป.ป.ช.ไปในทิศทางเดียวกัน (เท่าที่แต่ละคนรู้) ไม่ใช่ทั้บถมหรือโยนความผิดให้คนอื่นตาย เพราะข้อเท็จจริงมันเป็นเช่นนั้น (หากที่เล่ามาทั้งหมดเป็นความจริง) ยังพอผ่อนหนักให้เป็นเบาได้บ้าง ขอคุณความดีจงคุ้มครอง ขอให้โชคดี ขอขอบคุณทุกโพสต์ ครับ

*****

คำถาม ๑๘/๔/๖๒

ขอรบกวนนิติกรครับ ถามว่าในกรณีพนักงานเทศบาลถูกตั้งสอบสวนความผิดวินัยร้ายแรง และคณะกรรมการได้สรุปผลการสอบสวนแล้วให้ปลดออก ส่งอนุกรรมการฯ และอนุกรรมการฯ ยังไม่มีผลการประชุมออกมา เทศบาลจะพิจารณาความดีความชอบให้พนักงานเทศบาลผู้นั้นได้หรือไม่ ครับ
ตอบ

มีเพียงประเด็นเดียว คือ

อนุวินัย ยังไม่ทำความเห็นเสนอ ก.จังหวัด เลื่อนขึ้นเงินเดือน ได้หรือไม่

สรุปสั้น

เลื่อนได้ (เลื่อนระดับได้ด้วย)

ขยายความ

เริ่มตั้งแต่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จนถึงการสั่งลงโทษทางวินัย (ทั้งกระบวนการ) รวมกัน เรียกว่า "การสอบสวนพิจารณา" ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) หมวด ๗ (ก่อน ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถ้าตั้งวินัยร้ายแรง เลื่อนขึ้นเงินเดือนและระดับไม่ได้ แต่ปัจจุบันเลื่อนได้)

กรณีดังกล่าว นายกเทศมนตรีได้สอบสวนเสร็จแล้วและเสนอไปยัง ก.ท.จ.(ก่อนเสนอ นายกฯ ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ ตามข้อ ๗๗ วรรคสองด้วย) เพื่อส่งเรื่องให้อนุวินัย แต่การพิจารณาทำความเห็นเพื่อเสนอ ก.ท.จ.ของอนุวินัยยังไม่เสร็จ เมื่อเสนอและ ก.ท.จ.มีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น (เพราะเป็นวินัยอย่างร้ายแรง) ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ดังนั้น นายกเทศมนตรีจึงต้องรอความเห็นชอบของ ก.ท.จ.เสียก่อน ในระหว่างนี้สามารถเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้ตามปกติ (เพราะยังไม่มีคำสั่งลงโทษ) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเลื่อนขึ้นเงินเดือน (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘ วรรคสอง ที่กำหนดว่า "ในครั้งที่แล้วมา ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยหนักกว่าภาคทัณฑ์" ประกอบข้อ ข้อ ๑๕ กำหนดห้ามไว้ว่า "นายกเทศมนตรีจะนำเอาเหตุที่พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง.มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่พนักงานเทศบาลผู้นั้นไม่ได้"

ดังนั้น เทศบาลจึงต้องพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้พนักงานเทศบาลคนดังกล่าวตามปกติ トラบใดที่ยังไม่มีคำสั่งลงโทษ รวมถึงการลงโทษตามมติ ป.ป.ช.ด้วย (อบจ./อบต./เมืองพัทยา ก็เช่นเดียวกัน)

ขอบคุณทุกโพสต์ในหลาย ๆ ห้อง ครับ

*****

คำถาม ๒๐/๔/๖๑

เรียนอาจารย์ประวิทย์ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเรียนถามอาจารย์หน่อยครับว่า กรณี สตง.ชี้มูลความผิด คณะกรรมการตรวจรับการจ้างไม่ปฏิบัติตามรูปแบบรายการเป็นความผิดร้ายแรง และแจ้งให้เทศบาลแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสามารถสรุปผลการสอบสวนเป็นโทษไม่ร้ายแรงได้หรือไม่ครับ หาก ไม่ได้ควรทำอะไรครับ ขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงครับ

ตอบ

ผู้เกี่ยวข้องไม่น้อยยังเข้าใจว่า ถูกตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ต้องลงโทษ "ปลดออก" หรือ "ไล่ออก" เท่านั้น เพราะนำไปผูกกับ "สถานโทษวินัยอย่างร้ายแรง" บางคนทนไม่ไหวคิดทำร้ายตัวเองถึงชีวิตก็มี ซึ่งน่าเศร้าใจในความ "หุนหันพลันแล่น" นั้น

ประเด็นก็คือ ตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง ผลจะออกมาเป็นวินัยอย่างไรร้ายแรง ได้หรือไม่สรุปสั้น

ได้ (อยู่ที่ผลการสอบ)

ขยายความ

มูลกรณี (เรื่อง) ที่นายกเทศมนตรี จะใช้ในวันออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย มี ๒ ประเภท คือ

๑. กล่าวหาว่า "ไม่ร้ายแรง"

๒. กล่าวหาว่า "ร้ายแรง"

ตามข้อ ๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) กำหนดว่า..ถ้ามีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรง ให้สอบสวนตามที่นายกเทศมนตรีเห็นสมควร โดย ๑. มอบ ชรก.ที่อยู่ได้บังคับบัญชาสอบแทน (ทำบันทึกข้อความมอบหมาย) ๒. ตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไรร้ายแรง ๓. นำผลการสอบข้อเท็จจริง (ต้องเป็นนายกฯ ตั้ง/ กรรมการแจ้งข้อกล่าว/สรุปพยานหลักฐาน/ให้โอกาสชี้แจง) ตามข้อ ๒๖ วรรคสาม และวรรคสี่..สามารถนำผลนั้นมาพิจารณาลงโทษวินัยอย่างไรร้ายแรงได้เลย แต่หากผลออกมาเป็นวินัยอย่างไรร้ายแรงให้เสนอนายกเทศมนตรีเพื่อตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไรร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้อง ตามข้อ ๒๖ วรรคหก แล้วเริ่มทำการสอบสวนใหม่ต่อไป

ตามข้อ ๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๗๗ วรรคหนึ่ง (๑) กำหนดว่า..ในกรณีคณะกรรมการสอบสวน (ร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง) เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด..สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีพิจารณาและสั่งการ.."

นั่นก็หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวน (วินัยอย่างไรร้ายแรง) สามารถมีความเห็นเป็นให้ยุติเรื่องก็ได้ เป็นวินัยอย่างไรร้ายแรงก็ได้ เป็นวินัยอย่างไรร้ายแรงก็ได้ (หรือแม้แต่มีความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถ บกพร่องในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม เพื่อให้ออกจากราชการก็ได้ ตามนัยข้อ ๗๕ วรรคหนึ่ง (๒) และข้อ ๗๖ วรรคสอง (๓) ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ซึ่งการให้ออกจากราชการกรณีนี้ ไม่ใช่โทษทางวินัย)

ตามคำถาม สตง.ชี้ว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรง (คงอ้างมาตรา ๔๖ ตามกฎหมาย สตง.ฉบับเดิม) นายกเทศมนตรีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไรร้ายแรง ตามการชี้มูล เพราะการตรวจสอบของ สตง.เป็นเพียงการตรวจสอบเบื้องต้นเพื่อชี้มูลให้นายกเทศมนตรีดำเนินการทางวินัยต่อไปเท่านั้น แต่เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ผลไปไม่ถึง "วินัยอย่างไรร้ายแรง" ก็ต้องเสนอลงโทษตามผลการสอบสวน (แต่ต้องสอบอย่างตรงไปตรงมา ไม่เช่นนั้นอาจเกิดปัญหาในภายหลังได้)

ขอบคุณทุกโพสต์ และตอบไปในแนวทางเดียวกัน ครับ

*****

คำถาม ๒๓/๔/๖๑

ถาม อ.ประวิทย์ ครั้งแรกออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแล้วรายงาน สตง.ทราบ ต่อมา สตง.มีหนังสือมาว่าคำสั่งสอบวินัยดังกล่าวไม่ถูกต้อง ให้เทศบาลทบทวนคำสั่งกรณีนายกเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย ต้องเสนอให้ ก.ท.จ.คัดเลือกกรรมการและให้นายกออกคำสั่ง ต่อมา ก.ท.จ. คัดเลือกกรรมการส่งมาให้ เทศบาลจึงออกคำสั่งใหม่โดยไม่ได้ยกเลิกคำสั่งเดิม ขณะนี้อยู่ระหว่างแจ้งผู้ถูกกล่าวหา แจ้งประธานสอบ ถามว่าคำสั่งเดิมเมื่อเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องเพราะนายกเป็นผู้ที่มีส่วนในการกระทำความผิดด้วย จำเป็นหรือไม่ที่ต้องยกเลิกคำสั่งเดิม จะต้องปฏิบัติอย่างไร ทราบว่าเรื่องนี้ ป.ป.ช.ได้สวนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่ชี้มูล คับ

ตอบ

มี ๒ ประเด็น คือ

๑. สตง.แจ้งให้ตั้งวินัยร้ายแรงใหม่ขณะสอบไม่ร้ายแรง ต้องทำอะไร
๒. คำสั่งไม่ร้ายแรงที่ตั้งไปแล้วและกำลังสอบอยู่ ต้องยกเลิกหรือไม่ อย่างไร

สรุปสั้น

เหตุการณ์ปกติ

๑. ให้สรุป (สว.๖) เสนอนายกเทศมนตรีเพื่อตั้งวินัยร้ายแรงใหม่
๒. คำสั่งตั้งวินัยร้ายแรงให้ท้าวความคำสั่งเดิม ถือเป็นกรยกเลิก

ขยายความ

๑. วิเคราะห์คำถามน่าจะเชื่อว่ามูลเหตุในการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนต้องมาจาก สตง.ชี้มูลว่ากระทำผิดวินัย อ้าง ม.๔๔ กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แต่ไม่ระบุความเสียหาย (อ้าง ม.๔๖ กรณีทุจริต) ตามกฎหมาย สตง.ฉบับเดิม เทศบาลได้ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนไม่ร้ายแรง (ด้วยเหตุผลใดก็ตาม) พร้อมทั้งแจ้ง สตง. (ภายใน ๖๐ หรือ ๙๐ วัน แล้วแต่กรณี) แต่ สตง.ทักท้วงว่าเทศบาลตั้งสอบวินัยไม่ถูกต้อง เพราะนายกเทศมนตรีถูกกล่าวหาด้วย

กรณีลักษณะนี้ กรรมการสอบสวนจะชะลอหรือยุติการสอบสวนไม่ได้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๔๖๘ ลง ๒๑ ส.ค. ๒๕๓๘ กล่าวคือ เมื่อเริ่มสอบสวนแล้วต้องสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ หนังสือ สตง.เป็นเพียงพยานหลักฐานหนึ่งที่กรรมการจะต้องรวบรวมและนำเข้าสู่สำนวนการสอบสวน (สตง.ไม่มีอำนาจใดสั่งให้นายกฯ ตั้งกรรมการใหม่หรือสั่งให้กรรมการยุติการสอบสวน) ดังนั้น กรรมการสอบสวน ต้องนำหนังสือ สตง.ดังกล่าวเข้าประชุมปรึกษาหารือตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) เพื่อจัดทำ สว.๖ โดยเสนอให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้องตามการชี้มูลของ สตง.

๒. เมื่อนายกเทศมนตรี ได้รับ สว.๖ จากคณะกรรมการสอบสวน และพิจารณาตามข้อ ๗๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยฯ แล้ว ให้ส่งเรื่องไปยัง ก.ท.จ.เพื่อพิจารณาตรวจสอบว่านายกเทศมนตรีมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดของผู้จะเป็นกรรมการสอบสวนแล้วพิจารณาเลือก สว.๑ ส่งรายชื่อให้นายกเทศมนตรีเพื่อออกคำสั่งแต่งตั้ง ตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ ต่อไป

กรณีตามคำถาม ให้นายกเทศมนตรีออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนใหม่ตามมติ ก.ท.จ.โดยต้องท้าวความตั้งแต่คำสั่งแรกจนถึง ก.ท.จ.เลือกกรรมการให้ ตามแบบ สว.๑ และควรให้ยกเลิกคำสั่งเดิมไปพร้อมกัน

กรณีไม่ได้ท้าวความดังกล่าวมาก่อน ก็ควรออกคำสั่งยกเลิกคำสั่ง

แรกเสียอย่าให้ค้างคา เพราะไม่ชอบมาแต่ต้น จึงไม่ถือว่า "ดำเนินการทางวินัยซ้ำในพฤติกรรมเดียว" เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมาภายหลัง

ขอบคุณทุกเสียงทุกสาย ครับ ขอคุณข้อมูลนี้จากท่าน ผอ.ประวิทย์ ครับท่าน

*****

คำถาม ๒๕/๔/๖๑

สวัสดีค่ะอาจารย์ วันนี้มีเรื่องรบกวนขอปรึกษาว่า กรณีถูกแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบวินัย ในเรื่องที่พนักงานแอบอัดคลิปเสียงเรื่องการจัดซื้อรถบรรทุกขย่ะว่ามีการเรียกรับเงิน แล้วเอาไปเผยแพร่ในเน็ต แต่ข้อมูลที่กรรมการวินัยได้รับมามีแค่รายงานสอบข้อเท็จจริง ๓ แผ่น ไม่มีเอกสารการถอดคลิปเสียงหรือพยานเอกสารใดๆเลย คำพูดใดที่ทำให้เห็นว่าเกิดความเสียหายก็ไม่มี เมื่อกรรมการวินัยสอบถามไปยังอำเภอและจังหวัดเพื่อขอเทปการสนทนาและข้อความที่ถอดเทป อำเภอและจังหวัดบอกว่าเป็นข้อมูลลับ ให้ไม่ได้ แบบนี้กรรมการวินัยจะเอาพยานเอกสารตรงไหนที่แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาแอบอัดคลิปเสียงจริง คำพูดใดที่ทำให้เกิดความเสียหาย ถ้าเป็นแบบนี้กรรมการวินัยสามารถแจ้งเหตุไปยังผู้มีคำสั่งตั้งกรรมการเพื่อขอระงับการสอบสวนเนื่องจากไม่มีพยานเอกสารหลักฐานที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ไหมค่ะ

ตอบ

มี ๒ ประเด็น คือ

๑. อำเภอ/จังหวัด แจ้งว่าเป็นความลับ จะต้องทำอย่างไร

๒. จะขอระงับการสอบสวน ได้หรือไม่

สรุปสั้น

๑. ทำบันทึกประจำวันแนบไว้ในสำนวน

๒. ระงับการสอบสวนไม่ได้

ขยายความ

๑. กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ขอให้..หน่วยราชการ..ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง..กับเรื่องที่สอบสวน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๗ (๑) คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวน..เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา..ดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน..และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ด้วยทุกครั้ง (ข้อ ๕๗ วรรคหนึ่ง) การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด (ข้อ ๕๙ วรรคหนึ่ง) คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็นในกรณี que เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น..จะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน (ข้อ ๖๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ข้อ ๗๕) รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่า มีอย่างไรบ้าง..(ข้อ ๗๖ วรรคสอง) การพิจารณาอุทธรณ์ให้อนุอุทธรณ์หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย..ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม..จาก..ส่วนราชการ..เพื่อประกอบการพิจารณาได้ ตามข้อ ๒๐ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

๒. การสั่งระงับการสืบสวนเป็นการสั่งที่ไม่สอดคล้องกับหลักการของกฎหมาย เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๔๖๘ ลง ๒๑ ส.ค.๒๕๓๘ กล่าวคือ เมื่อเริ่มทำการสอบสวนแล้ว ต้องสอบสวน

ต่อไปจนแล้วเสร็จกระทั่งเสนอรายงานการสอบสวนต่อนายก อปท.ตามข้อ ๗๖ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ จะขอระงับการสอบสวนไม่ได้

ดังนั้น กรณีดังกล่าวกรรมการสอบสวนต้องบันทึกเหตุอันไว้ใจในสำนวนการสอบสวน โดยพิจารณาตามข้อเท็จจริง สอบได้เท่าใดก็พิจารณาเพียงเท่านั้น แล้วเสนอความเห็นตามที่สอบสวนได้จริง ผิดคือผิด ไม่ผิดคือไม่ผิด เพราะ....

การที่อำเภอ/จังหวัดแจ้งว่าเป็นความลับจึงให้ไม่ได้ เป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนไปจากกฎหมาย เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ของกรรมการสอบสวนที่จะอำนวยความสะดวก ซึ่งหลักฐานนั้นจะไม่ถูกนำมาพิจารณาในภายหลังได้ เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงนอกสำนวน ยกเว้นในชั้นการพิจารณาของอนุและ ก.จังหวัดที่สามารถเรียกพยานหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาได้ (ตามบันทึกประจำวันของกรรมการ) และต้องไม่ลืมว่า...เมื่อเริ่มทำการสอบสวนเป็นต้นไปจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ กรรมการต้องจัดทำบันทึกทุกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนซึ่งเกิดในขณะนั้นไว้ด้วย

ขอบคุณทุก ๆ ความเห็น ครับ ขอขอบคุณข้อมูลจากท่าน ผอ.ประวิทย์ครับท่าน

การจัดเวรรักษาราชการประจำสถานที่ราชการ

ให้ผู้บังคับบัญชาคอยสอดส่องตรวจตรา

ถ้าปรากฏว่าเวรละทิ้งหน้าที่ ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

โดยหากเกิดอัครักขัยขึ้นเป็นความผิดทั้งวินัยและอาญา

ตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ น.ว. ๑๐๑/ว ๒๔๙๕ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๔๙๕

เมื่อละทิ้งหน้าที่เวรแล้ว ถือเป็นความผิดทางวินัย

ให้นายก อปท. ดำเนินการทางวินัย

โดยนายก อปท. พิจารณาโทษให้เหมาะสมกับความผิด

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๐๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๘

ซึ่งให้ถือปฏิบัติตามกรณีหนังสือสั่งการแรกเป็นหลัก

ส่วนหนังสือสั่งการหลังเป็นส่วนประกอบ

ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงรวมไปถึงพฤติการณ์ประกอบการกระทำเป็นกรณีๆไป ข้อมูลจากท่านนิติกรอ้อดครับท่าน

*****

คำถาม ๒๗/๔/๖๑

เรียน ผอ.ผมหัวหน้ากลุ่มฯ จังหวัด ขอปรึกษาว่า

๑. หลักเกณฑ์เก่าที่เลิกไปกำหนดไว้ชัดเจนหรือมีหนังสือสั่งการใหม่ ว่าถ้าตั้งวินัยร้ายแรงจะยังออกคำสั่งลงโทษไม่ได้แม้ว่าผลสอบจะออกมาไม่ร้ายแรง ต้องให้ ก. เห็นชอบก่อน (อ่านหลักเกณฑ์แล้วเห็นว่าไม่ชัดเหมือนหลักเกณฑ์ใหม่) มาเจอเคสที่นี้ พอผลสอบกรรมการว่าไม่ร้ายแรงนายออกคำสั่งลงโทษเลย จึงสงสัยว่าจะจะถูกหรือผิด (ตามหลักเกณฑ์เดิมนะครับ)

๒. ตามหลักเกณฑ์ใหม่ กรณีตั้งสอบร้ายแรง แล้วคณะกรรมการสอบออกมาไม่ร้ายแรง นายกเห็นตามกรรมการ จะออกคำสั่งได้เลย หรือไม่

ตอบ

เข้าใจว่าคงได้รับการแต่งตั้งใหม่ตามวิธีราชการ ก่อนนั้นยังไม่ได้รับผิดชอบงานวินัย เป็นเรื่องดีสำหรับผู้กำกับดูแลที่ต้อง "มีความรู้มากกว่า" ขอชื่นชม

อาจารย์คะ ขอเรียนถามว่าคำสั่งลงโทษไล่ออกกรณีขาดราชการติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน แล้วไม่กลับมาอีกเลยถึงปัจจุบัน คือ ขาดราชการตั้งแต่ ๒๘ ธันวาคม ๕๘ ต่อมาได้มีคำสั่งพักราชการตั้งแต่ ๑๐ พ.ค ๕๙ เพื่อไม่จ่ายเงินเดือน ถามว่ากรณีนี้คำสั่งลงโทษไล่ออกให้นับตั้งแต่วันที่ไหนคะ

ตอบ

ประเด็น คือ จะให้คำสั่งไล่ออกมีผลวันเริ่มขาด หรือวันสั่งพัก

สรุปสั้น

วันเริ่มขาด (๒๘ ธ.ค.๕๘)

ขยายความ

วันที่ต้องถูกลงโทษไล่ออกกรณีนี้มี ๒ วัน คือ

๑. วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่เริ่มขาดราชการ ตามมติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ สรุปว่า ข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ เหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเหลือเป็นปลดออกจากราชการ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลง ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/๓๒๗ ลง ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ว่า การลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ต้องสั่งลงโทษไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันละทิ้งหน้าที่ราชการ (วันเริ่มขาด)

๒. วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันถูกสั่งพักราชการ

โดยเหตุในการสั่งพักราชการ มี ๕ เหตุ คือ

(๑) ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนายก อปท.เห็นว่าอยู่ต่อไปจะเกิดการเสียหาย

(๒) ถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ อัยการไม่รับเป็นทนายให้ และนายก อปท.เห็นว่าอยู่ต่อไปจะเกิดการเสียหาย

(๓) มีพฤติกรรมถ้าอยู่ต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวน หรือจะก่อความไม่สงบ

(๔) อยู่ระหว่างถูกควบคุมตัวในคดีอาญาเกินกว่า ๑๕ วันแล้ว

(๕) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย และมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาว่ามีความผิดในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัยนั้น (คำพิพากษาก่อน/หลังตั้งกรรมการสอบสวนก็ได้) และนายก อปท.เห็นว่าคำพิพากษาศักดิ์แล้วว่ามีผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๑๔ และห้ามมิให้สั่งพักราชการย้อนหลัง เว้นแต่ถูกควบคุมตัวในคดีอาญา หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ย้อนไปถึงวันนั้น ๆ ตามข้อ ๑๗

ตามคำถาม

นายก อปท.ออกคำสั่งตามมติ ก.จังหวัด ให้พักราชการในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในขณะที่เขาไม่มาทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ (วันเริ่มขาด) โดยอ้างเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๔ (๑) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) แต่ไม่ปรากฏเหตุว่า "ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ" อย่างไร เพียงเพื่อใช้เป็นข้ออ้างไม่จ่ายเงินเดือนเท่านั้น จึงเป็นการกระทำที่ยุ่งยากและเกินจำเป็น เพราะกรณีดังกล่าวนายก อปท.สามารถอ้างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

หรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว" ได้อยู่แล้ว เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาโดยแท้ เพียงสั่งระงับการจ่ายเงินเดือนในช่วงที่ผู้นั้นละทิ้งหน้าที่ราชการเพื่อรอ ฟังผลการสอบสวนพิจารณาว่า "มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่" เท่านั้น ซึ่งอยู่ระหว่างสอบสวน โดยมีต้องยุ่งยาก ถึงกับให้ ก.จังหวัดพิจารณาแต่อย่างใด และประการต่อมา คือ มติและคำสั่งพักราชการอาจไม่ชอบด้วย กฎหมายได้ เพราะไม่ปรากฏเหตุว่า "ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในราชการต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ" อย่างไร เพราะข้อเท็จจริงเขาไม่อยู่ปฏิบัติราชการแล้ว

ดังนั้น วันที่ต้องออกคำสั่งคือวันปัจจุบัน แต่ต้องสั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันเริ่มขาด (ปกติการออก คำสั่งลงโทษทางวินัย ห้ามสั่งให้มีผลย้อนหลัง ถ้าไม่มีเหตุ)...ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันละ ทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นต้นไป...

ขอบคุณสำหรับทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๔/๕/๖๑

เรียนสอบถามอาจารย์ครับ

อบต.มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๓ ก.พ.๖๑ กรณีพนักงานส่วนตำบลไม่มาปฏิบัติ ราชการ ในช่วงเดือน ก.ย.๖๐- ม.ค.๖๑ ขณะสอบคนนี้ก็ยังมีพฤติกรรมไม่มาปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำ กรรมการ จะสามารถสอบเพิ่มเติมในส่วนหลังวันที่ ๓ ก.พ.๖๑ ได้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ตอบ

การสอบข้อเท็จจริงไม่มีหลักเกณฑ์เงื่อนไขวิธีการขั้นตอนกำหนดเอาไว้ว่า ต้องปฏิบัติอย่างไร บางครั้ง จึงมีการอนุโลมใช้หลักเกณฑ์ของวินัย ซึ่งทำให้สับสนกันบ่อยครั้งว่า "สอบอะไรกันแน่"

อำนาจในการตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ก็ได้จำกัดว่าให้อยู่ที่ใครคนใดคนหนึ่งเหมือนวินัย ดังนั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานต้องการทราบข้อเท็จจริงบางเรื่องในหน้าที่ของตน จึงสามารถสอบ ข้อเท็จจริงได้ เช่น ผู้กำกับดูแล อบท.ใช้อำนาจตรวจสอบ อบท.ตามกฎหมายจัดตั้ง เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม มีการกำหนดแนวทางในการสอบข้อเท็จจริง ไว้ ๒ ประการ คือ

๑. กรณี อบท.ถูกร้องเรียน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ให้ผู้กำกับดูแลเป็นผู้ตั้งกรรมการสอบ ตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๕๔๘ ลง ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘

๒. กรณีการสอบข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิดทางวินัย ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๔ วรรคห้า ที่ว่า "เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า..ผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีการพยานหลักฐาน ให้นายก อบท.ริบดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่" วรรคแปด "การสืบสวนหรือ พิจารณาในเบื้องต้น..จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือ กรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้"

ตามคำถาม

ไม่มีกฎหมายห้ามมิให้สอบข้อเท็จจริงพนักงานส่วนตำบลในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ ๓ ก.พ.๖๑ ซึ่งเป็นวันออกคำสั่ง เป็นต้นมา แต่ในทางปฏิบัติควรสอบเฉพาะวันที่ปรากฏในคำสั่งว่าขาดราชการโดยมีเหตุอัน สมควรหรือไม่ ส่วนเวลาที่ขาดมาตั้งแต่วันที่ ๓ ก.พ.๖๑ ควรบันทึกรายงานเสนอนายก อบท.ให้ทราบเป็น ข้อมูลว่า "ขาดราชการ" แต่ไม่มีรายละเอียดว่ามีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ (เป็นความเห็น)

กรณีดังกล่าว หากเป็นการสอบวินัย จะสอบการขาดตั้งแต่วันที่ ๓ ก.พ.๖๑ ไม่ได้ เพราะนายก อบท.ให้อำนาจกรรมการสอบเพียงวันที่ ๓ ก.พ.๖๑ หลังจากนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ต้องเสนอนายก อบท.เพื่อให้ตั้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติม เทียบเคียงกับข้อ ๗๐ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ

ดังนั้น การออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนกรณีการขาดราชการ ควรใช้ถ้อยคำว่า "ขาดราชการตั้งแต่วันที่.....ถึงปัจจุบัน เพื่อให้ครอบคลุมวันขาดราชการทั้งหมด ป้องกันการขาดราชการเพิ่มหลังตั้งกรรมการแล้ว

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๗/๕/๖๑

อาจารย์ครับผมโดนแล้ว กินไม่ได้นอนไม่หลับมาหลายคืน ผมเป็นปลัด ตอนมาอบรมวินัยที่กรมเป็นซี ๗ เมื่อปี ๕๐ ไม่นึกว่าเจอกับตัวเอง คือเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาไป ปปช.มาขอเอกสารจัดซื้อจัดจ้างของปี ๕๑-๕๒ รวม ๓ โครงการ บอกว่ามีคนร้องนายกและข้าราชการไป ปปช.กลาง หลังจากให้ออกสารแล้ว ผมมานั่งนึกว่ามันผิดตรงไหน ใครร้อง ร้องเพื่ออะไร หลังอบรมมาผมก็ระวังตัวตลอด นึกยังงี้ก็นึกไม่ออกเพราะมันนานมาก รู้แต่ว่า ปปช.โหด ผมจะทำยังไงดี อยู่สู้ความจริง หรือชิงลาออกตอนนี้ เมตตาด้วยเถิดอาจารย์ รับผิดชอบต่อครูจะได้รู้ว่าจะเอาอย่างไรกับชีวิตตัวเอง ขอขอบคุณมากครับอาจารย์

ตอบ

มันมากไปไหม ? ทำร้ายตัวเองเกินไปหรือเปล่า ? ธรรมชาติคนเราทำอะไรผิดขัดเจนนันจะเด่นอยู่ในใจตลอดเวลา บอกเลยว่า "ลืมนยาก" แต่ข้อมูลที่ให้ "นึกยังงี้ก็นึกไม่ออก" นั้นแหละเป็นตัวบ่งชี้ว่า ไม่น่าจะหนักหนาสาหัสอย่างจินตนาการ ดีแล้วที่ "ระวังตัวตลอด" เท่ากับปลอดภัยเกินครึ่ง

การร้องเรียนกันของคนภายในองค์กรเป็นเรื่องปกติ ต้องไม่ลืมนิสัยธรรมข้อนี้ "ในหน่วยงานมีทั้งคนชอบและคนชัง" เปล่าประโยชน์ที่จะความหาตัวผู้ร้อง และวัตถุประสงค์ของการร้อง มาดูการทำราชการของเราให้ถูกต้อง เทียงตรง คงดีกว่า

เมื่อมองโลกแห่งความจริงต่อคำถาม "รู้แต่ว่า ป.ป.ช.โหด" ข้อนี้ไม่อาจปฏิเสธได้สำหรับผู้ทำราชการผิดพลาด คลาดเคลื่อน เพราะ ป.ป.ช.คือ "องค์กรปราบโกง" ที่รัฐชาติปดัยฝากความหวังไว้ค่อนข้างสูง เมื่อมีการร้องเรียนเรื่อง "โกง" ป.ป.ช.จึงไม่อาจนิ่งเฉยได้ เพราะกฎหมายบังคับให้ขับเคลื่อน ส่วนคุณภาพการตรวจสอบของ "ต้นน้ำ" บางคณะ ที่พูดถึงมาก เป็นเรื่องที่ต้องพัฒนากันไป ในขณะที่การตรวจสอบ ก็ "รอไม่ได้" เช่นกัน

ตามคำถาม

มี ๓ ประเด็น คือ

- ๑. ป.ป.ช.โหด จริงหรือ
- ๒. อยู่สู้ความจริง ดีหรือไม่
- ๓. หากชิงลาออก รอดหรือไม่

สรุปสั้น

- ๑. โหดหรือไม่ ให้ดูข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป
- ๒. ควรอยู่สู้ความจริง อย่างยิ่ง
- ๓. จะรอดหรือไม่ อยู่ที่การตั้งอนุไต่สวน

ขยายความ

๑. หลักในการพิจารณาความผิดทางวินัยของผู้บังคับบัญชา มี ๒ ประการ คือ

(๑) หลักนิติธรรม

(๒) หลักมโนธรรม

ตามสังเกต พบว่า หลักที่ ป.ป.ช.ใช้ในการพิจารณาชี้มูลความผิดทางวินัย คือ หลักนิติธรรม กล่าวคือ

๑. มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิดทางวินัย ๒. พฤติกรรมครบองค์ประกอบความผิดทางวินัย หากครบทั้ง ๒ องค์ประกอบแล้ว จะชี้มูลว่ากระทำผิด ส่วนหลักมโนธรรม ได้ถูกนำมาพิจารณาน้อยกว่า เพราะเป็นเรื่องภายในใจพิสูจน์ยาก และอาจทำให้เกิดความล่าช้าได้

ตามปกติการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบของ ป.ป.ช.จะแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ ๑ การแสวงหาข้อเท็จจริง

ขั้นตอนที่ ๒ การตั้งอนุกรรมการไต่สวน (หรือองค์คณะพนักงานไต่สวน)

ขั้นตอนที่ ๓ การชี้มูลความผิด

คำถามอยู่ในขั้นตอนที่ ๑ ยังพอมีหนทางแก้ไข หากเห็นว่าการร้องเรียนไม่เป็นความจริง โดยมีข้อมูลข้อเท็จจริงใด ต้องนำเสนอทั้งหมด เพื่อให้ผู้แสวงหาข้อเท็จจริงเชื่อโดยสุจริตใจว่า "ข้อกล่าวหาไม่มีมูล" จะมีโอกาสรอด (การเสนอข้อมูลต้องกระทำโดยสุจริต) หากถลมาถึงขั้นตอนที่ ๒ โอกาสรอดมีน้อยมาก เพราะอนุกรรมการไต่สวนหรือองค์คณะพนักงานไต่สวน อาจมีผู้แสวงหาข้อเท็จจริงมาร่วมด้วย ซึ่งผู้ถูกแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวน/องค์คณะพนักงานไต่สวน จะคัดค้านผู้เคยทำหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานไต่สวนมาก่อนไม่ได้ ตามระเบียบ ป.ป.ช.ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๑๕ (๑) ซึ่งต่อจากนั้นเป็นเพียงต้องไต่สวนให้ครบถ้วนตามระเบียบ และรอการชี้มูลเท่านั้น (โอกาสพลิกมีน้อยกว่า)

๒. หากมั่นใจว่าไม่ได้ทำผิดตามร้องเรียน (ตรวจสอบจากเอกสารโครงการทั้ง ๓) ควรอยู่ในราชการต่อไปเพื่อต่อสู้กับความเท็จ เพราะยังได้รับเงินเดือน ขั้นเงินเดือน เลื่อนระดับ อายุราชการ สวัสดิการ ฯลฯ อีกมากมาย จนกว่าจะมีคำสั่งลงโทษ ซึ่งอาจจะนานหลายปี เพราะมีเรื่องร้องเรียนค้างเป็นจำนวนมาก (ทราบว่าเป็น ป.ป.ช.กำลังเร่ง)

๓. หากชิงลาออกวันนี้ (สมมติว่าทำได้และเร็วที่สุด) โดยยังไม่มีที่ตั้งอนุกรรมการไต่สวนจาก ป.ป.ช. เลย จะรอดเฉพาะวินัย เนื่องจากยังไม่มีกรกล่าวหาว่าใครกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือ (หากการร้อง ป.ป.ช.ระบุเพียงโครงการ ไม่ระบุชื่อผู้ถูกร้อง) ส่วนอาญากับละเมิดทหารอดไม่ แต่อย่างไรก็ตาม การลาออกจากราชการดูเหมือนง่าย แต่ไม่ง่าย เพราะมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) กำกับอยู่ เช่น ต้องยื่นใบลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน นายก อปท.มีสิทธิขยับยั้ง ๙๐ วัน และระยะเวลาพิจารณาเห็นชอบของ ก.จังหวัดอีก ๙๐ วัน ซึ่งเรื่องนี้หลังจาก ป.ป.ช.มาขอหรืออายัดเอกสารไปไม่นาน หากชื่อว่ามีมูลก็จะมีคำสั่งตั้ง "อนุกรรมการไต่สวน" หรือ "องค์คณะพนักงานไต่สวน" ถึงวันนั้นผู้ถูกตั้งคงทำได้เพียง "ทำใจ" กับ "ทำบุญ" เพราะ "อดีตแก้ไขไม่ได้" มีคำแนะนำที่ควรทำให้ได้ตอนนี้ คือ ตั้งสติ (ให้ดี) ตั้งมั่น (ให้ได้) ตั้งใจ (แก้ไข)

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

หมายเหตุ ผากเป็นกำลังใจให้ท่านที่ถูก ป.ป.ช.ชี้มูลวินัยร้ายแรงทุกท่านว่า..แม้ต้องถอย แต่อย่าท้อ อาชีพในโลกนี้เป็นล้าน ราชการเป็นหนึ่งในนั้น อย่าลืมน..ใด ๆ ในโลกล้วนมิได้เกิดจากความบังเอิญ..!! แต่เกิดจากเหตุ และปัจจัยทั้งสิ้น...

*****

คำถาม ๙/๕/๖๑

เรียน ท่าน ผอ.ครับ ผมเป็นฝ่ายเลขาฯ ของ ก.จังหวัด มีคำถามว่า นายก อปท.ส่งลงโทษทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น และรายงานมาที่ ก.จังหวัด ในขณะที่เจ้าตัวได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษมายัง ก.จังหวัดด้วย ถามว่า

๑. ผู้ใดต้องส่งเรื่องให้อนุวินัยและอนุอุทธรณ์ เพราะตอนใช้หลักเกณฑ์เก่า ปี ๒๕๔๔ ก.จังหวัดมีมติให้ ผวจ.ส่งเรื่องให้อนุทั้งสองก่อนเลย

๒. หากอนุวินัยกับอนุอุทธรณ์เห็นต่างกัน ก.จังหวัดจะพิจารณาอย่างไร

๓. อนุวินัย+ก.จังหวัด หรือ อนุอุทธรณ์+ก.จังหวัด มีเวลาพิจารณา ๙๐ วัน และขยายจนครบแล้วยังพิจารณาไม่เสร็จ จะทำอย่างไร

ขอบคุณครับ

ตอบ

น่าเห็นใจฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ทั้งวานนี้และวันนี้มีปัญหาไม่ต่างกัน คือ กำลังคนน้อย ๑ ต้องดูแลเรื่องวินัยทั้งจังหวัด ๑ นำมาสู่การมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้เฉพาะทางไม่เต็มที่ ๑ ปัญหาทั้งนั้นคงได้รับแก้ไขในเร็ววัน

ตามคำถาม มี ๓ ประเด็น คือ

๑. ใครต้องส่งเรื่องให้อนุ

๒. รายงานวินัยมาพร้อมอุทธรณ์ อนุชุดใดพิจารณา

๓. อนุ+ก.จังหวัด ใช้เวลาครบแล้ว ต้องทำอย่างไร

สรุปสั้น

๑. เลขานุการ ก.จังหวัดเป็นผู้ส่ง

๒. อนุอุทธรณ์ฝ่ายเดียวเป็นผู้พิจารณา

๓. พิจารณาต่อไปให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๗ วรรคสาม กำหนดว่า "ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขานุการ ก.จังหวัด (ท้องถิ่นจังหวัด/ปลัด อบจ.) ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้อนุวินัยพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของ ก.จังหวัดก็ได้" เพราะการพิจารณาของอนุวินัย+ก.จังหวัด มีระยะเวลาเพียง ๙๐ วัน จึงกำหนดให้ ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียว ซึ่งเป็นการประหยัดเวลา กรณีนี้มีข้อเสนอแนะว่าฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัดควรนำเสนอ ก.จังหวัดตามวรรคนี้ ไว้เสียแต่เริ่มแรก เมื่อสำนวนเข้ามาถึง ก.จังหวัด เลขานุการ ก.จังหวัด ก็สามารถส่งเรื่องไปยังประธานอนุวินัย/อนุอุทธรณ์ได้ทันที หากไม่มีมติดังกล่าวไว้ก็จำเป็นต้องประชุม ก.จังหวัดเพื่อมอบหมายก่อนทุกครั้ง ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง (ซึ่งเสียเวลามาก) แต่จะอย่างไรก็ตาม คำถามบอกว่า ก.จังหวัดเคยมอบให้ ผวจ.เป็นผู้ส่งเรื่องให้ประธานอนุวินัย/อนุอุทธรณ์ ตั้งแต่ครั้งใช้หลักเกณฑ์เดิม ดังนั้น มติดังกล่าวยังคงใช้ได้ต่อไป แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ใหม่ก็ตาม เนื่องจากยังไม่มติในเรื่องนี้ออกมาแก้ไขมติเดิม

๒. กรณีมีการรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนาย ก อปท. และผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษมาด้วย ลักษณะดังกล่าวจะไม่ปรากฏความเห็นต่างของอนุทั้งสองอย่างแน่นอน เพราะหนังสือสำนักงาน ก.จ.,

ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/๓๔๕ ลง ๑๘ ธ.ค.๒๕๔๕ กำหนดให้ ก.จังหวัด หรืออนุวินัย (แล้วแต่เรื่อง อยู่ชั้นตอนใด) ส่งสำนวนและเอกสารทั้งหมดให้อนุุทธรณ์ฝ่ายเดียวเท่านั้น เป็นผู้พิจารณาทำความเสนอทั้ง รายงานการดำเนินการทางวินัย ทั้งการอุทธรณ์ สอดคล้องกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๘๔ ลง ๑๙ เม.ย.๒๕๓๗

๓. ระยะเวลาการพิจารณาของอนุวินัย กับ ก.จังหวัด (รวมกัน) ๙๐ วัน และอนุุทธรณ์ กับ ก.จังหวัด (รวมกัน) ๙๐ วัน ทั้งชุดแรก (อนุวินัย+ก.จังหวัด) และชุดหลัง (อนุุทธรณ์+ก.จังหวัด) ขยายได้ชุดละไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน โดยให้ขยายเอง ด้วยการบันทึกเหตุอันไว้ในรายงานการประชุมด้วย (อนุไม่ต้องขอ ก.จังหวัด) ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ อนึ่ง ระยะเวลาในการพิจารณาของอนุและ ก.จังหวัด เป็นระยะเวลาเร่งรัด หากใช้ระยะเวลาบังคับไม่ ดังนั้น แม้จะล่วงเลยระยะเวลา แล้ว อนุและ ก.จังหวัด ก็จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

คำถามอาจยากไป ขอขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๙/๕/๖๑

เรียน ท่าน ผอ.ครับ ผมเป็นฝ่ายเลขาฯ ของ ก.จังหวัด มีคำถามว่า นายก อปท.ส่งลงโทษทางวินัยพนักงาน ส่วนท้องถิ่น และรายงานมาที่ ก.จังหวัด ในขณะที่เจ้าตัวได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษมายัง ก.จังหวัดด้วย ถามว่า

๑. ผู้ใดต้องส่งเรื่องให้อนุวินัยและอนุุทธรณ์ เพราะตอนใช้หลักเกณฑ์เก่า ปี ๒๕๔๔ ก.จังหวัดมีมติให้ ผวจ.ส่งเรื่องให้อนุทั้งสองก่อนเลย

๒. หากอนุวินัยกับอนุุทธรณ์เห็นต่างกัน ก.จังหวัดจะพิจารณาอย่างไร

๓. อนุวินัย+ก.จังหวัด หรือ อนุุทธรณ์+ก.จังหวัด มีเวลาพิจารณา ๙๐ วัน และขยายจนครบแล้วยัง พิจารณาไม่เสร็จ จะทำอย่างไร

ขอขอบคุณครับ

ตอบ

น่าเห็นใจฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ทั้งวานนี้และวันนี้มีปัญหาไม่ต่างกัน คือ กำลังคนน้อย ๑ ต้องดู เรื่องวินัยทั้งจังหวัด ๑ นำมาสู่การมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้เฉพาะทางไม่เต็มที่ ๑ ปัญหาทั้งนั้นคงได้รับแก้ไขใน เร็ววัน

ตามคำถาม มี ๓ ประเด็น คือ

๑. ใครต้องส่งเรื่องให้อนุ

๒. รายงานวินัยมาพร้อมอุทธรณ์ อนุชุดใดพิจารณา

๓. อนุ+ก.จังหวัด ใช้เวลาครบแล้ว ต้องทำอย่างไร

สรุปสั้น

๑. เลขานุการ ก.จังหวัดเป็นผู้ส่ง

๒. อนุุทธรณ์ฝ่ายเดียวเป็นผู้พิจารณา

๓. พิจารณาต่อไปให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๗ วรรคสาม กำหนดว่า "ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขาธิการ ก.จังหวัด (ท้องถิ่นจังหวัด/ปลัด อบจ.) ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้อนุวินัยพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของ ก.จังหวัดก็ได้" เพราะการพิจารณาของอนุวินัย+ก.จังหวัด มีระยะเวลาเพียง ๙๐ วัน จึงกำหนดให้ ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียว ซึ่งเป็นการประหยัดเวลา กรณีนี้มีข้อเสนอว่าฝ่ายเลขาธิการ ก.จังหวัดควรนำเสนอ ก.จังหวัดตามวรรคนี้ ไว้เสียแต่เริ่มแรก เมื่อสำนวนเข้ามาถึง ก.จังหวัด เลขาธิการ ก.จังหวัด ก็สามารถส่งเรื่องไปยังประธานอนุวินัย/อนุอุทธรณ์ได้ทันที หากไม่มีมติดังกล่าวไว้ก็จำเป็นต้องประชุม ก.จังหวัดเพื่อมอบหมายก่อนทุกครั้ง ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง (ซึ่งเสียเวลามาก) แต่จะอย่างไรก็ตาม คำถามบอกว่า ก.จังหวัดเคยมอบให้ผวจ.เป็นผู้ส่งเรื่องให้ประธานอนุวินัย/อนุอุทธรณ์ ตั้งแต่ครั้งใช้หลักเกณฑ์เดิม ดังนั้น มติดังกล่าวยังคงใช้ได้ต่อไป แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ใหม่ก็ตาม เนื่องจากยังไม่มีมติในเรื่องนี้ออกมาแก้ไขมติเดิม

๒. กรณีมีการรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนาย ก. อบท. และผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษมาด้วย ลักษณะดังกล่าวจะไม่ปรากฏความเห็นต่างของอนุทั้งสองอย่างแน่นอน เพราะหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/๓๔๕ ลง ๑๘ ธ.ค.๒๕๕๕ กำหนดให้ ก.จังหวัด หรืออนุวินัย (แล้วแต่เรื่องอยู่ขั้นตอนใด) ส่งสำนวนและเอกสารทั้งหมดให้อนุอุทธรณ์ฝ่ายเดียวเท่านั้น เป็นผู้พิจารณาทำความเห็นทั้งรายงานการดำเนินการทางวินัย ทั้งการอุทธรณ์ สอดคล้องกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๑๘๔ ลง ๑๙ เม.ย.๒๕๓๗

๓. ระยะเวลาการพิจารณาของอนุวินัย กับ ก.จังหวัด (รวมกัน) ๙๐ วัน และอนุอุทธรณ์ กับ ก.จังหวัด (รวมกัน) ๙๐ วัน ทั้งชุดแรก (อนุวินัย+ก.จังหวัด) และชุดหลัง (อนุอุทธรณ์+ก.จังหวัด) ขยายได้ชุดละไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน โดยให้ขยายเอง ด้วยการบันทึกเหตุอันไว้ในรายงานการประชุมด้วย (อนุไม่ต้องขอ ก.จังหวัด) ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ อนึ่ง ระยะเวลาในการพิจารณาของอนุและ ก.จังหวัด เป็นระยะเวลาเร่งรัด หากใช้ระยะเวลาบังคับไม่ ดังนั้น แม้จะล่วงเลยระยะเวลาแล้ว อนุและ ก.จังหวัด ก็จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

คำถามอาจยากไป ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๖/๕/๖๑

ขออนุญาตสอบถาม อ.ประวิทย์ กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงไม่มีรายงานการประชุมแจ้ง สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยมีแค่กรรมการ ๒ คนลงชื่อแจ้ง สว.๓ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ แล้วมีการสรุป สว.๖ เป็นวินัยร้ายแรงลงโทษ "ไล่ออก" นายกเห็นด้วยส่ง ก.จังหวัด แล้ว ก.จังหวัดส่งให้อนุวินัยทำความเห็น โดยเห็นว่ากระบวนการครบถ้วนถูกต้องเห็นควรไล่ออก แต่เมื่อเสนอ ก.จังหวัดพิจารณา พบว่า ไม่มีรายงานการประชุมของกรรมการสอบสวนแจ้ง สว.๓ และกรรมการสอบสวนลงชื่อแจ้ง สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแค่ ๒ คน

☞ ☆ ☞ ก.จังหวัดจึงส่งรายงานการสอบสวนวินัยไปให้กรรมการทำรายงานการสอบสวนให้ถูกต้องตามข้อ ๓๗ และข้อ ๔๕ แห่งประกาศหลักเกณฑ์การสอบสวนการลงโทษวินัยฯปี ๒๕๕๔

☞ ☆ ☞ และเมื่อวันที่ ๑๘ ม.ค. ๖๑ กรรมการสอบสวนวินัยได้มีการประชุมเพื่อแจ้ง สว.๓ และส่งรายงานการประชุมให้ฝ่ายเลขา ก.จังหวัดเพื่อนำเข้าที่ประชุม ก.จังหวัด เพื่อประกอบรายงานการสอบสวนเดิมในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา

☞ ☆ ☞ ขอเรียนถามท่าน อ.ประวิทย์ ว่า จะสามารถนำรายงานการประชุมแจ้ง สว.๓ ลงวันที่ ๑๘ ม.ค.๖๑ มาประกอบการพิจารณาการลงโทษได้หรือไม่ ซึ่งกระผมเห็นว่า กระบวนการตามประกาศหลักเกณฑ์เงื่อนไข

การสอบสวนการลงโทษทางวินัย จะต้องดำเนินการให้เป็นปัจจุบัน ตั้งแต่แจ้ง สว.๓ จนถึงสรุป สว.๖ ให้นำยกเลิกความเห็นใหม่และเสนอ ก.จังหวัดใหม่ให้เป็นปัจจุบัน ขอความกรุณา อ.ประวิทย์ ช่วยตอบคำถามและให้แนวทางด้วย ครับ...

ตอบ

คำถาม มี ๒ ประเด็น คือ

๑. กรรมการ ๒ คน แจ้ง สว.๓ ได้หรือไม่

๒. กรรมการสอบสวนเพิ่มเติม ต้องใช้หลักเกณฑ์เก่าหรือใหม่

สรุปสั้น

๑. แจ้งไม่ได้

๒. ใช้หลักเกณฑ์เก่า

ขยายความ

๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า "การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๔๓ (แจ้ง สว.๓) และข้อ ๕๗ (จัดทำ สว.๖) ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด.." ข้อ ๖๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า "ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง..(แจ้ง สว.๓)" วรรคสอง กำหนดว่า "ในกรณี เช่นนี้ ให้นำยก อปท.สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว" (เทียบหลักเกณฑ์ของ ก.จังหวัดให้ตรงกับมาตรฐานทั่วไปด้วย)

กรณีดังกล่าว เมื่อ ก.จังหวัดตรวจพบว่าคณะกรรมการสอบสวนและนายก อปท.ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกระบวนการขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ จึงมีมติให้กลับไปแก้ไขให้ถูกต้อง ซึ่งนายก อปท.ต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ตามข้อ ๖๘ วรรคสอง โดยส่งมติของ ก.จังหวัดให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม ตามข้อ ๗๑ วรรคหนึ่ง

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบมติของ ก.จังหวัดดังกล่าวแล้ว ต้องดำเนินการแจ้งเฉพาะ สว.๓ ใหม่ให้ถูกต้อง ตามข้อ ๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) (เป็นกรณีเสียไปเฉพาะส่วน มิใช่เสียทั้งหมด จึงต้องกลับมาทำให้ถูกต้องสมบูรณ์เฉพาะส่วนที่เสียไป) และกรณีดังกล่าวไม่มีประเด็น สว.๔-๖ เพิ่มเติม จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการใด ๆ นอกเหนือจากมติ ก.จังหวัด

๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนครั้งนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขฉบับเดิม (หลักเกณฑ์เก่า) ดังนั้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนจึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์เก่าทั้งสิ้น เว้นเสียแต่การพิจารณาของ ก.จังหวัด ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง ที่ว่า "ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์เดิมโดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขนี้.."

ดังนั้น หากคณะกรรมการสอบสวนได้มีการแจ้ง สว.๓ ตามมติ ก.จังหวัด ถูกต้องครบถ้วน เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ แล้ว ก.จังหวัดสามารถนำมาประกอบการพิจารณามีมติลงโทษได้
ขอบคุณข้อมูลและความเห็นจากหลายห้อง โดยเฉพาะห้อง "ชมรมนักวินัยมืออาชีพ" ครับ

*****

คำถาม ๒๓/๕/๖๑

อาจารย์คะ มีเรื่องอยู่ว่า ประชุม ผอ แต่ละกอง นำโดยปลัด ปลัดเสนอนักจัดการงานทั่วไป ไปทำงานที่กองสาธารณสุข ผอ แต่ละกองก็เห็นด้วย พออีกวันประชุมประจำเดือน ในที่ประชุม นายกเป็นคนพูดให้ ข้าพเจ้าหัวหน้าฝ่ายอำนวยการไปทำงานที่กองสาธารณสุขและให้ออกคำสั่ง ข้าพเจ้าก็แย้งในที่ประชุมว่าจะทำบันทึกแย้งและจะไม่ทำงานที่กองสาธารณสุข ในที่ประชุมปลัดก็เงียบไม่พูดอะไรเลยเอาตามนายก ทั้งที่ ปลัดเสนอนักจัดการเป็นคนทำงานในกองสาธารณสุข ปัจจุบันคำสั่งยังไม่ออก ให้ข้าพเจ้าไปทำงานกองสาธารณสุข ในวันที่ ๑๘ พค ข้าพเจ้าลาจิก นายกได้สั่งปลัดให้พาคนงานไปย้ายโต๊ะข้าพเจ้าไปกองสาธารณสุข ซึ่งเป็นการรุกแก่อำนาจ น่าจะรอให้ข้าพเจ้ากลับไปทำงานก่อน อีกทั้งข้าพเจ้ายังไม่ได้เซ็นรับทราบคำสั่งแต่อย่างใด

คำถาม ข้าพเจ้าจะสามารถส่งเรื่องร้องไปร้องศูนย์ดำรงธรรมได้ไหมคะ เพราะโดนกลั่นแกล้ง

ตอบ

ปัญหาลักษณะนี้มักมีให้เห็นบ่อยครั้งในส่วนราชการ ต้องดูว่าหัวหน้าส่วนราชการคือใคร คำสั่งให้ปฏิบัติของผู้ที่ออกมามีผลอย่างไรกับคำสั่งเดิมของผู้บังคับบัญชาระดับรองลงไปเสียสิ้น จะเห็นได้จากกรณีที่ "ปลัดเงียบไม่พูดอะไรเลย" ซึ่งการย้ายหน้าที่ก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ภายในองค์กร มิใช่สิทธิที่พึงเรียกร้องให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งตามที่เราต้องการ

การที่นายก อปท.สั่งให้ผู้อื่นย้ายโต๊ะทำงานโดยเจ้าตัวลาจิก แม้ทำได้ก็ไม่ควรทำ ควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน ควรถนอมน้ำใจกัน จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสังคมเรา เพราะยังต้องปฏิบัติราชการร่วมกันอีกนาน สงสัยว่า "ทะเลาะกันมาก่อนใช่หรือไม่" ถึงเกิดเหตุการณ์แบบนี้

กรณีดังกล่าว เมื่อนายก อปท.สั่งให้ย้ายก็ต้องย้าย ถึงเป็นเพียงการสั่งด้วยวาจาที่ยังไม่มีเอกสารก็ตาม เราต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยง แต่อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ท่านนายก อปท.ทบทวน ถ้านายกฯ ยืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ต้องปฏิบัติตาม ตามข้อ ๑๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ

ตามคำถาม

จะร้องเรียนศูนย์ดำรงธรรม ได้หรือไม่

สรุปสั้น

ร้องได้

ขยายความ

การร้องเรียนศูนย์ดำรงธรรมสามารถทำได้ แต่ต้องดูกระบวนการขับเคลื่อนเพื่อแก้ปัญหาเรื่องเรียนด้วยว่าจะสามารถดำเนินการได้แค่ไหน เพียงไร

ข้อแนะนำ

ควรไปทำงานที่ได้รับมอบหมายใหม่ด้วยใจสงบนิ่ง (โตะถูกย้ายแล้ว) อย่าลืมว่า "การเป็นข้าราชการนั้นเลือกไม่ได้ ๒ อย่าง คือ เลื่อนนาย และเลือกที่ทำงาน" แล้วทำหนังสือให้นายกฯ ทบทวน

หากคิดว่า "ไม่ทน" หรือ "ทนไม่ได้" ควรใช้กระบวนการร้องทุกข์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีโดยเฉพาะอยู่แล้ว คือ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๗ เป็นกรณีที่ "นายก อบท.ปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน..ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัดภายใน ๓๐ วันนับแต่ทราบเรื่อง..เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการใดให้นายก อบท.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นโดยพลัน มติ ก.จังหวัดให้ถือเป็นที่สุด"

แต่ไม่ว่าจะเป็นการร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม หรือการร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ผู้ร้องจะยืนอยู่คนละฝั่งกับนายก อบท.ทันที เพราะนี่คือ "ลักษณะส่วนใหญ่ของสังคมไทย" จะเดือดร้อนยุ่งยากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องใช้กระบวนการทางกฎหมายเข้ามาเยียวยา ตั้งแต่ ก.จังหวัด ศาลปกครอง หรือแม้แต่ศาลยุติธรรม (ศาลอาจไม่รับฟ้องก็ได้) ต้องใช้เวลานาน อาจเข้าทำนอง "กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้" โดยไม่มีหลักประกันว่าเราจะชนะ ขอให้โชค ดี

ขอบคุณข้อมูลจากห้องต่าง ๆ ที่แสดงความเห็นอย่างกว้างขวาง ครับ

*****

คำถาม ๒๑/๕/๖๑

พนักงานจ้างขาดงานเกินกว่า ๗ วัน แต่หัวหน้างานยังไม่ทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชา ปัจจุบันเป็นเวลา ๑๐ กว่าวันแล้ว และวันนี้พนักงานจ้างคนดังกล่าวได้กลับมา และบอกว่าจะทำงานต่อ หนูจึงขอปรึกษา ค่ะ

๑. พนักงานจ้างคนนั้นสามารถกลับเข้ามาทำงานได้มั๊ยคะ (เค้าอ้างว่ายังไม่มีคำสั่งให้ออก เค้ายังสามารถมาทำงานได้ค่ะ)

๒. ถ้าเค้ากลับเข้าทำงานได้ จะต้องตั้งกรรมการสอบสวนกรณีขาดงานเกินกว่า ๗ วันมั๊ยคะ

๓. หน.งานที่ยังไม่ได้ทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชามีความผิดมั๊ยคะ

ตอบ

คำถามมี ๓ ประเด็น คือ

๑. ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นไม่รายงาน ผิดวินัยหรือไม่

๒. กลับมาทำงานได้หรือไม่

๓. ต้องสอบหรือไม่

สรุปสั้น

๑. ผิดวินัย

๒. ได้

๓. ต้องสอบหรือสืบ

ขยายความ

๑. หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาอื่น หากพบการกระทำผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา ต้องรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกฯ โดยเร็ว ตามข้อ ๒๔ วรรคเจ็ด ซึ่งเป็นกฎ ระเบียบของทางราชการที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตาม ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง เมื่อละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่สองของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ซึ่งนายกฯ จะต้องดำเนินการเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

๒. ถือว่าพนักงานจ้างรายนี้ยังอยู่ในราชการ ตราบเท่าที่ยังไม่มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เขาต้องมาทำงานต่อไป ข้ออ้างของเขาฟังขึ้น

๓. พนักงานจ้างละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๙ (๖) ซึ่งต้องนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามข้อ ๕๐ วรรคสอง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานจ้างฯ

ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงต้องรายงานนายกฯ เพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคห้า และเมื่อสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง (๒) ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ นายกฯ จะงดการสอบสวนหรือไม่สอบสวนก็ได้ (จะสอบสวนก็ได้ เพราะเป็นดุลพินิจ) แล้วเสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๔๘ วรรคสอง (๔) ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานจ้างฯ

ขอบคุณสมาชิกหลายห้องที่แสดงความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๔/๖/๖๑

ผมขอคำชี้แนะจากอาจารย์ด้วยครับ

ป.ป.ช.มีหนังสือถึงนายก อบต.ให้พิจารณาโทษทางวินัยพนักงานส่วนตำบล ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๑. ตามกรณีนี้ผมจะออกคำสั่งลงโทษแล้วราย ก.อบต.จังหวัด หรือรายงาน ก.อบต.จังหวัดให้มิมติก่อนค่อยออกคำสั่งลงโทษ

๒. ผมจะลงโทษแค่ปลดออกได้หรือไม่ครับ

ขอขอบคุณที่ให้คำชี้แนะ

ตอบ

กรณี ป.ป.ช.ชี้มูลโดยขอให้นายกฯ พิจารณาโทษทางวินัยนั้น ยังมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องอยู่มาก

วิธีปฏิบัติ

เมื่อ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิด

๑. ให้นายกฯ บันทึกแสดงความเห็นเป็นหนังสือ ตามข้อ ๗๗ วรรคสอง ว่าเห็นควรลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามกฎหมาย ป.ป.ช.มาตรา ๙๒ แล้วส่งเรื่องให้ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณามิมติ ตามข้อ ๗๗ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งนายกฯ จะต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น แล้วรายงานให้ ก.จังหวัดทราบ ตามข้อ ๘๗ วรรคหก ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้ ป.ป.ช.ทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่ง ตามมาตรา ๙๓ กฎหมาย ป.ป.ช. หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกสั่งลงโทษ

ข้อสังเกต

แนวทางของ ก.กลาง (ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.) เมื่อ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ไม่ว่า ป.ป.ช.จะชี้มูลฐานใดก็ตาม ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับฐานทุจริต จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๑๐๓๗/๒๕๕๘ และ พ.๒๕/๒๕๖๐ ผูกพันเฉพาะคู่กรณี

ตามคำถาม

๑. คำสั่งลงโทษออกก่อนหรือหลังรายงาน ก.จังหวัด

๒. ทุจริต ปลอดภัยหรือไม่

สรุปสั้น

๑. หลังรายงาน ก.

๒. ไม่ได้

ขยายความ

๑. การออกคำสั่งลงโทษทางวินัย แยกเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีเห็นเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรงทั้งกรรมการสอบสวนและนายกฯ ให้ออกคำสั่งลงโทษ (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน รวมทั้งว่ากล่าวตักเตือน/ยุติเรื่อง) แล้วรายงาน ก.จังหวัด

(๒) กรณีเห็นวินัยอย่างร้ายแรง (แม้เพียงฝ่ายเดียว ระหว่างกรรมการสอบสวนและนายกฯ) ให้รายงานไปยัง ก.จังหวัด แล้วรอออกคำสั่งตามมติ

๒. กรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต้องไล่ออกสถานเดียว ตามมติ ครม.เมื่อ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุให้ลดโทษเหลือเป็นปลดออกจากราชการ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการ ครม. ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลง ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

ขอบคุณ

*****

คำถาม ๖/๖/๖๑

ท่านครับผมเป็นนิติกรบรรจุใหม่ ขอเรียนถามว่า อบจ.ตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง ผอ.กองฯ สอบได้ไม่นาน พบว่าประธานกรรมการมีส่วนกระทำผิดด้วย ประเด็นคือ

๑. ต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือไม่

๒. ถ้าต้องเปลี่ยน จะตั้งรองนายก อบจ.เป็นประธานแทนได้หรือไม่

ขอบคุณท่านครับ

ตอบ

คงจะใหม่จริง ๆ ถึงขนาดจะเปลี่ยนประธานกรรมการสอบสวนวินัยให้เป็นรองนายก อบจ.

เรื่องนี้ขณะออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบนั้น ยังไม่พบว่าประธานกรรมการเกี่ยวข้อง แต่เมื่อสอบเสร็จจึงพบ คำตอบมีดังนี้

๑. ต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่ง

๒. ประธานกรรมการจะ

(๑) ต้องเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เท่านั้น) ตั้งแต่ระดับอำนาจการกลางขึ้นไป (บริหารท้องถิ่นกลางขึ้นไปด้วย)

(๒) แต่งตั้งรองนายก อบจ.เป็นประธานกรรมการสอบวินัยไม่ได้ เพราะไม่ใช่ข้าราชการ (แต่ตั้งสอบข้อเท็จจริงได้)

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๔๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

ขอแนะนำ

๑. ให้ออกคำสั่งใหม่อีก ๑ คำสั่ง "เรื่อง เปลี่ยนแปลงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง" โดยให้ทำความถึงคำสั่งเดิมด้วย

๒. ผู้จะถูกแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน ต้องเป็นระดับ ผอ.กอง ใน อบจ.ขึ้นไปจนถึงปลัด หากไม่มี ให้ขอยืมตัวจากต่างท้องถิ่นเท่านั้น (เป็นข้าราชการประเภทอื่นไม่ได้)

๓. สำหรับการสอบสวนที่พบว่าประธานคนเดิมอยู่ในข่ายกระทำผิดวินัยด้วย ให้รายงานนายก อบจ. เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นอีกหนึ่งคำสั่ง ถือเป็นกรณีสอบพาดพิงถึงข้าราชการ อบจ.อื่นว่ากระทำผิด ตามข้อ ๗๑ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๑/๕/๖๑

เรียน ท่าน ผอ.ครับ ผมทำหน้าที่ในฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด มีประเด็นคำถามว่า กรณี การดำเนินการทางวินัยพนักงาน อปท.ซึ่ง ปบช.ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริต โดยมีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓ ราย ปบช.ตั้งอนุกรรมการไต่สวนในขณะที่ ทั้ง ๓ เป็นพนักงาน อปท.แต่ได้ชี้มูลมายังต้นสังกัด ภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการไปแล้ว ๒ ราย จึงมีประเด็นคำถามดังนี้

๑. กรณีผู้พ้นจากราชการไปแล้ว สามารถลงโทษทางวินัย ได้หรือไม่ หากได้ จะมีผลในวันใด ย้อนหลังไปวันเกษียณ ๓๐ ตุลาคม หรือ เป็นวัน ณ ปัจจุบัน

๒. ฐานทุจริต โทษไล่ออกสถานเดียวใช่หรือไม่ กรณีอนุวินัยฯ มีความเห็นให้ลงโทษปลดออก ก.จังหวัด จะเห็นด้วยกับอนุวินัยฯ ได้หรือไม่

๓. กรณีลงโทษ ไล่ออก ย้อนหลังไป ณ วันที่เกษียณอายุราชการ เงินบำเหน็จ บำนาญที่เจ้าตัว รับไปแล้ว จะต้องคืนกลับ อปท. หรือไม่

ขอท่าน ผอ.ช่วยให้ความอนุเคราะห์ด้วยครับ/ขอขอบคุณมากครับ

ตอบ

หาก ป.บ.ช.ตั้งอนุกรรมการไต่สวนไว้แล้ว อยู่ระหว่างการไต่สวน จะเหมือนกรณีนายก อปท.ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้วแต่ยังไม่เสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากราชการไปก่อน เช่น ลาออก หรือเกษียณอายุราชการ ซึ่งมีให้เห็นเป็นประจำ เมื่อผลการสอบสวนเป็นวินัยอย่างร้ายแรง จะลงโทษไม่ได้ ให้งดโทษเสีย แต่ถ้าเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการได้ เทียบเคียงข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง

ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

ตามคำถาม

๑. ไล่ผู้พ้นราชการให้มีผลวันใด

๒. ทุจริตปลดได้หรือไม่

๓. ไล่ต้องคืนบำเหน็จบำนาญหรือไม่

สรุปสั้น

๑. ย้อนไปถึงวันพ้น

๒. ทุจริตต้องไล่

๓. ไล่ออก คืนบำเหน็จบำนาญ

ขยายความ

๑. กรณีที่พ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุราชการ ให้ออกคำสั่ง ณ วันที่ปัจจุบัน แต่ให้มีผลในวันเกษียณอายุราชการ (วันที่มีสภาพเป็นข้าราชการวันสุดท้าย)

๒. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๗ วรรคสาม หลักเกณฑ์วินัยฯ ต้อง
ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ แต่เนื่องจากมติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามหนังสือ
สำนักงานเลขาธิการ ครม.ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดว่า "การทุจริตเงินของ
ทางราชการ ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด
ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเหลือเป็นปลดออกจากราชการ" แม้อนุวินัยจะทำความเห็นเสนอว่าให้ลงโทษปลด
ออกฐานทุจริตก็ตาม ไม่ผูกพันที่ ก.จังหวัดจะต้องเห็นตาม ดังนั้น กรณีดังกล่าว ก.จังหวัดต้องมีมติให้ลงโทษไล่อ
ออกจากราชการเท่านั้น ซึ่งเมื่อนายก อบท.ออกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการและส่งคำสั่งให้ ป.ป.ช.ตาม
มาตรา ๙๒ และ ๙๓ พ.ร.บ.ป.ป.ช. ๒๕๔๒ แล้ว ผู้ถูกลงโทษจึงมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.จังหวัดอีก
ครั้ง

๓. กรณีถูกลงโทษไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันเกษียณอายุราชการ เป็นเหตุให้ต้องคืนบำเหน็จบำนาญที่รับ
ไปแล้วทั้งหมด

ขอบคุณสำหรับคำตอบในบางห้อง ครับ

*****

คำถามที่ ๑๑/๖/๖๑

จากเพชรบุรี ขออนุญาตเรียนถามท่าน ผอ.ประวิทย์ นะครับ
.....กรณี อบท.ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงพนักงานส่วนท้องถิ่น จนออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ แต่ใน
การดำเนินการนั้น ได้แต่เพียงแต่งตั้ง กก.สอบข้อเท็จจริง ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา ได้มีการสอบปากคำ ได้มีการทำรายงานการสอบสวนทุกอย่าง แต่มิได้ดำเนินการแต่งตั้ง กก.
สอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามแบบ สว.๑ ตลอดจนแบบ สว.๒, สว.๓, สว.๔ และ สว.๖
.....กรณีนี้จะถือว่าการดำเนินการดังกล่าวข้างต้นของ อบท. ถูกต้องครบถ้วนแล้วตามข้อ ๒๔ วรรคสิบเอ็ด ข้อ
๒๖ วรรคสาม และสามารถส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ..หรือว่าจะต้องแจ้ง
ให้ อบท. กลับไปดำเนินการตั้ง กก.สอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามแบบ สว.๑ และดำเนินการตามแบบ
สว.๒, สว.๓, สว.๔ และ สว.๖ เสียให้ครบถ้วนถูกต้องก่อนครับ
...ขอขอบพระคุณครับท่าน
.....
๗ มี.ย. ๒๕๖๑

ตอบ

หลักการ
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) กำหนดว่า
"ประเด็นหลัก" ในการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายกฯ เห็นสมควร ตาม
ข้อ ๒๖ วรรคสาม

และเพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติ ก.กลาง จึงกำหนดเพิ่มเติม คำว่า "ตามที่นายกฯ
เห็นสมควร" เช่น อาจ

- ๑. มอบหมาย ขรก.ผู้ได้บังคับบัญชาสอบสวนแทน
- ๒. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ก็ได้ (ให้เป็นดุลพินิจ)

ตามข้อ ๒๖ วรรคสามเช่นเดียวกัน แต่เป็น "ประเด็นรอง"

หัวใจของการสอบสวนทางวินัยเพื่อนำผลไปลงโทษ มี ๓ ข้อ คือ

๑. แจ้งข้อกล่าวหา
  ๒. สรุปพยานหลักฐานเท่าที่มี
  ๓. ให้โอกาสชี้แจง/นำสืบ
- ตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง

หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายกฯ ได้รับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า โดย..อาจ

๑. ตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
๓. ตั้งกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ก็ได้ แล้ว (ให้เป็นดุลพินิจ)

ตามข้อ ๒๔ วรรคแปด

นายกฯ จะสั่งลงโทษตามข้อ ๘๔ (วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน) โดยไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอีกก็ได้ (เป็นดุลพินิจ) ตามข้อ ๒๖ วรรคสี่

ดังนั้น เมื่อนายกฯ ได้ดำเนินการทางวินัย โดยมีการสอบสวนและสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ แล้วรายงานมายัง ก.จังหวัด จึงชอบที่ ก.จังหวัดจะส่งเรื่องให้อนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนกลับไปให้นายกฯ ดำเนินการใหม่ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง

คำถามมี ๑ ประเด็น คือ

ต้องย้อนสำนวนให้ไปดำเนินการใหม่หรือไม่

สรุปสั้น

ไม่ต้องย้อน

ขยายความ (อีกครั้ง)

นายกฯ ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งกรรมการได้ดำเนินการ ๓ ข้อ คือ ๑. แจ้งข้อกล่าวหา ๒. สรุปพยานหลักฐาน ๓. ให้โอกาสชี้แจง ครบถ้วน และออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ย่อมเป็นการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ฯ แล้ว ก.จังหวัดจึงต้องพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยรายนี้ต่อไปตามลำดับ โดยไม่ต้องย้อนสำนวนแต่อย่างใด

ขอบคุณทุกเสียงทุกสาย ครับ

*****

คำถาม ๑๕/๖/๖๑

สวัสดีครับหัวหน้าครับ อยากทราบกรณีการสั่งพักราชการไม่มีบัญญัติไว้ว่า ต้องผ่านการเสนอความเห็นของอนุวินัย หรือไม่ และในคัมภีร์จรรยาบรรณ ก็ไม่บอกกระบวนการไว้ ครับ

ตอบ

เมื่อหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) มิได้กำหนดไว้ ย่อมเป็นอำนาจดุลพินิจของ ก.จังหวัดโดยแท้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากข้อ board ชุดเล็ก ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) แล้ว จะเห็นว่าข้อเติมของอนุวินัยฯ คือ "คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ" ดังนั้น ย่อมตีความได้ว่า "การสั่งพักราชการ" ถือเป็นกรให้ออกจากราชการอย่างหนึ่ง ความเห็นส่วนตัว "ควรให้อนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ" มาก่อน

กรณีดังกล่าวไม่ปรากฏว่าเคยมีการหารือไปยัง ก.กลาง แต่อย่างไร หากเห็นว่าน่าจะมีการวางหลักให้เกิดความชัดเจนมากกว่าเดิม ก.จังหวัด ควรตั้งประเด็นหารือไปยัง ก.กลางต่อไป

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๘/๖/๖๑

อาจารย์ครับรบกวนถาม ศาลตัดสินจำคุกคดีพยายามฆ่า เจ้าตัวอุทธรณ์ ถามว่าต้องมีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือมีทางอื่นขอคำแนะนำด้วยครับ

ตอบ

เหตุในการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นเหตุเดียวกันกับการสั่งพักราชการ ตามข้อ ๑๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ดังนี้

๑. ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนายกฯ เห็นว่าอยู่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

๒. ถูกฟ้องคดีอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ หรือความประพฤติ (เว้นแต่ประมาทหรือลหุโทษ) อัยการไม่รับเป็นทนายให้ และนายกฯ เห็นว่าอยู่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

๓. มีพฤติการณ์จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือก่อความไม่สงบขึ้น

๔. ถูกควบคุมหรือขังในคดีอาญาติดต่อกัน ๑๕ วันแล้ว

๕. ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้น และนายกฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาชัดแล้วว่าผิดวินัยร้ายแรง

นายกฯ โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด จะสั่งพักราชการเพื่อรอผลก็ได้ กรณีหากการสอบสวนหรือพิจารณาจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อาจสั่งให้ออกจากไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่ง โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัดก็ได้ ตามข้อ ๑๙ และ ๒๐ ทั้งเป็นดุลพินิจของนายกฯ

คำถามมีประเด็นเดียว คือ

จะให้ออกไว้ก่อนตอนนี้ ได้หรือไม่

สรุปสั้น

ไม่ควร

ขยายความ

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องการปฏิบัติหน้าที่ แม้จะเกี่ยวกับพฤติกรรมก็ตาม ไม่ควรสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพราะ

๑. หากเห็นว่าจะสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในเรื่องที่ถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากความประพฤติ ก็ควรสั่งให้ออกไว้ก่อนตั้งแต่เริ่มถูกฟ้องคดีอาญาแล้ว ไม่ควรให้ล่วงเลยมาถึงศาลชั้นต้นตัดสินให้จำคุก และข้อเท็จจริงได้รับการประกันตัวเพื่อสู้คดีในชั้นศาลอุทธรณ์ด้วย

๒. เมื่อคำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ควรให้โอกาสเขาปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป เว้นเสียแต่มีพฤติกรรมที่นายกฯ เห็นว่าอยู่ต่อไปจะเกิดความเสียหายแก่ราชการ หลังศาลมีคำพิพากษาอีกเท่านั้น

ข้อสังเกต

ว.๔ ปี ๐๙ วางแนวทางกรณีข้าราชการต้องหาคดีอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญาว่า ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยไปพร้อมกันด้วย จากคำถามดังกล่าว ไม่พบว่ามี การแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรงแล้ว หรือยัง ถ้ายัง..ต้องรีบตั้ง ก่อนจะมีการร้องเรียนว่า "ละเว้น"

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๒๐/๖/๖๑

ท่าน ผอ.ผมดีใจที่เจอท่าน ที่ทำงานผมข้าราชการเรียกเงินข้าราชการตอนสอบข้าราชการ อปท.จับได้มีหลักฐาน แต่ทุกวันนี้เขายังทำงานอยู่ และข่มขู่คนร้องเรียนตลอด สังคมมันน่ากลัวมากขึ้นทุกวัน เขายังดำรงตำแหน่งและยืมเงินคนไร ทบทั่วติดการพนันทำได้หมดทุก.ก้อย่าง ยิ่งตอนนี้หนักเลยเพราะมีบอลโลก ผมเองก็ถูกยืมแต่ไม่มีให้ สงสารแต่คนอื่นที่ให้ยืม ไม่มีใครได้คืนเลย จะทำอย่างไรกับคนพันธุ์นี้

ขอบคุณครับ

ตอบ

พฤติกรรม "ตกเบ็ด" เห็นบ่อยครั้งที่มีการเปิดสอบบรรจุเข้ารับราชการ หรือสอบเลื่อนชั้นเลื่อนระดับ ถ้าสอบไม่ได้ก็บอกให้มารับเงินคืน เป็นเรื่องน่าคิด กรณีนี้เป็นปัญหา "โลกแตก" และคงมีอยู่ต่อไปตราบที่ยังมีการสอบเข้ารับราชการ หรือสอบเลื่อนชั้นเลื่อนระดับ

สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือ การใช้ตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์ เป็นอันตราย ทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรเสียหาย ยิ่งมีการข่มขู่ด้วยแล้วคงไม่ต้องบรรยาย...!!

การยืมเงินคนอื่นไปทั่วแล้วไม่ชำระหนี้ การอ้างว่าสามารถช่วยพาให้สอบได้แล้วเรียกเงิน การติดการพนันทุกชนิดถึงขั้น "ติดงอมแงม" การข่มขู่คุกคามสารพัดวิธี ล้วนแต่เป็นความผิดวินัย "ฐานประพฤติชั่ว" ทั้งสิ้น ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๓ เทียบกับ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๕ (๔) เพราะทุกกรณีมีโทษถึงปลดออก/ไล่ออก และอาจผิดวินัยฐานอื่นอีก ไม่นับคดีแพ่งคดีอาญาซึ่งผิดแน่นอน

อ่านคำถามแล้วเหมือน "บ่นให้ฟัง" แต่เชื่อว่าเรื่องนี้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นคงทราบและดำเนินการอยู่แล้ว จากข้อความที่ว่า "ยืมเงินคนไปทั่ว" เพียงแต่คนนอกไม่รู้ และใจร้อนเลยกังวล การร้องเรียนไปหน่วยต่าง ๆ ซึ่งรับผิดชอบเป็นช่องทางที่น่าลอง แต่ไม่แนะนำให้ร้องหลายแห่ง เป็นการเพิ่มงานให้เจ้าหน้าที่ เพราะสุดท้ายเรื่องเดียวกันก็จะมากองอยู่กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคนเดียว

ขอบคุณทุกการแชร์ครับ

*****

คำถาม ๒๕/๖/๖๑

เรียน อาจารย์ครับ ผมเป็นหัวหน้าฝ่ายธุรการ สังกัดเทศบาล มีเรื่องถามอาจารย์ ดังนี้ นักวิชาการพัสดุ ไม่เบิกเงินค่าวัสดุสำนักงานให้บริษัท เป็นเงิน ๒๕,๘๐๐ บาท บริษัทมาทวงโดยได้เข้ามาพูดคุยกับนายก ปลัด ผอ. กองคลัง และนักวิชาการพัสดุ และตกลงกันว่า ให้นักวิชาการพัสดุชดใช้ ๒๕,๘๐๐ และนายกจะช่วยชดใช้ ๑๒,๙๐๐ แต่ไม่มีการดำเนินการทางวินัย (ปลัดเสนอ) ประมาณให้เรื่องเงียบ (เนื่องจากมีผลประโยชน์ทับซ้อนมากมายในองค์กรนี้) จึงอยากถามอาจารย์ว่า ถ้าเกิดมีเรื่องร้องเรียนขึ้นมา นายก ปลัด ผอ.คลัง ผิดวินัยหรือเปล่าครับ ที่ไม่ดำเนินการทางวินัย นักวิชาการพัสดุ
หมายเหตุ ที่ปลัดไม่ดำเนินการทางวินัยกับนักวิชาการพัสดุ เพราะเกรงว่าหากตั้ง คกก.สอบสวน เรื่องอาจจะสาวมาถึงตัวปลัด และ ผอ.กองคลังครับ

ตอบ

อันตรายนะ ! ถ้าคนในองค์กรรักกันทุกคน เรื่องมันจะถูกชกใต้พรมไปจนกว่าจะขัดแย้ง เมื่อถึงวันนั้น ตัวใครตัวมัน ตามเรื่องเล่า เขาห้ามเกิดในยุค THAILAND ๔.๐ หัวหน้าหน่วยต้อง Action เพื่อลดความแรงของกระแส ไม่ควรนิ่ง ออย่าลืมนะ ! "ความลับไม่มีในโลก" ซีนปล่อยให้ มันจะกลายเป็นระเบิดปรมาณู เข้าสักวัน !!!

คำถามมีประเด็นเดียว คือ
ผู้บังคับบัญชาที่กล่าวมาทั้งหมด ผิดไหม ?

สรุปสั้น
ผิด (เต็ม ๆ)
ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๔ วรรคสี่ กำหนดว่า "เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการทางวินัยทันที" วรรคสิบสอง ว่า "ผู้บังคับบัญชาผู้ใด (หัวหน้างาน-นายกฯ) ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้..ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องด้วยกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ"

เรื่องนี้แยกความรับผิดชอบเป็น ๒ กลุ่ม

กลุ่มที่ ๑ ได้แก่ ฝ่ายการเมือง คือนายกฯ ต้องถูกผู้กำกับดูแลสอบเพื่อถอดถอน

กลุ่มที่ ๒ ได้แก่ ฝ่ายข้าราชการประจำทุกตำแหน่ง ต้องถูกสอบวินัยอย่างร้ายแรง อาจถึงขั้นทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เพราะให้ผู้อื่น (นวช.พัสดุ) ได้ประโยชน์ที่มิควรได้

นี่ยังไม่พูดถึงคดีอาญา ที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับโทษจำคุก ตามมาตรา ๑๕๗ อีกต่างหาก
ข้อแนะนำ

นายกฯ ควรสอบ อย่าหมก !! เพราะมันหนักกว่าที่คิดหลายเท่าตัว โดยเฉพาะในยุค ป.ป.ช.เฟื่องฟู
อย่างปัจจุบัน

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๗/๖/๖๑

ผอ.คลังรายงานไปจังหวัดว่าเงินขาดบัญชี..และเทศบาลตั้ง คกก.สอบข้อเท็จจริง ได้ความว่าเป็นเงินลำเงิน
สะสม..ปลัดให้รายงานจังหวัดไปในการสรุปครั้งแรก..คือปลัดเหมือนจะกักเรื่อง รายงานแบบง่ายไม่..แต่คลัง
จังหวัดให้ประชุมกันใหม่ว่าจะทำอย่างไร..คกก.สอบใหม่ แต่ผมไม่ได้เข้าประชุมด้วย..ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไม
ไม่ให้ผมเข้าประชุม..แต่ผมถามหัวหน้าสำนักปลัด สรุปกันว่า..ให้ ผอ.นำเงินมาคืน...แล้วเรื่องก็เงียบไป...จน
ล่วงเลยมาถึงวันนี้ ผอ.มาถามผมว่าสรุปเรื่องให้เขาหรือยัง เพราะเขาอยากย้าย...และมาวานให้ตามเรื่องให้ ผม
ไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะเรื่องมันเลยเวลามากแล้ว..ตอนเขาประชุมกันครั้งสุดท้ายที่ไม่ให้ผมเข้าด้วยรายงานการ
ประชุมก็ไม่มี

ช่วยหาทางออกให้ ผอ.คลังด้วยครับ เพราะอยากย้ายแล้ว

ตอบ

ปัญหานี้ เพิ่งตอบคำถาม ๒๕/๖/๖๑ ไป ถึงผลกระทบที่ผู้บังคับบัญชาละเลยหรือไม่สุจริต ที่จะ
ดำเนินการตามหลักนิติธรรม (Rule of law) โดยมุ่งแต่จะดำเนินการทางบริหารอย่างเดียว ถ้าไม่มีใครรู้
มากกว่าผู้บังคับบัญชากับผู้กระทำผิดก็ดีไป แต่ถ้าไม่ ! เสี่ยงแน่นอน...!!!

คำถามมีเพียงว่า

ต้องการโอน (ย้าย) ตอนนี้ ต้องรอไหม

สรุปสั้น

ไม่ต้องรอ

ขยายความ

การเลือกถิ่นที่อยู่เป็นสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทย ตามความในมาตรา ๓๘
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ ซึ่ง
การโอน (ย้าย) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ก็มีได้มีกฎหมายใดกำหนดห้าม หากเป็นความประสงค์ของ อปท.ต้น
ทาง หน่วยราชการปลายทาง และตัวผู้นั้นเอง แม้การกระทำผิดวินัยก็ไม่อาจอ้างเป็นสาเหตุห้ามมิให้โอน (ย้าย)
ได้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๗๔ กำหนดในเชิง
สนับสนุนว่า "ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนาย กฯ ผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ.." ย่อม
หมายความว่า แม้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว ยังสามารถโอน (ย้าย) ได้ มิพักต้องคำนึงถึง
กรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลย เพราะหากพบมูลการกระทำความผิดวินัยในภายหลัง นาย กฯ สั่งกักเดิม สามารถ
แจ้งเป็นหนังสือชี้มูลตามไปยังสังกัดใหม่ของผู้นั้น เพื่อให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ ตามข้อ ๒๔
วรรคสี่ หลักเกณฑ์เดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ให้ยื่นเรื่องขอโอน (ย้าย) ได้เลย ถ้าใจปรารถนา โดยไม่ต้องรอทำสิ่งใด

ขอบคุณทุกท่านที่ร่วมตอบปัญหานี้ ครับ

*****

คำถาม ๒๙/๖/๖๑

กราบสวัสดิ์คะท่าน หนูเพิ่งได้รับการบรรจุเมื่อวันที่ ๑ ก.พ.ที่ผ่านมา ในตำแหน่งพัสดุ หลังจากนั้นประมาณ
๒ อาทิตย์ นาย ก อบต.ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งให้หนูรักษาการ ผอ.กองคลัง แล้วก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้นต่างกรรมต่าง
วาระ เมื่อนาย ก อบต.สั่งให้หนูเบิกเงินให้หลายครั้ง โดยไม่มีเอกสารหรือฎีกาประกอบการเบิกจ่ายแต่อย่างใด

ให้เซ็นเช็คเปล่า หนูได้บันทึกทุกท้วง แต่นายก อบต.ก็ยืนยันให้หนูเบิก หนูจำเป็นต้องเบิกให้ เพราะแกขู่ว่า ถ้าไม่เบิกจะไม่ให้ผ่านทดลองงาน หนูกลัวมีใจมาก จะทำอะไรดี ถึงจะหนีออกจากที่นี่ได้ เพราะหาก สตง. หรือ ป.ป.ช.ลงมาตรวจอย่างที่ว่า ๆ บอก หนูต้องโดยไล่ออกแน่ ๆ แต่ที่หนูกลัวยิ่งกว่า คือ กลัวติดคุก ช่วยชี้แนะด้วยคะท่าน

ตอบ

กรรมแท้ ๆ !! จะติดคุกแบบไม่ทันตั้งตัว..ดับเครื่องชนดีกว่าไหม ?

คำถามมีคำตอบอยู่ในตัวเองแล้ว เพราะข้อ ๑๓ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) กำหนดโดยสรุปว่า..ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าจะเสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันให้ปฏิบัติตามเป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม..ซึ่งกรณีดังกล่าวมีการขอให้ทบทวนแล้ว และยังมีกรณียืนยัน (ไม่ทราบว่ายืนยันเป็นหนังสือหรือไม่) ในทางวินัยถือว่ามีโอกาสรอด

ข้อแนะนำ

ควรนำเรียนให้ท่านนายอำเภอและท่านท้องถิ่นจังหวัดรับทราบเพื่อช่วยพิจารณาหาทางแก้ไขโดยด่วน และไม่ควรทำแบบนี้อีกต่อไป หยุดเดี๋ยวนี้ !! และหยุดทันที !!!

ขอบคุณทุก ๆ ความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒/๗/๖๑

เรียนถามท่าน ผอ.ครับ เมื่ออาทิตย์ก่อน พนักงานส่วนตำบลหลายคนกำลังมุ่งดูทีวีสรุปข่าวผลการแข่งขันฟุตบอลโลก ซึ่งนายกฯ เดินผ่านมาพอดีจึงหยุดดูด้วย ระหว่างนั้นจัดเก็บฯ ได้ทวงค่าพินับบอลกับป้องกันฯ และถกเถียงจนเกิดการชกต่อยกันต่อหน้านายกฯ นายกฯ สั่งให้ปลัดออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย จึงเรียนถามว่า

- ๑. พฤติกรรมของคู่กรณีเกิดขึ้นต่อหน้านายกฯ ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือไม่
- ๒. นายกฯ จะตั้งกรรมการวินัยโดยไม่สอบข้อเท็จจริงก่อน ได้หรือไม่
- ๓. พฤติกรรมของคู่วิวาท ผิดวินัยข้อใดบ้าง

ขอบพระคุณท่านมากครับ

ตอบ

วันนี้..ฟุตบอลโลก อาจเปลี่ยนชีวิตของคนอีกหลายคน แม้แต่คนที่เป็ "ข้าราชการ" ตอบคำถามทั้ง ๓ ประเด็น

สรุปสั้น

- ๑. ชัดเจน แต่ไม่ใช่ "ชัดแจ้ง"
- ๒. ได้
- ๓. ฐานไม่รักษาความสามัคคี ประพฤติชั่ว เป็นต้น

ขยายความ

๑. ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งทางวินัยซึ่งนายกฯ สามารถสั่งลงโทษโดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนได้นั้น มี ๓ ลักษณะ คือ

(๑) กระทำผิดอาญาและมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า "ผิด"

(๒) กระทำผิดและรับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกฯ หรือผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวนทางวินัย

(๓) ขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน ๑๕ วัน (พนักงานจ้าง/ลูกจ้าง ๗ วัน) และนายกฯ สืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ตามหลักเกณฑ์การสอบสวน ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ เท่านั้น จึงจะถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งได้ กรณีกระทำผิดวินัยต่อนำนายกฯ เป็นเพียง "ชัดเจน" เพราะประจักษ์ต่อสายตานายกฯ แต่ไม่ใช่ "ชัดแจ้ง" ตามหลักเกณฑ์นี้

๒. การสอบข้อเท็จจริง คือ การแสวงหาข้อเท็จจริงหรือแสวงหามูลความผิดว่า ได้ทำผิดวินัยหรือไม่ ก่อนที่นายกฯ จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย (มักเกิดจากการร้องเรียน โดยข้อเท็จจริงยังไม่ประจักษ์ต่อนายกฯ) เมื่อแสวงหาข้อเท็จจริงโดยตั้งกรรมการสืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วไม่พบมูลความผิดก็ให้ยุติเรื่องเสีย แต่ถ้าพบมูลความผิดต้องดำเนินการทางวินัยทันที ตามหลักเกณฑ์วินัยข้อ ๒๔ วรรคห้า และวรรคสิบ

แต่สำหรับประเด็นคำถาม เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งหน้านายกฯ ประจักษ์ชัดเจน ถือเป็นพยานหลักฐานในเบื้องต้นแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแสวงหามูลความผิด หรือแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมใด ๆ อีก นายกฯ สามารถตั้งกรรมการสอบสวนวินัยได้ทันที ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๔ วรรคสี่ (เว้นแต่นายกฯ ต้องการทราบข้อเท็จจริงในประเด็นอื่นเพิ่มเติม)

๓. พฤติกรรมดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) อาจผิดวินัยหลายฐาน เช่น ข้อ ๑๘ ฐานไม่รักษาความสามัคคี (ทะเลาะวิวาท) ข้อ ๒๓ ฐานประพฤติชั่ว (เล่นการพนัน) ข้อ ๑๗ ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ (ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน) เป็นต้น

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๖/๗/๖๑

เรียน ท่านผอ. ประวิทย์ ครับ ขอเรียนสอบถาม การยื่นอุทธรณ์ ต้องให้ ก.จังหวัด พิจารณาก่อนหรือไม่ว่าสามารถรับได้หรือไม่ แล้วค่อยส่งต่อให้อุทธรณ์ ทำความเห็น หรือ เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ประช ก.จังหวัดแล้ว สามารถส่งต่อให้อุทธรณ์

ตอบ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๑๖ วรรคสอง "ในกรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย"

วรรคสาม "ในกรณี ก.จังหวัดมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้ ก.จังหวัดแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ และเมื่อ ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้"

ประเด็นคำถาม คือ

อุทธรณ์ที่มีปัญหาว่าจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ต้องปฏิบัติอย่างไร

สรุปสั้น

ให้ ก.จังหวัดพิจารณา

ขยายความ

๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ๖ ลักษณะ ตามปกติต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ทุกประการ

๒. กรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ย่อมเป็นอุทธรณ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๑. ที่กล่าวแล้ว ดังนั้น ฝ่ายเลขาธิการจึงต้องนำเสนอ ก.จังหวัดเพื่อพิจารณาก่อนเข้าสู่การพิจารณาอุทธรณ์ตามปกติต่อไป

ขอขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๔/๗/๖๑

ท่านคะเห็นเพื่อนเขาพูดกันว่ากฎหมาย ป.ป.ช.ออกมาใหม่ หลายคนบ่นว่า "อยากลาออก" เพราะเชื่อว่าท้องถิ่นต้องเป็นเป้าหมายใหญ่แน่นอน หากโดน ป.ป.ช.ชี้มูล แ่ออกคงไม่เท่าไร แต่จะติดคุกอีกนี่สิ รับว่าทำใจไม่ได้ หนูเริ่มกังวลเพราะตำแหน่งที่ทำอยู่คือพัสดุ ขอเรียนถามว่า กฎหมาย ป.ป.ช.มีแนวทางห้คดีอาญาและวินัย แตกต่างจากเดิมหรือไม่ เบาลงหรือแรงขึ้น มีทางออกให้บ้างไหม ถ้าได้คำตอบแล้วจะใช้เป็นข้อมูลวางแผนอนาคตต่อไป

กราบขอบพระคุณค่ะ

ตอบ

อย่าเพิ่งวู่วาม กฎหมายเขตรามาปราบโง่ ถ้าเราไม่โง่งมเดือดร้อน เพราะกว่าจะเข้ามารับราชการได้เลือดตาแทบกระเด็น ทำใจให้ร่ม ๆ เข้าไว้

คำถามมี ๒ ประเด็น คือ

- ๑. แนวทางอาญาและวินัยเปลี่ยนไปหรือไม่
- ๒. มีช่องทางแก้ไขหรือไม่

สรุปสั้น

- ๑. ไม่เปลี่ยนแต่เพิ่มเติมเล็กน้อย
- ๒. ช่องทางเยียวยามีอยู่บ้าง

ขยายความ

พ.ร.ป.ป.ช.ฉบับใหม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๒๑ ก.ค.๖๑ มีผลใช้บังคับ ๒๒ ก.ค.๖๑ มีทั้งสิ้น ๒๐๐ มาตรา

กำลังศึกษาแต่ละมาตราที่มีผลกระทบต่อข้าราชการอย่างละเอียด ภาพโดยรวม คือ

- ๑. อัยการสูงสุดยังรับผิดชอบคดีอาญาเช่นเดิม
- ๒. วินัยยังคงเป็นในทิศทางเดิม คือให้ใช้สำนวนของ ป.ป.ช.สั่งลงโทษเลย แต่ก่อนที่จะสั่งลงโทษนั้นผู้บังคับบัญชาสามารถขอให้ ป.ป.ช.ทบทวนได้ในบางกรณี
- ๓. การชี้มูลเน้นความผิดฐานทุจริตมากกว่าฉบับเดิม

๔. คดีทุจริตหากผู้กระทำผิดหลบหนี ไม่มีอายุความ

๕. ระยะเวลาดำเนินการมีเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้คดีต่าง ๆ แล้วเสร็จไปโดยเร็ว

๖. ป.ป.ช.ชี้มูลฟ้องศาลปกครองได้

๗. เจ้าหน้าที่รัฐทุกตำแหน่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน เป็นต้น

สำหรับรายละเอียดจะนำมาเสนออีกครั้ง ตอนนี้ท่านผู้รู้ และครูหลายท่านกำลังวิเคราะห์กันอยู่ เพราะกระทบข้าราชการค่อนข้างสูง

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๒๕/๗/๖๑

เมื่อหกปีที่แล้ว ผมซึ่งเป็น จนท.ป้องกันฯ ได้ลาสิกขา ในขณะที่ลาได้ไปเล่นไพ่ ถูกตำรวจจับและส่งฟ้อง ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ผมเสียค่าปรับเรียบร้อยแล้ว วันรุ่งขึ้นจึงมาทำงานตามปกติ โรงพักไม่มีหนังสือแจ้งมาที่ทำงาน ตัวผมเองก็ไม่ได้นำเรียนให้ผู้บังคับบัญชาทราบ และไม่ได้เล่าเรื่องนี้ใครฟัง ยกเว้นเพื่อนรักคนเดียว จากนั้นไม่มีอะไรเกิดขึ้น

วันนี้เพื่อนผมคนดังกล่าวทะเลาะกับผม มันขู่ว่าจะร้องเรียนนายกฯ ให้เล่นวินัยผมในเรื่องที่ถูกจับ ผมเป็นกังวลมาก เพราะไว้ใจเพื่อนไม่น้อยกว่ามันจะมีสันดานเหี้ยแบบนี้

ขอเรียนถามท่านว่า ผมควรจะทำอย่างไรดี ถ้านายกฯ ทราบเรื่อง ผมจะโดนอะไรบ้าง หากถูกสอบสวนวินัยจะมีโทษถึงไล่ออกไหม ขอขอบคุณอย่างสูงครับท่าน

ตอบ

ท่านกำลังปกปิดความจริงซึ่งควรต้องแจ้งให้นายกฯ ทราบ ถือว่าผิดวินัยฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามข้อ ๑๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) อีก ๑ กระทง นอกจากความผิดฐานประพฤตชั่ว ตามข้อ ๑๙ ของหลักเกณฑ์เดิม ที่ถูกฟ้องคดีอาญา กรณีเล่นการพนันเมื่อ ๖ ปีที่แล้ว

ทั้งนี้ เพราะหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ และหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๔๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ได้กำหนดว่า เมื่อข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยไปพร้อมกันด้วย ซึ่งได้เคยตอบไปแล้ว

แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ท่านถูกจับดำเนินคดีอาญาจนศาลพิพากษาให้เสียค่าปรับ ในวันที่ตัวเองลาสิกขาพนักงานสอบสวนไม่แจ้ง อบต. (อาจไม่รู้ว่าเป็นข้าราชการ) ตัวเราเองก็ไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเพื่อดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย เท่ากับเรื่องนี้มีการกระทำความผิดสำเร็จแล้ว ตราบใดที่ยังไม่มีการดำเนินการทางวินัย ความผิดก็ยังคงอยู่ตราบนั้น เปรียบเหมือน "หนามตำตีน" จะเดินไม่สะดวก กังวล ระวัง อยู่ตลอดเวลา

ดังนั้น เพื่อนจะร้องเรียนนายกฯ ก็ปล่อยเขา เราจะได้ "โล่ง" เสียที โทษเป็นวินัยไม่ร้ายแรง อย่าตำเพื่อน เรื่องนี้ต้องตำตัวเอง อย่าลืมนะว่า "ความลับไม่มีในโลก"

ขอบคุณทุกความเห็นครับ

*****

คำถาม ๑/๘/๖๑

ท่านอาจารย์ครับ หรือกรณีพนักงานจ้างที่เสพยา มติ ก.อบต.จ.ให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อ อบต.ออกคำสั่งให้ออก คำถาม

๑. นายฯ จะจ้างเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการตามว ๗๑๒๐ และระเบียบพัสดุได้หรือไม่

๒. หากพนักงานจ้างพ้นจากการเสพยาโดยมีแพทย์รับรอง จะสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นพนักงานจ้างในตำแหน่งเดิมตาม ว๓๕ ลงวันที่ ๑๐ พ.ค.๒๕๕๙ ที่ให้ออกโอกาสผู้เสพยาซึ่งพ้นการใช้จ่ายเสพติดตาม มติ ครม.๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐ ได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

ตอบ

มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับคำถาม ๒ ฉบับ คือ

๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๑๒๐ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการของ อปท.

๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ออกโอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติด

ขยายความ

๑. หนังสือ มท.ฉบับแรก เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการของ อปท. เช่น อปท.มีความจำเป็นต้องจ้างเอกชนเข้ามาดำเนินการโครงการใด ๆ ที่มีลักษณะงานเป็นรายชิ้นอันมิใช่ความลับของทางราชการ ซึ่งคัดเลือกจากผู้มีความรู้ประสบการณ์ที่เหมาะสม โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ประการสำคัญคือ ผู้รับจ้างเหมาบริการมีฐานะเป็นเพียงผู้รับจ้างทำของ จึงไม่มีสภาพเป็นพนักงานจ้างเป็นต้น ซึ่งหาได้มีการเน้นคุณสมบัติเบื้องต้นไว้เช่นเดียวกับพนักงานจ้างไม่ ดังนั้น ส่วนตัวเห็นว่า การถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพราะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงไม่น่าจะเป็นเหตุผลหลักที่จะไม่จ้างเหมาบริการ แต่อย่างไรก็ตาม อปท.ควรพิจารณาถึงผลกระทบด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย

๒. ส่วนหนังสือฉบับต่อมา เป็นการให้ออกโอกาสผู้ติดเชื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติดเข้าทำงานใน อปท. สารสำคัญของหนังสือดังกล่าวได้แก่ ข้าราชการที่เสพยาหรือติดยาเสพติด เมื่อพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติดโดยสถานบำบัดรักษา หรือแพทย์รับรองแล้ว ต้องให้ออกโอกาสผู้นั้นเข้าทำงาน หรือเข้ารับราชการใน อปท.

หนังสือฉบับนี้เป็นคนละประเด็นกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ที่ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัดให้ออกจากราชการไว้ก่อน หากข้าราชการผู้ใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะในฐานะผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น ในทุกกรณี

ประเด็นคำถาม

๑. แม้หลักเกณฑ์มิได้กำหนดห้ามโดยชัดแจ้ง แต่หาก อปท.จะจ้างเหมาบริการผู้ซึ่งอยู่ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ควรพิจารณาให้รอบคอบว่าคุ้มค่า เหมาะสมต่อ อปท.หรือไม่ เพียงใด

๒. การพ้นจากสภาพการใช้จ่ายเสพติด ต้องมีการรับรองจากสถานบำบัดรักษา หรือจากแพทย์ จึงใช้ได้ และเป็นคนละประเด็นกับหนังสือสำนักงาน ก.กลาง ที่ ว ๗๓๓ ดังกล่าวแล้ว

ขอบคุณความเห็นในหลายห้อง ครับ

*****

คำถาม ๖/๘/๖๑

พนักงานจ้างโดนจับ เล่นการพนันงานศพ โดนดำเนินคดี ประกันตัวออกมา ดำเนินการด้านวินัยอย่างไรบ้างครับ อ้างระเบียบไหนครับ ขอขอบคุณครับ

ตอบ

"วิถีประชา" กับ "กฎหมาย" บ้านเราหลายเรื่องยังคงเดินเป็นเส้นขนานนับจากอดีตถึงปัจจุบัน กฎหมายจำนวนไม่น้อยที่ไร้สภาพบังคับ เพราะเกิดจากหลายสาเหตุ หนึ่งในจำนวนนั้นคือ "ขัดกับวิถีประชา" ผู้ตรากฎหมายอยากได้อะไร ก็ตรา ๆ ๆ และตรา ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่ "รวยกฎหมาย" มากที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง

พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.๒๔๗๘ ก็เช่นเดียวกัน ใช้มานานมาก แต่การพนันบ้านเราก็กังเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่เว้นแต่ในแวดวงผู้ถือกฎหมายเอง

การ "เล่นไพ่เป็นเพื่อนผี" ถือเป็นน้ำใจของเพื่อนบ้าน หลายคนขาดเจตนา หรือ "ความอยาก" อาจถือเป็นวิถีประชาของชุมชนบางแห่งได้ แต่เมื่อถูกจับก็ว่ากันไปตามกฎหมาย

กฎหมายการพนันปี ๗๘ ดังกล่าวข้างต้น กำหนดการพนันไว้ ๒ ประเภท คือ ประเภท ก.ห้ามเล่นเด็ดขาด ประเภท ข.เล่นได้บ้างหากได้รับอนุญาต แต่กรณีถูกจับเป็นประเภทใดนั้นไม่มีข้อมูล อาจเป็นประเภท ก. หรือประเภท ข.แต่ไม่ขออนุญาตก็เป็นได้ ซึ่งข้อหาคงหนักเอาการอยู่

คำถามมีเพียงประเด็นว่าต้องหาคดีอาญาจะดำเนินการทางวินัยอย่างไร

เป็นคำถามที่พบและตอบบ่อย

สรุปสั้น

ต้องตั้งกรรมการสอบวินัย

ขยายความ

แม้จะเป็นพนักงานจ้างก็ใช้หลักการเดียวกับข้าราชการ คือ ต้องดำเนินการตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๔๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ กล่าวคือ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องหาคดีอาญา นายกฯ ต้องดำเนินการทางวินัยไปพร้อมกัน แต่ถ้าผลการสอบสวนยังฟังลงโทษทางวินัยไม่ได้ จึงให้รอผลในคดีอาญา ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้จะตั้งสอบวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ให้ดูที่ประเภทการพนัน ถ้าตั้งสอบวินัยอย่างร้ายแรง จะสั่งพักหรือสั่งให้ออกไว้ก่อนหรือไม่นั้น ย่อมเป็นดุลพินิจของนายกฯ และ ก.จังหวัด ซึ่งต้องครบเงื่อนไขในการสั่งด้วย

เมื่อผลคดีอาญาถึงที่สุด หากไม่ถูกจำคุกจริง โทษทางวินัยจะไปไม่ถึงไล่ออก ซึ่งนายกฯ สามารถลงโทษเป็นภาคทัณฑ์ ตัดค่าตอบแทน ลดค่าตอบแทน ฐานประพฤติชั่วได้ ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ ประกอบมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ข้อ ๒๓

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๘/๘/๖๑

เรียนอาจารย์คะ ขอรื้อกรณีพนักงานจ้างฆ่าคนตาย ซึ่งทางวินัยได้ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานประพฤตชั่ว เพราะถูกข่มเหงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม ลงโทษตัดค่าตอบแทน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน โดยไม่รื้อคดีอาญา

หลังจากเสนอสำนวนแล้ว แต่ยังไม่ได้ออกคำสั่งลงโทษ พนักงานจ้างผู้นี้ลาออก ก.จังหวัด เห็นชอบให้ลาออก ตอนนี้เขาออกไปแล้ว แต่ทางวินัยเพิ่งนำเข้าอนุวินัยฯ ซึ่งอนุวินัยฯ มีความเห็นแย้งโดยให้ไล่ออก ยังไม่เข้า ก.จังหวัด หนูจึงขอหารือดังนี้คะ

๑. ถ้าต่อมาศาลพิพากษาถึงที่สุดจำคุก และหาก ก.จังหวัดเห็นด้วยกับคณะกรรมการสอบสวน คือวินัยไม่ร้ายแรง จะต้องกลับมาออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงกับพนักงานจ้างผู้นี้หรือไม่ เนื่องจากเกิดก่อนเขาลาออก

๒. หาก ก.จังหวัด เห็นด้วยกับอนุวินัยฯ เรื่องจบบั้ยคะ

๓. กรณี เป็นกรรมการ/เลขานุการ คณะกรรมการสอบสวนวินัย และในขณะเดียวกันเป็นเลขานุการ อนุวินัยฯ ได้มั้ยคะ เพราะเป็นผู้นำเสนอข้อมูล

ขอบพระคุณมากคะอาจารย์

ตอบ

ลองมาทบทวน "ไล่สาย" การดำเนินการทางวินัยทั้ง ๒ ประเภท คือ อย่างไม่ร้ายแรง ๑ และอย่างร้ายแรง ๑ ดูหน่อยดีไหม

๑. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผลปรากฏว่า

(๑) กรรมการเห็นเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นายกฯ เห็นด้วย (อาจต่างกันในฐานะโทษ ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน)

๑) ให้นายกฯ สั่งการหรือพิจารณาออกคำสั่งลงโทษ ตามความเห็นของนายกฯ ซึ่งต้องแสดงเป็นหนังสือ หากเห็นแย้งต้องมีเหตุผลไว้ด้วย ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนจากกรรมการ (เป็นระยะเวลาเร่งรัด)

๒) เมื่อออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา

๓) ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุวินัยฯทำความเห็นเสนอ (ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขานุการ ก.จังหวัด เป็นผู้ส่งเรื่องก็ได้)

๔) ก.จังหวัดพิจารณามีมติ (ระยะเวลาของอนุวินัย + ก.จังหวัด = ๙๐ วัน นับแต่เลขานุการ ก.จังหวัดได้รับรายงาน และเป็นระยะเวลาเร่งรัด) ถ้าเห็นชอบตามคำสั่งลงโทษ การดำเนินการทางวินัยถือเป็นอันเสร็จสิ้น แต่หากมีมติให้เปลี่ยนแปลง เพิ่ม ลดโทษ หรือให้สอบเพิ่มเติม นายกฯ ต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น แล้วรายงาน ก.จังหวัดอีกครั้ง

(๒) กรรมการและนายกฯ (เพียงฝ่ายเดียวหรือทั้งสองฝ่าย) เห็นเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกฯ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ แล้วดำเนินการสอบสวนต่อไปตามปกติ (ตามข้อ ๒)

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (สว.๑) ผลปรากฏว่า

(๑) คณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นายกฯ เห็นด้วย (อาจต่างกันในฐานะ โทษ)

๑) ให้นายกฯ สั่งการหรือพิจารณาออกคำสั่งลงโทษ ตามความเห็นของนายกฯ ซึ่งต้อง แสดงเป็นหนังสือ หากเห็นแย้งต้องแสดงเหตุผลไว้ด้วย ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนจาก คณะกรรมการสอบสวน (เป็นระยะเวลาเร่งรัด)

๒) เมื่อออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา

๓) ก.จังหวัดส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ (ก.จังหวัดอาจมีมติในคราวเดียว ให้ เลขานุการ ก.จังหวัด เป็นผู้ส่งเรื่องก็ได้)

๔) ก.จังหวัดพิจารณามีมติ (ระยะเวลาของอนุวินัย + ก.จังหวัด = ๙๐ วัน นับแต่เลขานุการ ก.จังหวัดได้รับรายงาน และเป็นระยะเวลาเร่งรัด) ถ้าเห็นชอบตามคำสั่งลงโทษ การดำเนินการทางวินัยถือเป็น เสร็จสิ้น แต่หากมีมติให้เปลี่ยนแปลง เพิ่ม ลดโทษ หรือให้สอบเพิ่มเติม นายกฯ ต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไป ตามมตินั้น แล้วรายงาน ก.จังหวัดอีกครั้ง

(๒) คณะกรรมการสอบสวนและนายกฯ (เพียงฝ่ายเดียว หรือทั้งสองฝ่าย) เห็นเป็นวินัยอย่าง ร้ายแรง ให้นายกฯ รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา (นายกฯ ยังออกคำสั่งลงโทษ ไม่ได้)

(๓) เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณาและมีมติเป็นประการใด ให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น เช่น

๑) เห็นว่าไม่ผิดให้ยุติเรื่อง งดโทษ หรือยกโทษ

๒) เห็นเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน

๓) เห็นเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษลดออกหรือไล่ออกจากราชการ

เมื่อนายกฯ สั่งหรือปฏิบัติตามมติแล้ว ให้รายงาน ก.จังหวัดเพื่อทราบ

คำถามมี ๓ ประเด็น คือ

๑. คดีอาญาถึงที่สุดให้จำคุก แต่ ก.จังหวัดเห็นเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ต้องออกคำสั่งลงโทษหรือไม่ เพราะผู้นั้นพ้นจากหน้าที่ไปก่อนแล้ว

๒. หาก ก.จังหวัดเห็นเป็นวินัยอย่างร้ายแรง จะมีมติให้ลงโทษไล่ออก ได้หรือไม่

๓. ผู้เกี่ยวข้องคนเดียวแต่หลายขั้นตอน กระทำได้หรือไม่

สรุปสั้น

๑. อาญาก็บวินัยเป็นคนละส่วน แต่วินัยเรื่องนี้ดำเนินการไม่ถูกต้อง

๒. ไล่ออกได้ แต่...

๓. ไม่ควร

ขยายความ

๑. ประเด็นนี้ แยกเป็น ๓ เรื่อง

๑) เรื่องคดีอาญา เพราะฆ่าคน

๒) เรื่องตั้งวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าไม่ร้ายแรง

๓) เรื่องการลาออกจากงาน

สามารถดำเนินการไปพร้อมกันได้ เพราะเป็นกฎหมายคนละฉบับ

คดีอาญาย่อมเป็นอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาล เมื่อคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในเรื่องเดียวกัน ย่อมไม่กระทบถึงการพิจารณาดำเนินการทางวินัยของนายฯ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่แยกต่างหากจากกัน และการรับฟังพยานหลักฐานต่างกัน ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๗๐/๒๕๕๐

ส่วนวินัย ตามที่ "ไล่สาย" ข้างต้น จะเห็นว่า เมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว คณะกรรมการสอบสวนและนายฯ เห็นว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ต้องออกคำสั่งลงโทษก่อนรายงานไป ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา แต่เรื่องนี้ยังไม่ออกคำสั่งลงโทษเสียก่อน (ตามข้อมูลที่ให้) กระบวนการทางวินัยจึงไม่ชอบ

สำหรับการลาออกเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทยในการเลือกถิ่นที่อยู่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๓๘ ประกอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘/๒๕๕๙)

ดังนั้น จึงมีปัญหาเฉพาะประเด็นของการดำเนินการทางวินัยที่นายฯ มิได้ออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงก่อนรายงานไปยัง ก.จังหวัด จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบ ประเด็นการให้นายฯ กลับมาออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา เพราะผู้นั้นได้ออกจากงานไปแล้ว อาจต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง (เว้นเสียแต่ ก.จังหวัดมีมติให้กลับมาแก้ไขให้ถูกต้องก่อนรายงานเพื่อพิจารณาใหม่อีกครั้ง ซึ่งเป็นความเห็นส่วนตัว เพราะไม่ปรากฏว่า ก.กลาง ได้เคยตอบข้อหารือในประเด็นดังกล่าวแต่อย่างใด)

๒. หาก ก.จังหวัด เห็นชอบตามความเห็นของอนุวินัยที่ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามปกติสามารถกระทำได้ เพราะได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน และความเห็นของนายฯ ย่อมไม่ผูกพันอนุวินัย และ ก.จังหวัด ที่จะต้องเห็นตามนั้น (ขึ้นอยู่กับเหตุผลและคำอธิบาย) เมื่อเป็นดังนี้ ก.จังหวัดก็สามารถเห็นชอบให้ไล่ออกตามความเห็นของอนุวินัยได้ ซึ่งนายฯ ต้องออกคำสั่งลงโทษไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ผู้นั้นได้ลาออกจากงาน (เป็นความเห็นส่วนตัวตัวเหมือนข้อที่แล้ว เพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ควรขอให้ ก.กลาง วางหลักในประเด็นดังกล่าว)

๓. หลักในเรื่องบุคคลคนเดียวกันไม่อาจพิจารณาในเรื่องเดียวกันได้หลายครั้ง (เป็นกรรมการ/อนุกรรมการ/เลขานุการ/กรรมการสอบวินัย/กรรมการสอบข้อเท็จจริง ฯลฯ) ได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๘๕ วรรคสาม แต่ถ้าเพียงเป็นผู้นำเสนอโดยไม่ได้พิจารณาหรือแสดงความเห็นในการประชุม ย่อมสามารถกระทำได้ ถ้าได้รับมอบหมายจากอนุวินัย/ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี ตามวรรคห้า

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๐/๘/๖๑

กรณีสอบสวนวินัยในครั้งเดียวกันเกินหนึ่งราย การจัดทำ สว ๒ สว ๓ นั้นจัดทำแยกหรือทำรวมในใบเดียวกัน

ตอบ

หลักเกณฑ์ในการจัดทำ สว.๒, ๓ มิได้กำหนดไว้ว่าให้จัดทำแยกหรือรวม ตามปกติจะสอบบุคคลเพียงคนเดียว จึงทำเพียงฉบับเดียว

ตามคำถามจำเป็นต้องมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย (สว.๑) ในเรื่องเดียวกัน แต่มีผู้ร่วมกระทำ ความผิดหลายคน เช่น เป็นกรรมการกำหนดราคากลาง กรรมการเปิดซอง หรือกรรมการตรวจรับงาน เป็นต้น กรณีดังกล่าวควรจัดทำ สว.๒, ๓ แยกเป็นรายบุคคล จึงจะเหมาะสมกับลักษณะงานที่รับผิดชอบ (คนอื่นที่ไม่ เกี่ยวข้อง ไม่ควรรู้) แต่หากจะทำการรวม กฎก็ไม่ห้ามเช่นกัน

ดังนั้น ถ้าในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (สว.๑) มีผู้ถูกกล่าวหาหลายคน ต่างกันตรงงานที่ รับผิดชอบในโครงการนั้น ควรจัดทำ สว.๒, ๓ แยกกันเป็น ๑ คน/๑ ฉบับ (หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑

ขอบคุณหลาย ๆ ความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๕/๘/๖๑

สวัสดิ์ค้ะอาจารย์หนูมีปัญหาคะสอบถามค้ะ คือหนูถูกตั้ง กก.สอบวินัย ไม่ร้ายแรงผลสรุปของ กก.ออกมา ว่าให้ภาคทัณฑ์ แต่คู่กรณีที่มีเรื่องเป็นนายกที่เดิมและบัดนี้นายกคนนั้นตายไปแล้ว หนูย้ายมาอยู่เทศบาลแห่ง ใหม่ อบต.ที่เดิมส่งเรื่องมาให้ที่เทศบาลที่อยู่ปัจจุบัน เทศบาลเขาจะต้องทำอย่างไร และทำอย่างไรที่จะไม่ต้อง ถูกวินัย เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ถูกกลั่นแกล้งจากนายกคนเดิม คือคนที่ตายไปแล้วค้ะ อาจารย์ช่วยหนูด้วยนะค้ะ และโทษภาคทัณฑ์ต้องลงในทะเบียนประวัติหรือเปล้าค้ะ

ขอบพระคุณอาจารย์มากค้ะ

ตอบ

ในใจคงคิดว่า "สมน้ำหน้า ตายเสียได้ก็ดี" ที่แก่งเรา ไซ้ไหม ?

คำถามมี ๓ ประเด็น คือ

๑. เมื่อรับสำนวนแล้ว สังกัดใหม่ต้องดำเนินการอย่างไร
๒. มีวิธีการใดบ้างที่จะไม่ถูกลงโทษทางวินัย
๓. โทษภาคทัณฑ์ต้องบันทึกลงในทะเบียนประวัติ หรือไม่

สรุปสั้น

๑. เสนอนายกฯ สังกัดใหม่พิจารณา
๒. ขึ้นอยู่ที่นายกฯ และ ก.จังหวัด
๓. ลง

ขยายความ

๑. เมื่อนายกฯ สังกัดเดิมตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ในระหว่างการสอบสวนผู้ถูก กล่าวหาโอนไปสังกัดอื่น หลังจากนั้นกรรมการสอบสวนแล้วเสร็จเห็นควรให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ต้อง

(๑) เสนอสำนวนต่อนายกฯ (สังกัดเดิม) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (ถ้าไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน นายกฯ สังกัดเดิม ต้องส่งให้กรรมการกลับไปทำให้ถูกต้อง ครบถ้วน)

(๒) ให้นายกฯ สังกัดเดิม ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้นายกฯ สังกัดใหม่ (โดยไม่ต้องลงความเห็น) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๗๔

(๓) หลังจากนาย กฯ สังกัดใหม่ได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง (หากไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ให้ส่งกลับไปให้สังกัดเดิมดำเนินการให้ถูกต้อง ครบถ้วน โดยต้องระบุไปด้วยว่าไม่ถูกต้อง ครบถ้วน อย่างไร)

(๔) เมื่อตรวจสอบถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว นาย กฯ สังกัดใหม่ ต้องพิจารณาสั่งการเป็นหนังสือ ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนที่ถูกต้อง ครบถ้วนนั้น โดย

๑) หากเห็นชอบตามที่กรรมการสอบสวนเสนอ ให้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (กรณีนี้คือภาคทัณฑ์)

๒) ถ้าเห็นว่า จะเพิ่มโทษให้หนักขึ้น หรือลดโทษให้เบาลง ในระดับโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้ออกคำสั่งลงโทษตามนั้น (หรือแม้แต่ให้ยุติเรื่อง หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ตาม) แต่ต้องบันทึกเหตุผลความเห็นแย้งไว้ด้วยว่า เพราะเหตุใด

๓) รายงานไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา

ทั้งนี้ ตามความในข้อ ๗๗ ข้อ ๘๔ และข้อ ๘๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

๒. วิธีการที่จะไม่ถูกลงโทษทางวินัยในขั้นนี้ไม่มี เว้นเสียแต่ว่า

(๑) นาย กฯ สังกัดใหม่พิจารณาสั่งการในสำนวนแล้วให้ยุติเรื่อง หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือตามหลักเกณฑ์การสอบสวนฯ ข้อ ๘๔

(๒) ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยแล้วอาจมีมติให้

๑) งดโทษ

๒) ยกโทษ

๓) ยุติเรื่อง หรือ

๔) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ (ว่ากล่าวตักเตือนไม่ใช่โทษทางวินัย) ซึ่งนาย กฯ สังกัดใหม่จะต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ตามหลักเกณฑ์การสอบสวนฯ ข้อ ๘๗

(๓) หากผู้ถูกลงโทษทางวินัยเห็นว่า ตนไม่ได้รับความยุติธรรมเพราะถูกกักขังแก่ง หรือมีเหตุผลอื่นใดก็ตาม ต้องแสดงให้ ก.จังหวัดเห็นในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่ง ก.จังหวัดอาจพิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติให้

๑) ยุติเรื่อง

๒) ว่ากล่าวตักเตือน

๓) ยกโทษ หรือ

๔) งดโทษ

ก็ได้ ขึ้นอยู่ที่การชี้แจงแสดงผลในหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้ยื่นอุทธรณ์ ตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ข้อ ๖ และข้อ ๒๑

๓. การถูกดำเนินการทางวินัย และถูกลงโทษทางวินัยของข้าราชการทุกคน จะต้องบันทึกลงในทะเบียนประวัติทุกครั้ง เช่น

(๑) เลขที่/วัน/เดือน/ปี ในคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน

(๒) เลขที่/วัน/เดือน/ปี ในคำสั่งลงโทษทางวินัย และสถานโทษ

(๓) บันทึกการเปลี่ยนแปลงโทษตามมติ ก.จังหวัด

(๔) บันทึกการได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายล้างทิน เป็นต้น
ขอบคุณทุกการแชร์ ครับ

*****

คำถาม ๑๗/๘/๖๑

ขอเรียนถามท่านอาจารย์ ช้อ กล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับภรรยาผู้อื่น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปผลว่ามีมูลดำเนินการทางวินัย คำสั่งนายก อบต.ให้ตั้งกรรมการดำเนินการทางวินัยร้ายแรงขอเรียนถามดังนี้

๑. ต้องออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยร้ายแรงหรือใช้แค่คำว่าให้ดำเนินการทางวินัย ส่วนวินัยร้ายแรงให้คณะกรรมการสอบวินัยเป็นผู้สรุปว่าเป็นวินัยร้ายแรง

๒. การตั้งคณะกรรมการ ประธานเป็นปลัด อบต.แต่ไม่เคยอบรมวินัยและไม่จบทางนิติศาสตร์จะแต่งตั้งได้หรือไม่

๓. กรรมการ ๕ คน ผ่านการอบรมวินัยมา ๓ คน ๑ใน ๓ ดำรงตำแหน่ง นิติกร ๑ คน และมีนิติกรบรรจุใหม่อีก ๑ คน เป็นกรรมการเพื่อฝึกเรียนรู้ในการทำงาน จะแต่งตั้งได้หรือไม่

๓. ผู้ถูกกล่าวหาจะขอถ่ายสำเนาค่าให้การของผู้กล่าวหาและพยานเพื่อจะนำไปฟ้องหมิ่นประมาท จะอนุญาตให้ถ่ายได้หรือไม่

ปวดหัวเลยครับเพราะผู้ถูกกล่าวหาตุกธลัจะตั้งกรรมการไต่ถูกต้อง ช่วยแนะนำให้ความกระจ่างหน่อยครับ ขอขอบคุณล่วงหน้า

ตอบ

สำหรับ ๔ ประเด็นที่ถาม

๑. จะออกคำสั่งตั้งกรรมการอย่างไร

๒. ประธานกรรมการสอบสวนต้องจบกฎหมาย หรือผ่านอบรม หรือไม่

๓. แต่งตั้งนิติกรบรรจุใหม่เป็นกรรมการ ได้หรือไม่

๔. กรรมการอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาถ่ายสำเนาค่าให้การของผู้กล่าวหาและพยานตามขอ ได้หรือไม่

สรุปสั้น

๑. ใช่แบบ สว.๑

๒. ไม่จำเป็น

๓. ได้

๔. ไม่ได้

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๖ วรรคหก กำหนดว่า "ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกฯ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำสอบสวนตามหมวด ๗" ข้อ ๕๐ วรรคหนึ่ง "คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้"

๒. หลักเกณฑ์ข้างต้น ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง "การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นในสังกัด กรณีมีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความ ยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพล เรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่าง น้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ ก.กลางกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ"

กล่าวคือ ผู้เป็นประธานกรรมการสอบสวน กำหนดไว้แต่เพียงว่า..จะต้องมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่า หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่ ก.กลางกำหนด..ซึ่งปัจจุบันได้กำหนดใหม่แล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป (ตั้งก่อนนี้ต้องเป็นไปตาม ว ๔๑)

๓. หลักเกณฑ์ฯ ข้อ ๔๙ วรรคสอง กำหนดว่า "คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มี ประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย อย่างน้อยหนึ่งคน"

ดังนั้น ตามคำถาม เมื่อนิติกร (ทั้งเก่าและใหม่) และผู้ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการ ทางวินัย (หลักสูตร ๕ วัน) อยู่แล้ว เกิน ๑ คน จึงสามารถแต่งตั้งได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงผู้มาเป็นประธาน กรรมการแต่อย่างใด (หากประธานกรรมการจบกฎหมาย หรือผ่านหลักสูตรวินัยมาแล้วก็จะเสริมงานสอบสวน ยิ่งขึ้น)

๔. รายงานการสอบสวน (สว.๖) รวมถึง สว.๔ และ สว.๕ (บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน) ถือเป็น ความลับของทางราชการ คณะกรรมการสอบสวนและนายกฯ เท่านั้นที่จะต้องรับผิดชอบต่อความลับนั้น ผู้อื่นไม่มีสิทธิรู้ถึงรายละเอียดของสำนวน แม้กระทั่งตัวผู้ถูกกล่าวหา ยกเว้นคำให้การของตนเอง

ดังนั้น หากความลับในสำนวนถูกเผยแพร่ต่อบุคคลภายนอก (ที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับสำนวน) คณะกรรมการ สอบสวนและนายกฯ ต้องรับผิดชอบร่วมกัน และส่วนตัวคณะกรรมการก็ต้องรับผิดชอบต่อนายกฯ ผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยตรงแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีอำนาจหน้าที่ให้ผู้ใดถ่ายหรือคัดสำเนาเอกสารการสอบสวน ได้ (ตรงนี้บางคณะยังเข้าใจผิด)

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเป็นได้รับผลกระทบจากคำสั่งลงโทษ (เมื่อมีคำสั่งลงโทษแล้ว) ช่องทางที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขอเอกสารดังกล่าวได้ มีอยู่ ๒ ช่องทาง คือ

(๑) ช่องทางตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๑๒ ที่กำหนดว่า "เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐาน อื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของนายกฯ ที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ใน การรักษาวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป"

หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะขอคัดสำเนาเอกสารรายงานการสอบสวนได้ ก็เพื่อนำไปใช้ในการ อุทธรณ์เท่านั้น กล่าวคือ ต้องมีคำสั่งลงโทษแล้ว และผู้อนุญาตได้แก่นายกฯ ไม่ใช่คณะกรรมการสอบสวน

(๒) ช่องทางตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งต้องดำเนินการขออนุญาต การขึ้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

ขอบคุณหลายห้องที่ตอบได้ถูกต้องและตรงประเด็น ครับ

*****

คำถาม ๒๐/๘/๖๑

เรียนสอบถาม @p.prawit ค่ะ กรณีถูก สตง.ซีมูลคดีจัดซื้อที่ดินแพงเกินกว่าความเป็นจริงและถูกชี้ว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง คนที่โดนคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๔ และพัสดุ นายก. ปลัด. ก.อบต.จ. ได้คัดเลือกกรรมการสอบวินัยร้ายแรงและให้นายกออกคำสั่งแต่งตั้ง เมื่อกรรมการสอบวินัยเสร็จนายกส่งรายงานให้ ก.อบต.จ.พิจารณา เกือบ ๖-๗ เดือน ก.ได้พิจารณาแต่บุคคลที่ถูกกล่าวหาย้ายหน่วยงานก่อน ก.จึงพิจารณาเฉพาะคนที่ไม่โอนย้ายแล้วมีมติส่งเรื่องให้นายกที่ใหม่พิจารณา. เรียนสอบถามท่านคะ กรณีเช่นนี้ เหตุใด ก.อบต.จ.ถึงไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนส่งเรื่องให้หน่วยงานที่ใหม่ออกคำสั่งตามความเห็นชอบ ก.จังหวัดเดิม

สอบถามเพิ่มเติมคะแล้วต้องทำอะไรต่อไปคะ

ตอบ

การพิจารณาสำนวนการสอบสวนกรณีนี้เป็นกรณี ก.จังหวัดใช้อำนาจแทนนายกฯ เนื่องจากนายกฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) เมื่อคณะกรรมการสอบสวน สอบสวนแล้วเสร็จต้องเสนอสำนวนการสอบสวนไปให้ ก.จังหวัดพิจารณา ตามวรรคห้า

ลักษณะสำคัญก็คือ วินัยเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา (รวมทั้ง ก.จังหวัด) เจ้าสังกัด ตามคำถาม ก.จังหวัดจะพิจารณาแทนนายกฯ ได้ ต้องพิจารณาในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่สังกัดอยู่เท่านั้น หากเขาโอนไปอยู่นอกสังกัดแล้วนายกฯ (ก.จังหวัด) ก็หมดอำนาจพิจารณา

ส่วนระยะเวลาการพิจารณาแทนนายกฯ ในเรื่องนี้ หลักเกณฑ์มิได้กำหนดไว้ จึงต้องเทียบเคียงกับกรณีนายกฯ แต่งตั้งกรรมการสอบสวนเองและพิจารณาเอง ต้องพิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากนายกฯ ตามข้อ ๗๗ อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาดังกล่าวเป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัด แม้ ก.จังหวัดจะพิจารณาหลังจากเวลาผ่านไป ๖-๗ เดือนแล้วก็ตาม หากทำให้การพิจารณาของ ก.จังหวัดเสียไปแต่อย่างใดไม่

สำหรับคำถามที่ว่า ก.จังหวัดเลือกพิจารณาเป็นกลุ่มระหว่างผู้ที่โอนและยังไม่โอนนั้น ก็เป็นอำนาจของ ก.จังหวัดตามที่เห็นสมควร แต่จะพิจารณาลงโทษผู้ที่โอนไปแล้วไม่ได้ ตามหลักการดังกล่าว (เข้าใจว่าการพิจารณากลุ่มแรกของ ก.จังหวัด น่าจะเป็นมติให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปให้สังกัดใหม่ดำเนินการ มิใช่การพิจารณาสั่งโทษอย่างแน่นอน)

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๒๒/๘/๖๑

-อ.คะ หนูขออนุญาตสอบถามค่ะ คือหนูทำเรื่องวินัยอย่างร้ายแรงอยู่เรื่องหนึ่งค่ะ แล้วส่งหนังสือขอสำเนาข้อมูลรายละเอียดของเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่าย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ไปยัง อบต.แห่งหนึ่ง แล้วเขาให้เอกสารมาน้อย ไม่เพียงพอที่จะเอามาวินิจฉัยอะค่ะ เคยขอไปแล้วสองครั้ง ได้เอกสารมา ๒ แผ่นค่ะ ตอนนี้อยากขอครั้งที่ ๓ รอเขาให้มาอยู่ค่ะ

-หนูเคยคุยกับประธานกรรมการสอบสวน เหมือนประธานฯ เขาบอกว่า เรามาเจอกับเรื่องอิทธิพลอะค่ะ เหมือนแนวๆ ว่านายกอบต. เขาน่าจะกลัวตัวเองโดนไปด้วยค่ะ

-หนูเลยสงสัยว่า จะมีมาตรการอะไร ที่ทำให้เราได้ เอกสารหลักฐานมาได้ไหมคะ

-ตอนนี้เลยเวลาขอขยายระยะเวลาการสอบสวนไปแล้วค่ะ เพราะไม่มีพยานหลักฐานที่เพียงพอค่ะ ตอนนี้อยากเรื่องแจ้งไปที่ ก.อบต.อยู่ค่ะ (ตามข้อ ๕๘ ว.ท้ายค่ะ)

ตอบ

มี ๓ ประเด็น ล้วนเกี่ยวข้องกับเอกสารทั้งสิ้น คือ

๑. อำนาจเรียกเอกสารของกรรมการสอบสวน มีเพียงใด

๒. เมื่อกรรมการสอบสวนเรียกเอกสารไม่ได้ ต้องทำอะไร

๓. ครบกำหนดการขอขยายระยะเวลา แต่ไม่อาจเรียกเอกสารเพิ่มเติมได้เลย จะสอบสวนต่อไป

อย่างไร

สรุปสั้น

๑. ขอให้ อบต.ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

๒. บันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน

๓. จัดทำ สว.๖ เสนอนายกฯ เท่าที่พยานหลักฐานมี

ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) กำหนดไว้ ดังนี้

๑. ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ...ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง...

เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ส่งหนังสือขอสำเนาข้อมูลรายละเอียดของเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่าย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องไปยัง อบต.ที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้น ถือว่าคณะกรรมการสอบสวนได้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว เพียงแต่หนังสือที่ขอไป ต้องมั่นใจว่า อบต.แห่งนั้นได้รับอย่างแน่นอน เช่น มีการลงลายมือชื่อผู้เกี่ยวข้องรับไว้ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เป็นต้น (ครั้งเดียวก็เพียงพอ..เมื่ออบต.แห่งนั้นไม่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการสอบสวน ผลร้ายจะตกอยู่ที่เขาเอง..หากมีการตรวจสอบในภายหลัง..ไม่ใช่เรื่องที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องใช้วิธีการนอกเหนือจากที่กำหนด เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกสาร เช่น การขอไปถึง ๒-๓ ครั้ง หรือการบีบบังคับด้วยวิธีอื่น เป็น อาทิ)

๒. ข้อ ๕๗ วรรคหนึ่ง "คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวน...และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ด้วยทุกครั้ง" ซึ่งหมายถึง การบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่มีการประชุมหรือมีการสอบสวน เช่น

(๑) บันทึกประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา เป็นต้นว่า ในระหว่างการสอบสวนครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้พุดจาข่มขู่กรรมการสอบสวน พยาน ฯลฯ

(๒) การตัดพยาน (ข้อ ๖๗)

(๓) การงดพยาน (ข้อ ๖๘)

เป็นต้น

ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือขอเอกสารไปโดยชอบแล้ว แต่ อบต.แห่งนั้นได้ให้มาเพียง ๒-๓ แผ่น ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด (ข้อ ๕๙) หนังสือทวงครั้งที่ ๒ และ ๓ ก็ต้องบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ด้วย เพราะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยข้อ ๕๘ วรรคสาม แต่อย่างไร

๓. ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณา ลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด...(เท่าที่มีพยานหลักฐาน) จากนั้นให้จัดทำรายงานการสอบสวน (สว.๖) เสนอนายกฯ ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

หมายเหตุ

๑. วิธีรวบรวมพยานหลักฐานอีก ๑ ประเภท คือ "การรวบรวมพยานหลักฐานต่างท้องที่" ตามข้อ ๖๙ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนควรพิจารณาดำเนินการก่อนการเรียกพยานหลักฐานตามปกติ (ไม่ควรนำมาดำเนินการหลังคณะกรรมการเรียกเอกสารเองไม่ได้ เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนมีแนวทางแก้ไขดังกล่าวแล้ว)

๒. คำว่า "อิทธิพล" ระหว่างการสอบสวน ในความเป็นจริงเกิดขึ้นได้ แต่ในการปฏิบัติหน้าที่สอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดการสอบสวน โดยปราศจาก "อคติ" บางครั้ง พฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา น่าเชื่อว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่สามารถแสวงหาพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ จะด้วยเหตุผลกลใดก็ตาม ไม่ควร "มโน" เสนอโทษเป็นวินัยอย่างร้ายแรงโดยที่พยานหลักฐานไปไม่ถึง ซึ่งกรณีดังกล่าวมิใช่ความผิดของคณะกรรมการสอบสวนแต่อย่างใด ผู้ที่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบคือ อบต.ที่ไม่ให้ความร่วมมือนั่นเอง ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องทุกคน ขอให้จำไว้ว่า ถ้าสอบสวนอย่างตรงไปตรงมาแล้ว ผู้มีเจตนาดี "ปลอดภัย" แน่นนอน

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๒๗/๘/๖๑

ขอเรียนถามว่า ผมเป็นนักวิเคราะห์ฯ เพิ่งบรรจุได้ไม่นาน อบต.ที่ผมอยู่ไม่มีนิติกร นายกฯ สั่งให้ผมเสนอคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยช่างโยธา ผมไม่เคยมีประสบการณ์ด้านนี้มาก่อน แต่จับนิติศาสตร์ จะเสนอชื่อผู้ช่วยจัดเก็บให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการกรรมการสอบสวนได้หรือไม่

ขอรอคำตอบ ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

ตอบ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน จะมีหน้าที่ช่วยเหลือกรรมการสอบสวนในด้านเอกสาร เช่น พิมพ์ จัด เก็บรักษา รวบรวมพยานหลักฐาน เป็นต้น ตามที่คณะกรรมการสอบสวนมอบหมาย แต่ไม่มีสิทธิในการลงมติใด ๆ

การที่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ จะมีข้อดีหลายประการ เช่น เมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ผู้นั้นสามารถอยู่ในที่ประชุมหรือที่สอบสวนได้ ไม่ถือว่าเป็น "ผู้อื่น" ที่ต้องห้ามอยู่ในที่สอบสวน

เคยปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในจำนวนกรรมการทุกคนไม่มีใครพิมพ์ดีดเป็นแม่แต่คนเดียว จึงวานให้เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดช่วยพิมพ์ให้ ซึ่งผลการสอบสวนอาจเสียไปได้ ถ้าคณะกรรมการไม่ระมัดระวัง หรือในเรื่องการรักษาความลับของสำนวนการสอบสวน ซึ่งผู้ไม่ได้รับการแต่งตั้งในคำสั่งย่อมไม่มีความรับผิดชอบแต่อย่างใด

ดังนั้น การแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจึงเป็นสิ่งจำเป็นในบางกรณี

คำถามมีประเด็นเพียงว่า

ผู้ช่วยจัดเก็บฯ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน ได้หรือไม่

สรุปสั้น

ได้ ถ้า...

ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๔๙ วรรคสาม กำหนดว่า "ในกรณีจำเป็นจะมีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น (นั้น) หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำ หรือพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีคุณสมบัติตาม วรรคสอง ด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กล่าวคือ ผู้ที่อาจถูกแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนได้ ได้แก่

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น
๒. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
๓. ข้าราชการฝ่ายพลเรือน
๔. ลูกจ้างประจำ หรือ
๕. พนักงานจ้างตามภารกิจ (ไม่ใช่พนักงานจ้างทั่วไป)

และต้องเป็น

๑. ผู้ช่วยนิติกร
๒. จบปริญญาโททางกฎหมาย
๓. ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย (หลักสูตร ๕ วัน) หรือ
๔. มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย (เคยเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน

มาแล้ว ๑ ครั้งขึ้นไป)

อย่างไรอย่างหนึ่ง

จากคำถาม

หากผู้ช่วยจัดเก็บฯ มีคุณสมบัติดังกล่าวก็สามารถแต่งตั้งได้

ถ้าไม่มีแม้แต่ข้อเดียว แต่งตั้งไม่ได้

ขอบคุณสำหรับหลายความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๓๑/๘/๖๑

เรียนอาจารย์ประวิทย์ เปรื่องการ @p.prawit

กรณีวินัยร้ายแรง (เทศบาลส่งเรื่องให้ ปปช.ดำเนินการด้วย) ขณะรอมติ ก.ทจ. ปปช.มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ขอให้เทศบาลพิจารณาโทษทางวินัย และส่งรายงานเอกสารและ ความเห็นมายังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ปปช.ได้มีมติ

เรียนถามว่า หากเทศบาลแห่งนี้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโทษทางวินัยกรณีนี้ สามารถกระทำได้หรือไม่

ขอบคุณครับ (บุญแท้ๆ ที่ส่งเรื่องให้ ปปช.)

ตอบ

อำนาจทางวินัยตามคำถาม มี ๒ ทาง คือ

๑. เป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ตามมาตรา ๑๕ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. เป็นอำนาจของ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๒ แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ (ฉบับเดิม)

กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดเลยที่ตัดอำนาจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เมื่อมีกรณีพนักงานเทศบาลถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

กล่าวคือ นายกเทศมนตรีก็ดำเนินการทางวินัยไปตามปกติภายใต้อำนาจของตน (หาไม่แล้ว อาจเข้าข่ายละเว้นได้) จนถึงขั้นตอนรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด ส่วน ป.ป.ช.ต้องดำเนินการได้ส่วนไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ต่อเมื่อมีมติชี้มูลตามมาตรา ๙๒ แล้วเท่านั้น จึงห้ามนายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาอีก โดยให้ใช้สำนวนของ ป.ป.ช.ส่งลงโทษได้เลย ซึ่งเป็นกรณีที่นายกเทศมนตรียังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมาก่อน (แต่ตามคำถามตั้งและสอบเสร็จแล้ว)

ประเด็นคือ

เทศบาลจะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโทษทางวินัย (จากสำนวน ป.ป.ช.) ทำได้หรือไม่
สรุปสั้น

ไม่มีกฎหมายกำหนดให้ทำ

ขยายความ

วิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง หลังจากเทศบาลสอบสวนพิจารณาจนเสร็จ และรายงานไปยัง ก.ท.จ.แล้ว อำนาจหน้าที่ของเทศบาล ถือว่าดำเนินการครบถ้วน ขั้นตอนปัจจุบันจึงเป็นขั้นตอนการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.ท.จ.

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ป.ป.ช.มีหนังสือชี้มูลมายังนายกเทศมนตรี ๆ ขอบที่จะส่งหนังสือนั้นต่อไปยัง ก.ท.จ.เพื่อร่วมพิจารณามีมติ ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโทษทางวินัย เพราะไม่มีข้อกำหนดให้ทำ จากนั้นต้องแจ้งให้ ป.ป.ช.ทราบด้วย

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๓/๙/๖๑

ขอเรียนถามท่านค่ะ

ดิฉันเป็นข้าราชการบรรจุใหม่ ได้รับมอบหมายจากท่านหัวหน้าสำนักปลัดให้ควบคุมสมุดลงเวลา มีข้อสงสัยว่า พี่ข้าราชการคนหนึ่งมาเซ็นชื่อทำงานตอน ๐๖.๐๐ น. เป็นคนแรกทุกวัน (ดูสมุดย้อนไป ๒ เล่ม ก็เซ็นคนแรก) แต่ช่วงเช้าไม่ค่อยเห็นพี่เขาเลย หลายครั้งพบหน้าประมาณบ่ายสอง บางวัน ผอ.มาถามว่า "คนนี้มาหรือยัง" ดิฉันก็เรียนว่า "มาแล้ว แต่ไม่ทราบไปไหน" มีคนมากระซิบบอกว่าพี่คนนั้นมาแอบเซ็นชื่อแล้วหนีไปรับจ๊อบพิเศษเป็นประจำ

เรียนถามว่า

๑. พี่คนนี้ทำผิดวินัยไหมคะ

๒. ถ้าผิดวินัย จะผิดฐานใด

๓. ดิฉันควรทำอย่างไร ในฐานะที่รับผิดชอบสมุดลงเวลา เพราะถ้าจริง ถือว่าเอาเปรียบผู้อื่นมาก ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณมากค่ะ

ตอบ

ปัญหาที่ถามจะมีให้เห็น หากการกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาหย่อนยาน ซึ่งตัวข้าราชการเองต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด เวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการเพียง ๘ ชั่วโมงเท่านั้น ที่เหลือก็เป็นเวลาส่วนตัว ไม่ควรเบียดบังเวลาราชการไปเป็นนิจในลักษณะนี้

สรุปสั้น

๑. ผิดวินัย
๒. ฐานละทิ้งราชการ และอีกหลายฐาน..ถ้าสอบสวน
๓. ควรนำเรียนผู้บังคับบัญชาตามที่ได้ทราบข่าว

ขยายความ

๑. เวลาราชการ ระหว่าง ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. การไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ลาหรือขออนุญาตผู้บังคับบัญชาให้ถูกต้อง ถือเป็นความผิดทางวินัย ตามข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

๒. การละทิ้งหน้าที่ราชการ ต้องละทิ้งตั้งแต่ครั้งวันเป็นต้นไป ดังนั้น พฤติกรรมดังกล่าวจึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการในบางวัน (ที่เข้ามาบ่ายสอง) แม้จะลงเวลามาปฏิบัติราชการ ก็ไม่ได้หมายความว่ามาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ดังนั้น วินัยที่ผู้นี้กระทำความผิด คือ

- (๑) ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ข้อ ๑๓ และอาจผิดฐาน
- (๒) ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ข้อ ๘
- (๓) ไม่อุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ ข้อ ๙
- (๔) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ข้อ ๑๕

เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลการสอบสวน

๓. คุณได้ยื่นมา ไม่รู้จริงเท็จประการใด ควรเล่าต่อให้ผู้บังคับบัญชาฟัง (ยังไม่ควรทำบันทึก เพราะอาจเกิดความขัดแย้งได้) รอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการ เป็นทางออกที่ดีที่สุด

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๕/๙/๖๑

ผมรับราชการมาเป็นปีที่ ๓ ขออนุญาตเรียนถามว่า มีข้าราชการชาย ๔ ราย ได้รับอนุมัติอนุญาตให้ไปสัมมนาต่างจังหวัด เป็นเวลา ๓ วัน แต่ไปเพียงวันแรกวันเดียว อีก ๒ วันไม่เห็นเข้าห้องสัมมนา ทราบภายหลังว่าพากันไปเที่ยว และมีการ "ออฟเต็ก" ด้วย ผมเป็นผู้ร่วมสัมมนาเท่านั้น ไม่มีส่วนรับผิดชอบ แต่ไม่สบายใจเลยที่เห็นข้าราชการประพฤติเช่นนี้ เสียตายงบประมาณครับ ขอเรียนถามว่า

๑. ผิดวินัยหรือไม่
  ๒. ผมควรเล่าให้ ผบช. ฟังดีไหม
  ๓. หากจะร้องเรียนสามารถทำได้หรือไม่ และต้องร้องต่อหน่วยงานใดบ้าง
- ขอบพระคุณล่วงหน้าครับผม

ตอบ

เป็นข้าราชการประเภทใดไม่ทราบ คงไม่ใช่ท้องถิ่นตอกกระมัง แต่ประเภทใดก็ตาม พฤติกรรมดังกล่าวควรหลีกเลี่ยง หากจะมีบ้างไม่น่าให้อีกเกริกอย่างที่เรา เราเป็นเพื่อนที่ร่วมสมมนาไม่มีหน้าที่ใด ๆ นอกจากการนำตัวเองเข้าร่วมสมมนา ควรรักษาความสามัคคีในหมู่คณะน่าจะดีกว่า ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ท่านว่ากันไป แต่เมื่อถาม ก็จะต้องตามประเด็น

สรุปสั้น

๑. ผิดวินัย

๒. ไม่ควร

๓. ยิ่งไม่ควร

ขยายความ

๑. หากเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะมีความผิดทางวินัย ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) หลายฐานความผิด หากมีการสอบสวน เช่น

(๑) ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๑๗ เนื่องจากการไปอบรมสมมนาเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อไม่เข้าอบรมสมมนาแม้จะเซ็นชื่อหรือไม่ก็ตาม จะผิดวินัยฐานนี้

(๒) ฐานประพฤติชั่ว ตามข้อ ๒๓ กรณี "อ้อฟเด็ก" เนื่องจากมีแนวทางอยู่ว่า "ให้ข้าราชการเลิกใช้บริการทางเพศ ในระหว่างไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด" ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘ ซึ่งนำมาใช้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ

ก.อบต. ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

๒. ไม่ควรเล่า (เพียงเกริ่นว่า..เห็นเขาพูดกัน..จะดีกว่า) เพราะเราไม่ใช่ผู้รับผิดชอบโครงการ เรื่องนี้คงไม่เจอบอก ลองเรารู้ เดียวถึงหุผู้บังคับบัญชาแน่นอน ให้ท่านจัดการกันเอง ถ้าไม่จัดการแล้วมีคนอื่นร้องไป (ไม่ใช่เรา) เป็นเรื่องแน่ ดีแล้ว..ที่มีข้าราชการแบบคุณจำนวนมาก

๓. หน่วยรับร้องเรียนเรื่องลักษณะนี้ (หน่วยภายนอก) มีมากมาย เช่น อำเภอบึงสามพัน กรม กระทรวง ศูนย์ดำรงธรรมทุกระดับ ป.ป.ท., สตง. หรือแม้แต่ ป.ป.ช.ร้องเรียนได้ง่าย (และตายหยั่งเอียด) แต่ควรร้องเรียนดีหรือไม่ ให้กลับไปอ่านข้อ ๒ อีกที

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๗/๙/๖๑

มีปัญหาอยากปรึกษาอาจารย์ จะขออนุญาตปรึกษาผ่านไลน์นี้ได้มั๊ยครับ

เล่าโดยสังเขปก่อนครับ

สตง.ตรวจโครงการก่อสร้างต่อเติมอาคารของเทศบาลพบว่ามีปริมาณงานไม่ครบถ้วนและประมาณราคาบางรายการสูงเกินจริง จึงออกหนังสือให้เทศบาลชี้แจงและเรียกเงินคืน

หลังจากที่ได้รับหนังสือแล้ว ช่างก็ไปหาเงินมาคืนคลังครบตามจำนวนที่ สตง.แจ้งหักทวงไว้ ซึ่งเทศบาลก็ได้รายงานการคืนเงินไปก่อน ส่วนการสอบข้อเท็จจริงที่ สตง.ให้ดำเนินการนั้น ให้สอบคณะกรรมการตรวจงานจ้างและช่างควบคุมงาน เทศบาลแจ้งว่าอยู่ในระหว่างดำเนินการ จะรายงานให้ทราบในครั้งต่อไป ซึ่งเวลาผ่านไปหลายเดือนแล้ว และ สตง.ก็ได้มีการโทรศัพท์มาทวงเมื่อสองอาทิตย์ก่อน

คำถาม

๑. จะเริ่มกระบวนการสอบข้อเท็จจริงอย่างไรครับ

๒.บุคคลที่ สดง.ให้สอบฯ ในส่วนคณะกรรมการตรวจการจ้าง มีช่างของ อปท.อื่นรวมอยู่ด้วยสามท่าน จะดำเนินการสอบอย่างไรครับ

ตอบ

๑. การสอบข้อเท็จจริงนั้น ไม่มีกฎที่กำหนดกระบวนการขั้นตอนเอาไว้แต่อย่างใดว่า ต้องดำเนินการ ๑..๒..๓..๔... แต่เมื่อถึงเวลาผู้ที่เกี่ยวข้องมักจะดำเนินการใน ๒ ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ ๑ สอบแบบถาม-ตอบ โดยใช้แบบ ปค.๑๔ บันทึกปากคำ จากนั้นจึงนำมาซึ่งน้ำหนักแล้วสรุปผล

ลักษณะที่ ๒ สอบโดยใช้แนวทางของการสอบทางวินัยโดยอนุโลม เช่น

(๑) การแจ้งคำสั่งตั้งกรรมการ

(๒) การแจ้งข้อร้องเรียน/ข้อกล่าวหา

(๓) การแจ้งสรุปพยานหลักฐาน

(๔) การสอบปากคำพยาน

(๕) การให้โอกาสชี้แจงนำสืบ

(๖) การทำรายงานผลการสอบ

เป็นต้น

จะใช้วิธีการลักษณะใดย่อมเป็นดุลพินิจของกรรมการสอบข้อเท็จจริงโดยแท้ เพียงแต่ขอให้ได้ผลที่ต้องการทราบ โดยวิธีการที่ได้มาต้องชอบด้วยกฎหมาย

๒. การสอบข้อเท็จจริงตามที่ สดง.แจ้ง ย่อมเป็นกรณีที่ยังไม่มีการชี้มูล ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๔ วรรคห้า เนื่องจากช่าง ๓ คน สังกัดต่าง อปท. นายกเทศมนตรีไม่ใช่ผู้บังคับบัญชา ต้องใช้อำนาจตาม พ.ร.บ.จัดตั้งฯ เพื่อเรียกผู้อยู่ต่างสังกัดมาสอบ ซึ่งตาม พ.ร.บ.เทศบาล ๒๕๖๖ มาตรา ๔๘ เอกรหัสติ บัญญัติว่า "ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายกเทศมนตรีรองนายกเทศมนตรี และพนักงานเทศบาลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา" จึงมีอำนาจตามกฎหมายในอันที่จะเรียกช่างทั้ง ๓ คนมาสอบปากคำได้

ดังนั้น การออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ จึงควรอ้าง พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ.๒๕๖๖ ดังกล่าว

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๔/๙/๖๑

เรียนถามท่าน ผอ.ครับ

ผมเป็นพนักงานเทศบาลตำบล ก. ตำแหน่งนักวิเคราะห์ฯ ทราบว่าผมเองถูกร้องเรียนไปที่ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ๆ ส่งเรื่องให้เทศบาล ก.สอบสวนข้อเท็จจริง ระหว่างนั้นผมโอนมาอยู่เทศบาลตำบล ข. ต่อมาเทศบาล ก.ได้มีหนังสือชี้มูลความผิดผมมายังเทศบาล ข.โดยที่ตัวผมเองไม่เคยถูกเรียกไปสอบสวนใด ๆ ทั้งสิ้น ประเด็นคือ

๑. การสอบสวนข้อเท็จจริงลักษณะดังกล่าวก่อนชี้มูล ทำได้หรือไม่

๒. นายกเทศมนตรี ข.จะสอบข้อเท็จจริงใหม่อีก ได้หรือไม่

๓. นายกเทศมนตรี ข.จะสั่งยุติเรื่อง ได้หรือไม่

๔. ทางออกเรื่องนี้ต้องทำอย่างไร

กราบขอพระคุณครับ

ตอบ

การสอบข้อเท็จจริงมิได้มีกฎหมาย ระเบียบ หรือแนวทางกำหนดไว้ชัดเจนว่า ต้องดำเนินการอย่างไรตามที่เคยเสนอแล้ว ดังนั้น ใครจะสอบเรื่องอะไรเพื่อทราบข้อเท็จจริงในขอบเขตของตน โดยไม่ผิดกฎหมาย ด้วยวิธีใด ย่อมสามารถกระทำได้

ในเรื่องที่มีการร้องเรียน การสอบข้อเท็จจริงที่เป็นธรรมนั้น ผู้ถูกร้องเรียนควรได้รับทราบข้อกล่าวหาสรุปพยาน และมีโอกาสชี้แจง ซึ่งบางกรณีสามารถนำผลไปลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรงขึ้นมาอีก ดังหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๖ วรรคสี่

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกร้องจะไม่เคยให้ถ้อยคำต่อกรรมการสอบข้อเท็จจริง (คงมีการรวบรวมพยานหลักฐานแวดล้อมกรณีแล้ว) ก็ไม่ได้หมายความว่า ผลการสอบนั้นจะเสียไป (โดยหลักการแล้วไม่ควร) เพราะมิได้มีการกำหนดไว้เช่นนั้น อีกทั้งผลก็ไม่กระทบสิทธิผู้ถูกร้องด้วยประการทั้งปวง หากไม่มีการขยายผลหรือดำเนินการต่อ

ประเด็นคำถาม

การสอบข้อเท็จจริง

๑. ไม่สอบผู้ถูกร้อง ได้หรือไม่
๒. สังกัดใหม่จะสอบเพิ่ม ได้หรือไม่
๓. สังกัดใหม่จะสั่งยุติเรื่องโดยไม่ดำเนินการต่อ ได้หรือไม่
๔. มีแนวทางดำเนินการอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ได้
๒. ได้..แต่ไม่ควร
๓. ไม่ได้
๔. สอบวินัย

ขยายความ

๑. ดังกล่าวแล้วในตอนต้น

๒. การสอบข้อเท็จจริงในเรื่องเดียวกันของสังกัดใหม่ ต้องมีเหตุผลว่า เพราะเหตุใด หากมีการสอบใหม่จริง จะเกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย เช่น จะอ้างเหตุผลใดในการออกคำสั่ง กรรมการอาจไม่สะดวกในการเดินทาง อาจไม่ได้รับความร่วมมือ สิ้นเปลืองงบประมาณ และเสียเวลาในการปฏิบัติราชการอื่น เป็นต้น

ดังนั้น จึงไม่ควรตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงใหม่ในเรื่องเดิม หากจะสอบเพิ่มให้สมบูรณ์ ก็ไม่มีกฎหมายแต่ไม่ควรด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว

๓. หากสังกัดใหม่จะไม่สนใจไยดีกับการชี้มูลของสังกัดเดิม แล้วสั่งยุติเรื่อง อันตราย !! แน่นนอน ผู้สั่งยุติเรื่อง เสี่ยงต่อความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ และการถูกสอบสวน รวมถึงการถูกถอดถอน ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่สอง เพราะการชี้มูลจากสังกัดเดิมถือเป็นพยานหลักฐานในเบื้องต้น ดังข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนฯ ที่นายกเทศมนตรี ข.ต้องดำเนินการทางวินัยทันที (ไม่มีทางเลือก)

๔. ข้อเสนอแนะ มีดังนี้

- (๑) ให้นายกเทศมนตรีตำบล ข.ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยตามที่เทศบาล ก.ชี้มูล
- (๒) กรรมการต้องสอบสวนไปตามจริงให้หมดประเด็น (ให้สิ้นกระแสความ) เช่น

๑) มีการร้องเรียนกลั่นแกล้ง หรือไม่

๒) ในชั้นการสอบข้อเท็จจริงไม่ได้สอบปากคำผู้ถูกร้อง จริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓) ข้อเท็จจริงเป็นไปตามข้อกล่าวหา หรือไม่ เพราะเหตุใด

เป็นต้น

(๓) กรรมการสอบสวนสรุปสำนวนเสนอนายกเทศมนตรี ข.เพื่อพิจารณาสั่งการ โดยที่เทศบาล ก. ไม่มีอำนาจชี้หน้าใด ๆ ได้

(๔) รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด

ถ้ามั่นใจว่าไม่ผิด ยังไงก็รอด !!

ขอบคุณทุกการโพสต์ ครับ

*****

คำถาม ๑๗/๙/๖๑

อบต.แห่งหนึ่ง ตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรงพนักงานส่วนตำบลรายนาย ก. สอบจนแล้วเสร็จ ยังไม่ได้รายงาน ก.จังหวัด นาย ก.โอนไปสังกัดใหม่ในจังหวัดเดียวกัน นาย ก.อบต.สังกัดเดิม ได้ส่งสำนวนไปให้สังกัดใหม่ และสังกัดใหม่ได้ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยใหม่ ถามว่า

๑. กรณีดังกล่าวทำถูกต้องหรือไม่

๒. ถ้าไม่ถูกต้องจะแก้ไขอย่างไร

ขอบคุณครับ

ตอบ

กรณีคำถาม..

มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ที่เกี่ยวข้องอยู่ทั้งหมด ๓ ข้อ คือ

๑. ข้อ ๗๔ กำหนดว่า "ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายก อบต.ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายก อบต.ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายก อบต.ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้นายก อบต.สังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป"

๒. ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายก อบต.ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า...(วินัยอย่างร้ายแรง)...ให้นายก อบต.พิจารณาสั่งการภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า...(วินัยอย่างร้ายแรง) นายก อบต.ต้องส่งเรื่องให้ ก.จังหวัดพิจารณา...ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การดำเนินการของนายก อบต.ตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

๓. ข้อ ๗๘ ในกรณีที่นายก อบต.เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม...

ในกรณีที่คณะกรรมการคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายก อบต.เห็นเป็นการสมควร
อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่..”

ประเด็น

๑. สังกัดใหม่ตั้งกรรมการใหม่ ถูกต้องหรือไม่
๒. มีแนวทางอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ถูกต้องหรือไม่ก็ได้
๒. ก.จังหวัดต้องพิจารณา

ขยายความ

๑. หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับข้อ ๗๔ ซึ่งสังกัดเดิมจะต้อง
พิจารณาตามข้อ ๗๗ ต่อไปภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน หากไม่
พิจารณาสั่งการภายในกำหนดจนกระทั่งผู้ถูกกล่าวหาโอนไปสังกัดใหม่ ย่อมเป็นความรับผิดชอบของสังกัดเดิม
แบ่งพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ต้องพิจารณาว่าคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมสอบเสร็จและเสนอสำนวนต่อสังกัดเดิม
เมื่อใด ผู้ถูกกล่าวหาโอนไปสังกัดใหม่เมื่อใด หากอยู่ภายใน ๓๐ วัน นายก อบต.สังกัดเดิมยังไม่ได้พิจารณาสั่ง
การ (เนื่องจากมีเหตุผลความจำเป็น) ก็จำเป็นต้องส่งไปให้สังกัดใหม่พิจารณาตามข้อ ๗๔ ประกอบข้อ ๗๗ ต่อไป

ประเด็นที่ ๒ การที่สังกัดใหม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๗๔
ได้นั้น ต้อง

(๑) เห็นเป็นการสมควรจะสอบสวนเพิ่มเติม หรือ

(๒) คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจสอบสวนได้

โดยต้องกำหนดประเด็นเพิ่มเติม และในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ต้องอ้างถึงคำสั่ง
ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไว้ด้วย ไม่เช่นนั้นจะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ ทำไม่ได้

ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของสังกัดใหม่เป็นไปตามที่กล่าวข้างต้น
หรือไม่

๒. ผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาว่าการดำเนินการทางวินัยรายนี้ถูกต้องหรือไม่คือ ก.อบต.จังหวัด โดย

(๑) หากการดำเนินการทางวินัยของสังกัดใหม่ถูกต้อง ก็พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย
รายนี้ตามปกติ

(๒) ถ้าการดำเนินการทางวินัยของสังกัดใหม่ไม่ถูกต้อง ต้องมีมติให้ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง
ดังกล่าวแล้ว

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๙/๙/๖๑

เทศบาลแห่งหนึ่งจะตั้งกรรมการสอบสวนวินัย ผอ.กองวิชาการฯ ระดับกลาง และมีหนังสือขอตัวนิติกรชำนาญการพิเศษ จากเทศบาลเมืองข้างเคียงมาเป็นประธานกรรมการสอบสวนวินัยได้หรือไม่ และอ้างระเบียบใด ขอบพระคุณล่วงหน้า ครับ

ตอบ

การเลือกประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นมา ต้องเป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลง ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยประธานกรรมการสอบสวนต้องมีประเภท ตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อพิจารณาหนังสือดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า ผู้อำนวยการท้องถิ่น ระดับกลาง (ซี ๘ เดิม) ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้ที่จะเป็นประธานกรรมการสอบสวน ต้องเป็นประเภทที่มีระดับและตำแหน่ง สรุปลได้ ดังนี้

๑. ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป
๒. ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป
๓. ข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทอำนวยการระดับต้น หรือประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ

พิเศษ

ดังนั้น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาการตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญพิเศษ จึงเป็นประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ระดับกลาง ไม่ได้

ขอบคุณทุกความเห็นครับ

*****

คำถาม ๒๑/๙/๖๑

เรียนถามปัญหาว่า

อบต.ของหนูมีพนักงาน ๒๐ กว่าคน ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี พ.ศ.๒๕๖๐ ครบทุกคน แต่มี ๘ คนไม่พอใจจึงร้องไปยัง ก.จังหวัด ผ่านมา ๑ ปี ก.จังหวัดมีมติให้ อบต.พิจารณาเงินเดือนใหม่ ประเด็น คือ

๑. จะพิจารณาเงินเดือนใหม่ทั้งหมด หรือเพียง ๘ คนเท่านั้น
๒. อ้างกฎหมายใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ครับ

ตอบ

ไม่ทราบที่กำลังจะให้คำตอบ "หญิง" หรือ "ชาย" ซักสับสน มีสมาชิกหลายห้องแลกเปลี่ยนความรู้ อย่างกว้างขวาง เพราะใกล้ตัวบ้าง หรือมีประสบการณ์ตรงบ้าง ทั้งยกกฎระเบียบ ข้อหาหรือ รวมทั้งคำพิพากษามา นำชมเชย

ประเด็น

๑. พิจารณาใหม่เพียง ๘ คน หรือทั้งหมด
๒. อ้างระเบียบใด

สรุปลสั้น

๑. ต้องคูมติ ก.จังหวัด
๒. กฎหลักคือกฎการร้องทุกข์

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๓๓ กำหนดว่า "เมื่อ ก.จังหวัดได้มีมติแล้ว ให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้..."

ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบมติ ก.จังหวัดว่าสรุปอย่างไรที่ให้พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนใหม่ และเชื่อมั่นว่า "คงให้พิจารณาเฉพาะ ๘ รายที่ร้องทุกข์" เท่านั้น ด้วยเหตุผล ดังนี้

(๑) นอกเหนือจาก ๘ ราย ไม่ใช่ผู้ร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์ ก.จังหวัดคงไม่ก้าวล่วงดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในส่วนนั้น (เพราะอาจส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง)

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ข้อ ๓๕ ให้นำการพิจารณาอุทธรณ์มาใช้ในการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ด้วยโดยอนุโลม ซึ่งข้อ ๒๑ วรรคห้า สรุปว่า เมื่อคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิร้องทุกข์คำสั่งดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้ร้องทุกข์ แม้คนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ หากเป็นเหตุในลักษณะคดี ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ได้รับการพิจารณาในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้ร้องทุกข์ด้วย

ด้วยหลักการดังกล่าวจึงเชื่อว่ามติ ก.จังหวัดน่าจะให้พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนใหม่เฉพาะ ๘ ราย เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หาก อบต.จะพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนใหม่ทั้งหมด ก็อาจทำได้ (ขึ้นอยู่กับมติ ก.จังหวัด) แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทบในทางที่เป็นโทษแก่ผู้ที่ไม่ร้องทุกข์รายอื่น เพราะไม่เช่นนั้นแล้วทั้ง อบต.และ ก.จังหวัดต้องประสบความยุ่งยากระลอกใหม่

อาจมีคำถามว่า เมื่อเม็ดเงินได้ใช้พิจารณาในการเลื่อนขึ้นครั้งนั้นไปหมดแล้ว จะต้องดำเนินการอย่างไร กรณีนี้ในระเบียบว่าด้วยวิธีการงบประมาณของ อปท.มีช่องทางแก้ปัญหาอยู่แล้ว ซึ่งต้องเป็นไปตามนั้น

๒. นอกจากกฎหลักในการใช้อ้างดังกล่าวแล้วทั้ง ๒ ฉบับข้างต้น ยังต้องพิจารณาหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนประกอบด้วย

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๒๔/๙/๖๑

เทศบาลแห่งหนึ่ง ออกคำสั่งดำเนินการทางวินัย กรณีพนักงานเทศบาลรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ความว่า คณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ตรวจรับงานอันเป็นเท็จ ซึ่งรายงานงานว่าผู้รับจ้างทำงานตามแบบรูปและรายการ ซึ่งข้อเท็จจริงทำงานยังไม่เรียบร้อยเลย

คำถาม เมื่อมีการออกคำสั่งดำเนินการทางวินัยแล้ว

แต่ยังไม่เรียบร้อยใช้เวลาเป็นปีเกิน ๑๘๐ วันยังไม่ได้ทำอะไรต่อ

ต่อมาคณะกรรมการวินัยที่แต่งตั้ง เลขาก็โยกย้ายไม่สามารถทำหน้าที่ต่อได้ จะ มีแนวทางสอบสวนทางวินัย โดยเปลี่ยนแปลงกรรมการ และเวลาล่วงมาเป็นปีแล้วจะดำเนินการต่ออย่างไรครับ

ขอความอนุเคราะห์สอบถามอาจารย์ผ่านทางไลน์ครับ

ตอบ

ถูกตั้งเป็นกรรมการสอบสวนมาเป็นปียังไม่ขยับ..เสี่ยงไปไหม ? ถ้ามีคนร้อง !! ทั้งผู้ตั้งและผู้ถูกตั้งอาจเดือดร้อนได้

คำถามเกี่ยวกับ ๓ ประเด็น คือ

๑. ระยะเวลาการสอบสวน

๒. กรรมการไม่ทำหน้าที่

๓. การเปลี่ยนแปลงกรรมการ

หลักเกณฑ์และแนวทาง

๑. ระยะเวลาการสอบสวนตามปกติ ๑๒๐ วัน ขยายได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็น ๑๘๐ วัน ถ้าเกินจากนี้ให้รายงาน ก.จังหวัดติดตามเร่งรัด ตามหลักเกณฑ์วินัยฯ ข้อ ๕๘

๒. การสอบสวนทางวินัย เมื่อได้รับมอบหมายแล้วถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติการสอบสวนให้เสร็จไป ถ้าล่าช้าเกินสมควรอาจเป็นความผิดทางวินัยฐานบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ และฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาได้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๔ ลง ๑๖ ก.พ.๒๕๒๒

๓. เมื่อตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกฯ เห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนกรรมการสอบสวน ก็ให้ดำเนินการได้ โดยต้องแสดงเหตุผลแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๕๖

จากข้อกำหนดทั้ง ๓ ประการ ควรดำเนินการ ดังนี้

๑. นายกฯ ควรมีหนังสือสอบถามความคืบหน้าไปยังประธานกรรมการสอบสวน โดยอ้างหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๕๘

๒. กรณีประธานกรรมการ

(๑) ไม่ตอบกลับมาภายในเวลาอันสมควร

(๒) ตอบกลับมาแต่ไม่มีเหตุผลอันสมควรในความล่าช้า

๓. นายกฯ ควร

(๑) ดำเนินการทางวินัย (หรือแจ้งต้นสังกัดดำเนินการ) ตามหนังสือ ว.๒๔

(๒) อ้างเหตุจำเป็นออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนใหม่อีก ๑ คำสั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนจากเดิม ตามข้อ ๕๖

(๓) ระยะเวลาการสอบสวน ๑๒๐ วัน และ ๑๘๐ วัน หหมดไปแล้ว กรรมการชุดใหม่ต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาการสอบสวน) แต่ต้องทำบันทึกขอขยายระยะเวลาย้อนหลังให้ครบถ้วนตามที่กำหนด

๔. กรณีประธานกรรมการสอบสวนมีหนังสือตอบกลับมาและอ้างเหตุอันสมควร

๕. ให้นายกฯ

(๑) แจ้งให้กรรมการสอบสวนขอขยายระยะเวลาย้อนหลังให้ครบถ้วน

(๒) รายงาน ก.จังหวัด ติดตามเร่งรัดต่อไป

ขอบคุณทุกห้อง ครับ

*****

คำถาม ๒๖/๙/๖๑

เรียนถามท่านอาจารย์คะ มีน้อง หน.สบ. ถูกเชิญไปให้ข้อเท็จจริงในฐานะพยาน กรณี ปชช.ชี้มูลความผิดฐานทุจริต คือเบิกจ่ายเงินค่าอาหารและใช้เอกสารเท็จ แก่ นายก ปลัด คลัง และนักทรัพย์(คนเขียนโครงการศึกษาดูงาน ในปี ๒๕๕๗) ต่อมา ปลัด คลัง นักทรัพย์ และ หน.สบ.ย้ายไป อบต.อื่นกันหมด ต่อมานายกไปแจ้งความว่าเกิดความเสียหายแก่ราชการ และให้ที่ใหม่ตั้งกรรมการสอบ ต่อมา ปลัดยังตัวตาย ซึ่งขณะนี้ อบต.ที่ใหม่ ของคลังและนักทรัพย์ ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดย หน.สบ.ก็ถูกเชิญไปสอบในฐานะพยาน และกังวลว่าที่ตอบไปนั้นมันถูกต้องหรือไม่ เพราะ อบต.ที่เชิญไปสอบนั้นส่งร่างมาให้ดูก่อน รายละเอียดที่กังวลคือ "ในฐานะ หน.สบ.ได้ตรวจสอบฎีกายืมเงิน ฎีกาส่งใช้เงินยืม ก่อนลงนามในเอกสารต่าง ๆ หรือไม่" /จึงขอคำแนะนำ ท่านอาจารย์ช่วยชี้ทางให้ด้วยค่ะว่าจะตอบในลักษณะใด /ขอบพระคุณค่ะ

ตอบ

เรื่องที่เล่ามาข้อเท็จจริงยังไม่ชัด เพราะบอกว่า "ป.ป.ช. ชี้มูลฐานทุจริต" เข้าใจว่ามี ๔ ท่าน คือ ๑.นายก ๒.ปลัด ๓.คลัง ๔.นักทรัพย์ ซึ่งหากถูกชี้มูลจริงทั้ง ๔ ท่าน คงถูกออกจากราชการไปหมดแล้ว

แต่ต่อมานายกฯ (สังกัดเดิม/คนใหม่) ได้ไปแจ้งความและชี้มูลให้สังกัดใหม่ตั้งกรรมการสอบสวน ย่อมแสดงว่า ๑.ปลัด ๒.คลัง ๓.นักทรัพย์ ยังไม่ถูกชี้มูลโดย ป.ป.ช.ตามมาตรา ๙๒ กฎหมาย ป.ป.ช.ฉบับเดิม เพราะหากเป็นเช่นนั้น แม้ทุกท่านจะได้โอนสังกัดไปที่อื่นแล้ว ก็ห้ามตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นมาอีก ให้ใช้สำนวนของ ป.ป.ช.ส่งลงโทษได้เลย แต่น่าจะเป็นการส่งเรื่องมาให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเอง ตามมาตรา ๘๙ แห่งกฎหมายฉบับเดียวกัน จึงมีการแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ๑.คลัง ๒.นักทรัพย์ ขึ้นมาใหม่

พิจารณาตามรูปการณ์แล้วนายกฯ สังกัดเดิม คงชี้มูลให้สังกัดใหม่ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย เพราะมีการแจ้งความในคดีอาญา อาจต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยไปพร้อมกันด้วย ตาม ว.๔ ปี ๐๙ (สังกัดเดิมไม่มีอำนาจตั้ง) ไม่ใช่สอบข้อเท็จจริงที่หากจะตั้ง ควรตั้งโดยสังกัดเดิม ซึ่ง

๑. เป็นสถานที่เกิดเหตุ

๒. เป็นผู้เสียหาย

๓. มีพยานหลักฐาน พยานบุคคลอยู่ที่เดิมครบถ้วน

๔. สามารถเรียกผู้โอนสังกัดไปแล้วมาสอบปากคำได้ ตามอำนาจในกฎหมายจัดตั้ง

ดังนั้น เมื่อสังกัดใหม่ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ย่อมเป็นการลำบากที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงน่าจะไม่ต้องเหมาะสมอย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งต้องระวังเป็นพิเศษ เพราะต้นเรื่องมาจาก ป.ป.ช.

ประเด็น

ขอตอบเฉพาะคำถามที่มีอยู่ว่า จะให้ถ้อยคำอย่างไร ในฐานะพยาน ?

สรุปสั้น

ให้ถ้อยคำตามความจริง

ขยายความ

หากให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ วันข้างหน้ามีการสอบสวนอีกไม่ว่าจะโดยหน่วยงานใด จะลืมห้อยคำที่เคยให้ไว้ แล้วให้ถ้อยคำที่แตกต่างออกไป เป็นการให้ถ้อยคำกลับไปกลับมา หรือให้ถ้อยคำเท็จ อันเป็นความผิดทางวินัย เทียบเคียงหนังสือสำนักเลขาธิการ ครม.ที่ สร ๐๒๐๑/ว ๓๐ ลง ๑๐ มี.ค.๒๕๓๕ และหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๖๑๒/ว ๑ ลง ๒๔ มี.ค.๒๕๒๙

แต่หากให้ถ้อยคำตามจริงแล้วจะไม่หลงลืม สามารถลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง (แม้ผ่านมานาน หากค่อย ๆ นึก ความจำจะกลับมา)

การให้ถ้อยคำในฐานะพยานต่อคำถามที่ว่า "เมื่อมีหน้าที่ต้องตรวจฎีกาก่อนลงนามทุกครั้ง ได้ตรวจหรือไม่ ?" ควรให้ถ้อยคำตามความจริงว่า ไม่ได้ตรวจ เพราะเหตุใด (หาเหตุผลที่มีน้ำหนักมาสนับสนุน ในแต่ละครั้งที่ระเบียบกำหนดให้ตรวจสอบ แต่ไม่ได้ตรวจ)

ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย !! แม้จะมีความผิดในการปฏิบัติหน้าที่อยู่บ้าง แต่หากขาดเจตนา ก็จะผิดเพียงประมาทเล็กน้อย ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ ตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) เท่านั้น คงไม่ถึงขนาดต้องโทษประหารชีวิตดอกกระมัง หากไม่ได้ร่วมวงไปบูลย์ในการกระทำความผิดด้วย

ต้องไม่ลืมนะ !! ไปในฐานะพยาน ไม่ใช่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา อย่า "มโน" เกินเหตุ จะทำให้เสียสมาธิในการทำงานเปล่า ๆ

อนึ่ง ขอฝากท่านผู้ตั้งใจทำงานว่า "อย่าหลวม" ในการปฏิบัติราชการจากนี้เป็นต้นไป กฎระเบียบมีอย่างไรให้ปฏิบัติตามนั้น ทนลำบากเอาหน่อย ดีกว่าปล่อยให้ต้องถูกชี้มูล โดยเฉพาะจากหน่วยตรวจสอบ แต่หากปะเหมาะเคราะห์ร้าย ยังมีอาชีพใหม่รออยู่อีกมากมายมหาศาล "ปล่อยวาง..ทุกอย่างสบาย"

ขอบคุณทุก ๆ ข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๒๘/๙/๖๑

ขออนุญาตสอบถามค่ะ

๑.อบต.แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และผลสอบข้อเท็จจริงสรุปว่า นาง ก. กระทำผิด คนเดียว

๒.อบต.ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเพียงผู้เดียว

๓.คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน มี สว.๒ - สว. ๖ ครบถ้วน และมีความเห็นให้ลงโทษนาง ก.

นายกเห็นชอบตามคณะกรรมการวินัย

๔.อนุวินัยมีความเห็นตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและนายก

๕. ก.อบต. มีความเห็นว่ากระบวนการตั้งแต่ก่อนที่นาง ก. จะกระทำความผิด นั้น เกี่ยวข้องหลายขั้นตอน และมีบุคคลหลายคนเกี่ยวข้อง ทำให้นางก.จึงถูกลงโทษคนเดียว จึงให้ อบต.สอบสวนเพิ่มเติมว่าใครเกี่ยวข้องบ้าง และใครกระทำความผิดด้วย

เช่นนี้ หากจะต้องสอบสวนเพิ่ม จะเป็นหน้าที่ใคร ระหว่างคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๖. หากให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยเป็นผู้สอบสวนเพิ่มเติมจะกระทำได้หรือไม่ เพราะว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยต้องสอบสวนตามกรอบของ สว. ๑ เช่นนี้ เมื่อ สว. ๑ตั้งให้สอบสวนกรณีการกระทำที่เป็นของนาง ก. คณะกรรมการสอบสวนจะสอบสวนผู้อื่นได้หรือไม่ หรือต้องดำเนินการอย่างไรขอคำชี้แนะด้วยค่ะ

ตอบ

คำถามมี ๒ ประเด็น คือ

๑. กรรมการชุดใดต้องสอบเพิ่มตามมติ ก.จังหวัด

๒. กรรมการสอบสวนวินัยจะสอบผู้อื่นในฐานะผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่

สรุปสั้น

๑. กรรมการสอบสวนวินัย

๒. ไม่ได้

ขยายความ

เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) แล้ว จะเห็นว่าได้มีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องหลายข้อ ดังนี้

๑. กรรมการสอบข้อเท็จจริงที่แสวงหาข้อมูลเบื้องต้นได้ชี้มูลนาง ก.แล้วว่ากระทำผิดวินัยเพียงรายเดียว ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า (หน้าที่กรรมการชุดนี้หมดลงแล้ว) จึงเป็นเหตุให้นายกฯ สั่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ และออกคำสั่งลงโทษเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๘๔ วรรคหนึ่ง แล้วรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ซึ่ง ก.จังหวัด ได้พิจารณาความเห็นของ

(๑) กรรมการสอบสวน

(๒) คำสั่งของนายกฯ

(๓) ความเห็นของอนุวินัย

แล้วเห็นว่า ต้องมีบุคคลอื่นร่วมกระทำผิดด้วย จึงมีมติให้สอบสวนเพิ่มเติม โดยกำหนดประเด็น หรือข้อสำคัญไปให้สอบผู้อื่นเพิ่ม ส่งมติให้นายกฯ เพื่อสั่งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมทำการสอบเพิ่ม ตามข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งนายกฯ ต้องดำเนินการตามนั้น ตามข้อ ๘๗ วรรคสี่

มีข้อสังเกตประการสำคัญ คือ การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยคราวนี้ เป็นการพิจารณา การลงโทษนาง ก.ว่า ถูกต้อง เหมาะสม หรือไม่ อย่างไร ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ก.จังหวัด จึงควร พิจารณาเฉพาะรายงาน ก.ให้เสร็จสิ้นไป ตามข้อ ๘๗ วรรคสี่ แล้วตั้งเป็นข้อสังเกตให้นายกฯ ไปดำเนินการ สอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมขยายผลถึงบุคคลอื่นที่อาจร่วมกระทำผิดด้วยอีกครั้ง (ไม่มีกฎหมายห้าม) ซึ่งนายกฯ จะต้องปฏิบัติตามนั้น

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อ ก.จังหวัด กำหนดประเด็นให้สอบสวนขยายผล (น่าจะถือว่า ก.จังหวัด คงรอการ พิจารณารายอื่นรวมในคราวเดียว ซึ่งไม่กระทบการเลื่อนขั้นเงินเดือน เลื่อนระดับของนาง ก.แต่อย่างใด ถ้าเข้า เงื่อนไข) กรรมการสอบสวนวินัยจึงสามารถสอบเพิ่มเติมกรณีพาดพิงได้ ตามข้อ ๗๑ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า หากพบมีการพาดพิงข้าราชการผู้อื่นว่ากระทำผิดร่วมด้วย ประธานกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกฯ ผู้สั่ง ตั้งโดยเร็ว เพื่อออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือคณะใหม่ก็ได้ ตามข้อ ๗๐ (เป็นอีกส่วนหนึ่ง ต่างหาก จากกรณีของนาง ก.)

๒. การที่จะสอบสวนผู้ใดในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยได้นั้น ผู้นั้นต้องถูกระบุชื่อไว้ใน คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน (หรือแบบ สว.๑) เท่านั้น ตามข้อ ๕๐ ที่กำหนดว่า "คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา.." และข้อ ๒๖ วรรคห้า ที่กำหนดให้นำการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน (วินัยอย่างร้ายแรง) มาใช้กับการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดย อนุโลม

ดังนั้น เมื่อบุคคลอื่นมิได้เป็นผู้ถูกกล่าวหาแต่ต้น กรรมการสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวนบุคคล อื่นนั้นในฐานะ "เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย" ได้ นอกจากในฐานะพยาน

ขอบคุณทุกท่านที่แสดงความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑/๑๐/๖๑

ขออนุญาตสอบถามค่ะ พอดีเป็นข้าราชการบรรจุใหม่ค่ะ

กรณีข้าราชการขาดราชการ ในแต่ละเดือนเกินกว่า ๑๕ ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควรและไม่มีการแจ้งผู้ใด แต่ บุคคลนี้จะมีได้ขาดติดต่อกัน ๑๕ วัน กล่าวคือ ประมาณ ๙ วัน เข้ามา ๑ ครั้ง แต่หลังจากนั้นก็หายไปอีก ๙ วัน และมาใหม่ เป็นอย่างนี้ประจำ ซึ่งแต่ละเดือนบุคคลนี้ เข้ามา ๕ วันต่อเดือน และแต่ละครั้งที่เข้ามา ก็ จะมาสายและ นั่งอยู่ ไม่ถึงชั่วโมงก็จะกลับไป แบบนี้ควรทำอย่างไรคะ

ตอบ

พฤติกรรมของบุคคลผู้นี้เกี่ยวข้องกับระเบียบกฎหมายหลายฉบับ และทำให้ผู้บังคับบัญชาอีกหลาย ท่านต้องร่วมรับผิดชอบ มีประเด็นที่น่าคิด คือ เขาเป็นใคร ? ทำไม่ถึงกล้า ? เพราะการเป็นข้าราชการต้องปฏิบัติ ตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ ไม่ใช่ทำตามใจตน คิดอยากจะทำก็ทำ ไม่นึกอยากจะทำก็ไม่มา มาแล้วไม่อยากทำก็นั่งเฉย ๆ ให้มีคนอื่นเห็นว่ามา เผลอนิดเดียวหายไปแล้ว..แต่รับเงินเดือนเต็ม..เอาเปรียบเพื่อน

ร่วมงาน เอาเปรียบผู้บังคับบัญชา เอาเปรียบราชการ เอาเปรียบประชาชน เอาเปรียบประเทศชาติ..ออกดีกว่าไหม ? ถ้าที่เล่ามาเป็นความจริง !!

ประเด็นที่น่าสนใจ คือ

๑. ลงชื่อแต่ไม่อยู่ ขาดราชการ หรือไม่
๒. ถ้าขาดและผิด เป็นวินัยร้ายแรง หรือไม่
๓. หย่อนความสามารถ หรือไม่
๔. ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการ ใด ๆ มีความผิด หรือไม่
๕. เงินเดือนระหว่างนั้นมีสิทธิได้รับ หรือไม่
๖. ผู้ถาม..ควรทำอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ขาดราชการ
๒. อาจร้ายแรงได้
๓. หย่อนความสามารถ
๔. ผิด..ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
๕. ไม่มีสิทธิ
๖. ทำใจ

ขยายความ

๑. ผู้ขึ้นขาดราชการไปคราวละ ๙ วัน เป็นประจำ แม้วันที่มาลงชื่อแต่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ (หรืออยู่เพียงชั่วคราวให้คนเห็น แต่นั่งนิ่งไม่ทำงานใด ๆ) ก็ถือว่าละทิ้งหรือขาดราชการแล้ว เพราะไม่ได้หมายความว่า "เขามาทำงาน" ตามข้อ ๑๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๒๒๙ ลง ๑๐ พ.ค.๒๕๓๗ และที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๓๗ ลง ๑๙ ต.ค.๒๕๓๘ (และยังผิดวินัยฐานอื่นอีกเพียบ)

๒. ผิดวินัย ตามข้อ ๑๗ ส่วนจะเป็นวรรคหนึ่ง (ไม่ร้ายแรง) หรือวรรคสอง (ร้ายแรง) ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่น

(๑) วันที่ขาดราชการแม้เพียงวันเดียวมีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ ทำให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงหรือไม่

(๒) วันที่มาลงชื่อไม่ได้มีการปฏิบัติหน้าที่ราชการเลยใช่หรือไม่

(๓) มีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ หรือไม่

หากเข้าเงื่อนไขข้างต้น จะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ซึ่งมีโทษปลดออกหรือไล่ออก แล้วแต่กรณี

๓. พฤติกรรมลักษณะนี้อาจเข้าข่ายหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ซึ่งนายฯ สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑) แล้วสั่งให้ออกจากราชการ โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

๔. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นมีหน้าที่ตามกฎหมายในการกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย เมื่อพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยต้องดำเนินการทางวินัยทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของหลักเกณฑ์วินัย เมื่อไม่ดำเนินการ

(๑) หากผู้บังคับบัญชาเป็นข้าราชการ ถือว่ากระทำผิดวินัยเสียเอง ซึ่งนาย กฯ ต้องดำเนินการทางวินัยต่อผู้บังคับบัญชานั้นเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

(๒) ถ้าผู้บังคับบัญชาเป็นนาย กฯ/รองนาย กฯ อาจถูกผู้กำกับดูแลสอบสวนถึงขั้นถอดถอนก็ได้ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๔ วรรคสี่สอง

(๓) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น อาจต้องคดีอาญาฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ได้อีกทางหนึ่งด้วย

๕. ในวันที่ผู้ขึ้นขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือหนีราชการในวันใด วันนั้นจะไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน ตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง

แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า หน่วยงานได้จ่ายเงินเดือนให้ผู้นี้ไปเต็มจำนวน ทุกเดือน จะขัดแย้งกับกฎหมายฉบับดังกล่าว (หากมีผู้นำเรื่องไปร้องเรียนหน่วยตรวจสอบ มีความเป็นไปได้สูงที่จะถูกข่มขู่ทั้งวินัยและอาญาฐานทุจริต เพราะให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้นี้ไม่มาทำงาน จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายฉบับดังกล่าว)

๖. ผู้ถามเป็นข้าราชการบรรจุใหม่ ถ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง..ต้องทำใจ !! อย่าไปยุ่งกับเขา เพราะคงเป็นเช่นนี้มานานแล้ว..เดี่ยวเขาก็โดนเอง...(หากคิดว่าเรายอมไม่ได้..ลองร้องเรียนโดยไม่ลงชื่อ ดูแล้วจะรู้ว่าไฟไหม้สำนักงานมันเป็นอย่าง !!) แต่ถ้ามีหน้าที่ควบคุมสมุดเซ็นชื่อ ต้องรีบทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นแล้วท่านจะรอด

ขอบคุณหลายความเห็นอันร้อนแรง ครับ

*****

คำถาม ๓/๑๐/๖๑

เรียนถามท่านอาจารย์ประวิทย์ครับ

กรณีมีการยึดตัวข้าราชการ อปท. ไปช่วยราชการเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางและผู้คุมงานในโครงการของอำเภอ หลังจากนั้น สตง.เข้าตรวจและให้ดำเนินทางวินัยกับคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ผู้คุมงาน และคณะกรรมการตรวจงานจ้าง ต่อมาอำเภอได้ดำเนินการทางวินัยในส่วนข้าราชการในสังกัดเรียบร้อยแล้ว จึงแจ้งมาทาง อปท.ให้ดำเนินการทางวินัยต่อ ซึ่ง อปท.ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ระบุชื่อข้าราชการที่ถูกยึดตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหา

คำถามครับ

๑.กรณีดังกล่าว อปท.สามารถใช้สำนวนการสอบสวนของอำเภอมาประกอบการลงโทษวินัยข้าราชการ อปท.ได้หรือไม่

๒.ถ้าสามารถใช้สำนวนดังกล่าวได้ การสอบสวนจำเป็นต้องเรียกพยาน(ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในสำนวนของอำเภอ) มาสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพื่อยืนยันถ้อยคำตามสำนวนเดิม หรือสามารถใช้ถ้อยคำในสำนวนสอบสวนเดิมได้เลยโดยไม่ต้องเรียกมาสอบสวน โดยจะแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน และสอบสวน เฉพาะผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งที่ อปท.แต่งตั้ง เท่านั้น

ขอบพระคุณอาจารย์ล่วงหน้าครับ

ตอบ

เป็นกรณีการดำเนินการทางวินัยข้าราชการต่างสังกัดกระทำผิดร่วมกัน (ในเรื่องเดียวกัน) มีทั้งข้าราชการพลเรือน ท้องถิ่น และท้องที่

ประเด็นคำถาม

๑. ใช้สำนวนของอำเภอมารประกอบสำนวนของ อปท. ได้หรือไม่
๒. หากนำมาใช้ได้ จำเป็นต้องสอบย้อน หรือไม่

สรุปสั้น

๑. ได้
๒. จำเป็น

ขยายความ

๑. กรณีข้าราชการกระทำผิดร่วมในเรื่องเดียวกัน ควรตั้งกรรมการสอบสวนร่วมกัน มีหลายเหตุผลสนับสนุน เช่น

- (๑) เป็นข้อมูลในทิศทางเดียวกันเกือบทั้งสิ้น
- (๒) เป็นการประหยัดหลายประการ ได้แก่ ตัวกรรมการ เวลาราชการ งบประมาณค่าใช้จ่าย ฯลฯ
- (๓) เป็นแนวทางการสอบสวนเดียวกัน
- (๔) เป็นระดับโทษเดียวกัน

เป็นต้น

เมื่อมีการดำเนินการทางวินัยแล้ว จำต้องรายงานไปยัง ก.จังหวัด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ซึ่ง ก.พ.ได้วางหลักไว้ว่า เมื่อมีผู้กระทำผิดร่วมกันหลายคน ต้องรายงานรวมเป็นเรื่องเดียวกัน ถ้ารายงานเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ ให้แจ้งด้วยว่ามีผู้ใดบ้าง แต่ละคนได้รับโทษอะไร ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๐๕/ว ๑๑ ลง ๒๗ ก.ย.๒๕๐๘ เพราะมีเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้กระทำผิดในเรื่องเดียวกัน ต้องได้รับโทษเท่ากัน

ตามคำถามปรากฏว่า มีข้าราชการต่างสังกัดกระทำผิดร่วมในเรื่องเดียวกัน (ไม่ใช่สังกัดเดียวกัน) หลายคน ลักษณะนี้ ก.พ.ได้วางระเบียบไว้ สรุปว่า

๑. ให้เจ้าสังกัดแต่ละแห่งปรึกษาหารือกันในการสอบสวนพิจารณาโทษเพื่อให้ได้ระดับเดียวกัน
๒. ให้แต่ละสังกัดออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกัน ทำการสอบสวนเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏไปในทิศทางเดียวกัน
๓. คณะกรรมการสอบสวนชุดดังกล่าว มีการสอบพาดพิงข้าราชการสังกัดอื่น ซึ่งตนไม่มีอำนาจสอบสวนผู้นั้น ให้รายงานไปยังผู้สั่งตั้ง (อปท.คือ นายกฯ)

(๑) ถ้าผู้สั่งตั้งมีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกพาดพิงนั้น ให้ส่งกรรมการสอบสวน สอบสวนผู้นั้นเพิ่มเติมด้วย

(๒) แต่ถ้าผู้สั่งตั้งไม่มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกพาดพิง ก็ให้แจ้งไปยังเจ้าสังกัดของผู้ถูกพาดพิงนั้น เพื่อให้ตั้งกรรมการชุดเดิมเป็นกรรมการสอบสวนผู้นั้นต่อไป หรือจะตั้งกรรมการสมทบด้วยก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

๔. การสอบสวนดังกล่าวให้ใช้สำนวนร่วมกัน โดยเจ้าสังกัดติดต่อหารือพิจารณาเพื่อให้ได้ระดับเดียวกัน

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นว ๓/๒๔๙๔ ลง ๒๙ ม.ค.๒๔๙๔

(ซึ่งต้องมีการขอยืมตัวกรรมการกันไปมา หากกรรมการผู้นั้นไม่ใช่ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้สั่งตั้ง ตามข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์วินัยฯ ด้วย)

แต่เรื่องนี้อำเภอดำเนินการทางวินัยผู้ได้บังคับบัญชาไปจนเสร็จสิ้นแล้ว โดยไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางข้างต้น ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการดังกล่าว

อย่างไรก็ตามระเบียบ ก.พ.ที่อ้างถึง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้

๑. ข้อเท็จจริงเดียวกัน

๒. รับโทษในระดับเดียวกัน

ดังนั้น จึงเข้าสู่ประเด็นคำถามที่ว่า "อปท.จะใช้สำนวนของอำเภอมาประกอบได้หรือไม่"

คำตอบคือ..สามารถกระทำได้ และต้องกระทำเช่นนั้นด้วย ตาม นว ๓/๒๔๙๔ ข้างต้น

๒. การนำสำนวนที่มีการสอบปากคำไว้ก่อนแล้ว ไม่ว่าจะดำเนินการโดยผู้ใด เช่น สำนวนการสอบ

ข้อเท็จจริง การสอบวินัยไม่ร้ายแรง การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง การสอบละเมิด การตรวจสอบสืบสวน การสืบสวน สอบสวน หรือการไต่สวนใด ๆ ก็ตาม มาใช้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอีกครั้ง (ยกเว้นสำนวน ตามกฎหมาย ป.ป.ช.ฉบับใหม่ ม.๙๘ วรรคหนึ่ง) นั้น

ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๕๙ กำหนดว่า "การนำเอกสาร หรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด.." ซึ่งการให้ปากคำที่เคยให้ไว้ อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ขึ้นอยู่กับหลายเหตุปัจจัย

ดังนั้น การนำสำนวนสอบสวนทางวินัยของอำเภอในเรื่องเดียวกันมาใช้ในสำนวนวินัย ย่อมกระทำได้ แต่ต้องให้มีการสอบสวนยืนยันปากคำหรือถ้อยคำที่เคยให้ไว้แล้วต่อกรรมการชุดต่าง ๆ นั้นว่า ยังยืนยันอยู่หรือไม่ ซึ่งเรียกกันว่า "สอบยัน" หากปากใดสอบยันไม่ได้ ไม่ควรนำมาใช้ เพราะจะทำให้ผลการสอบสวน เปลี่ยนแปลงไปได้ และอาจมีประเด็นโต้แย้งในภายหลัง

โดยให้กรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑. ประชุมมีมติให้นำสำนวนนั้นมาใช้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยครั้งดังกล่าวเสียก่อน

๒. เรียกผู้ที่เคยให้ปากคำ/ถ้อยคำในสำนวนนั้นมาถามว่า "ยังจะให้ถ้อยคำดังที่ให้ไว้กับกรรมการ...ตาม คำสั่ง...เมื่อวันที่.....หรือไม่?"

๓. ถ้าผู้นั้นยืนยัน ให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เพื่อดำเนินการต่อไป

ขอบคุณทุกการแชร์ ครับ

*****

คำถาม ๕/๑๐/๖๑

หนูรับราชการมา ๑๐ กว่าปีแล้วค่ะ ตอนนี้มีปัญหาจะเรียนถามท่านอาจารย์ คือหนูไปกู้เงินและค้ำประกัน เงินกู้กับสถาบันการเงินแห่งหนึ่ง ค้ำกันไปมาในสำนักงานเดียวกันเป็นกลุ่มราว ๖-๗ คน เมื่อไม่นานมานี้เพื่อน ในกลุ่มคนหนึ่งเป็นป้องกันฯ ถูกตำรวจตรวจพบ "ฉีสีม่วง" นายกฯ ได้ขอความเห็นชอบให้ออกจากราชการไว้ ก่อนและออกคำสั่งไปแล้ว เพื่อนผู้นี้ถูกส่งไปบำบัด วันนี้พ้นจากการบำบัดแล้ว แต่กรรมการสอบวินัยยังสอบไม่ เสร็จ หนูเกรงว่าถ้าเขาถูกไล่ออก พวกหนูผู้ค้ำประกันต้องเดือดร้อนแน่นอน

จึงขอคำแนะนำจากท่านอาจารย์ว่าจะทำอย่างไรได้บ้าง กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงค่ะ ท่านอาจารย์
ตอบ

คำถามมี ๒ ประการ อย่างแรก ได้แก่ การเข้าไปเกี่ยวข้องกับ "ยาเสพติด" ทั้งในฐานะผู้ผลิต ค้า เสพ ติด หรือผู้ประกันตัวในคดียาเสพติด ซึ่งผู้เป็นข้าราชการต้องสำเหนียกให้ตีว่า "อย่าเข้าไปยุ่งเด็ดขาด" เพราะ เป็นนโยบายของรัฐบาลปีตย์ที่ประกาศต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ตามมติ ครม.เมื่อปี ๒๕๔๖ โดยทุกส่วน ราชการ หน่วยงานรัฐ ต้องปฏิบัติตาม อย่างที่สอง คือการค้ำประกันเงินกู้ ซึ่งวันนี้กลายเป็นปัญหาใหญ่ของ สังคมไปแล้ว

คำถามจึงอาจมี ๒ คดีหลัก ได้แก่

๑. คดียาเสพติด

๒. คดีค้าประกันเงินกู้

ถามว่า

๑. คดียาเสพติดมีทางออก หรือไม่

๒. คดีค้าประกันเงินกู้ ต้องทำอะไร

สรุปสั้น

๑. มี

๒. ทำใจ

ขยายความ

๑. มีหนังสือสำนักงาน ก.กลาง รวม ๒ ฉบับ ได้แก่

(๑) หนังสือสำนักงาน ก.อบต., ก.ท. และ ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๒ พ.ค.๒๕๕๖ เรื่อง นโยบายต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ซึ่งต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แล้วส่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด ทุกกรณี ทั้งผลิต ค่า เสพ ติด และประกันตัวผู้อื่นในคดียาเสพติด)

(๒) หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๓๕ ลง ๑๐ พ.ค.๒๕๕๙ เรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด

ดังนั้น เมื่อกรณีการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ จึงควรปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) ผู้บังคับมีหนังสือถึงนายกฯ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมแนบสำเนาหนังสือจากสถานบำบัดหรือนายแพทย์ผู้ทำการรักษาว่า "เป็นพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด" แล้ว

(๒) นายกฯ ต้องส่งหนังสือดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด ตามข้อ ๕๙ ของหลักเกณฑ์วินัยฯ

(๔) เมื่อคณะกรรมการ ทำการสอบสวนแล้วเสร็จ ต้องเสนอความเห็นต่อนายกฯ ให้ลงโทษเป็นวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง (ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน) ตามควรแก่กรณี ตามข้อ ๘๔ ของหลักเกณฑ์วินัยฯ โดยไม่อาจเสนอให้ลงโทษปลดออก/ไล่ออกจากราชการได้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๓๕ ลง ๑๐ พ.ค.๒๕๕๙

(๕) ให้นายกฯ ลงความเห็นว่าจะลงโทษสถานใด ในระดับสถานโทษวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ตามข้อ ๗๗ (๑) และวรรคสาม ของหลักเกณฑ์วินัยฯ (แต่ยังออกคำสั่งลงโทษไม่ได้)

(๖) เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้บังคับกลับเข้ารับราชการ ตามข้อ ๒๒ (๓) ของหลักเกณฑ์การให้ออกจากราชการฯ

(๗) นายกฯ ออกคำสั่งให้ผู้บังคับกลับเข้ารับราชการ แล้วออกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๗๗ (๑) ดังที่พิจารณาไว้แล้วใน (๕) ก่อนรายงาน ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา ตามข้อ ๘๗ ของหลักเกณฑ์วินัยฯ อีกครั้ง

(๘) เงินเดือนระหว่างถูกออกจากราชการไว้ก่อน ให้จ่ายไม่เกินครึ่งหนึ่ง เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายเต็ม ตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนให้ผู้กลับเข้ารับราชการฯ ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ สร ๐๕๐๓/ว ๓๐๖๖ ลง ๑๗ ก.ย.๒๕๒๒

๒. การเข้าเป็นผู้ค้าประกันเงินกู้ยึดต่อสถาบันการเงิน ต้องปล่อยให้กระบวนการเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยที่สุด ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๐ ที่บัญญัติว่า "อันว่าค้ำประกัน

นั่น คือสัญญาซึ่งบุคคลภายนอกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ค้าประกัน ผูกพันตนต่อเจ้าหน้าที่คนหนึ่ง เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้.." ด้วยเหตุผลที่เรายินยอมนำตัวเองเข้าผูกพันมาแต่ต้น ในขณะที่ทำสัญญากู้ยืมแล้ว ซึ่งมีช่องทางไล่เบี้ยเอาคืนได้ตามกฎหมาย (แต่คงลำบากหน่อย)

ดังนั้น การเข้าเป็นผู้ค้าประกันเงินกู้ยืม ควรคิดให้จงหนักก่อนจรตปากกาเซ็นคำ ดังคำกล่าวที่ว่า "อยากเป็นหนี้ให้เป็นนายหน้า อยากเป็นซี้เข้าให้เป็นนายประกัน"

ขอบคุณทุกเสียงสาย ครับ

*****

คำถาม ๘/๑๐/๖๑

ผมเคยมาอบรมที่โรงแรมเรือใหญ่ซึ่งกรมจัดเมื่อปี ๕๕ มีเรื่องรบกวนท่าน อ.ดังนี้

เมื่อวันที่ ๑๘ ก.ค.๖๑ นาย ก.อบต.ได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผมซึ่งเป็น ผอ.กองช่าง ๕% ๑ เดือน กรณีไม่กำกับดูแลผู้ช่วยช่างฯ ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ ผมรับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ ก.ค.๖๑

จากนั้นในวันที่ ๒๓ ก.ค.๖๑ ผมได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.จังหวัด ต่อมาวันที่ ๑๗ ส.ค.๖๑ จนท.ห้องท้องถิ่นจังหวัดโทร.บอกผมว่า อบต.ยังไม่ได้รายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.จังหวัด ยังไม่สามารถยื่นหนังสืออุทธรณ์ได้ จึงส่งเรื่องนั้นกลับมาให้ผม ขอเรียนถามว่า

๑. ผมต้องทำอย่างไรกับหนังสืออุทธรณ์ที่ถูกส่งกลับ

๒. วันที่ ๑ ต.ค.๖๑ ผมจะมีสิทธิเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือไม่ เพราะ ก.จังหวัดยังไม่ได้รับรายงานจาก อบต.

ขอขอบคุณ อ.อย่างสูงครับ

ตอบ

ประเด็นคำถามมี ๒ กรณีในเรื่องเดียวกัน คือ

๑. กรณีรายงานการดำเนินการทางวินัย

๒. กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ถามว่า

๑. ผู้ยื่นจะทำอย่างไรกับหนังสืออุทธรณ์ที่ถูกส่งคืน

๒. วันที่ ๑ ต.ค.๖๑ จะเลื่อนขึ้นเงินเดือน ได้หรือไม่
สรุปสั้น

๑. ส่งหนังสืออุทธรณ์กลับไปยัง ก.จังหวัด อีกครั้ง

๒. หมดสิทธิ

ขยายความ

๑. กรณีดังกล่าวมีหลักเกณฑ์และแนวทางที่เกี่ยวข้อง ๓ ฉบับ ได้แก่

(๑) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๗ กำหนดว่า "เมื่อนายกฯ ได้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่มีรายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขึ้นเงินเดือน) ผู้ใดแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด (ไม่มีกำหนดเงื่อนไขเวลารายงานไว้ จึงต้องดำเนินการโดยเร็ว) เพื่อส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ และ ก.จังหวัดต้องพิจารณามีมติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

หลักเกณฑ์นี้เป็นหน้าที่ของนายกฯ ที่จะต้องเป็นผู้รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัด

(๒) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า "ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย..ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง..ต่อ ก.จังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้อนุอุทธรณ์ทำความเห็นเสนอ และ ก.จังหวัดต้องพิจารณา

วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน.." และข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดว่า "ในกรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์ รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย"

หลักเกณฑ์นี้เป็นสิทธิของผู้ถูกลงโทษ ที่จะต้องเป็นผู้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.จังหวัด

(๓) หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/๓๔๕ ลง ๑๘ ธ.ค.๒๕๔๕ ความว่า "กรณี ก.จังหวัดได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมการอุทธรณ์ หรือกรณีเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณา ของอนุวินัย และได้มีการยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัด ให้ ก.จังหวัดส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยทั้งหมด พร้อมการอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ พิจารณา"

แนวทางนี้เป็นหน้าที่ของ ก.จังหวัด ที่จะต้องเป็นผู้ส่งให้อุทธรณ์

จากหลักการที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า หน้าที่รายงานการดำเนินการทางวินัย สิทธิในการ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และหน้าที่ในการส่งเรื่องให้อุทธรณ์ เป็นคนละส่วนไม่เกี่ยวกัน (ต่างต้องทำหน้าที่ของ ตน ๆ) เพราะหากมีเหตุการณ์ทั้งสองเกิดพร้อมกัน ย่อมเป็นอำนาจพิจารณาทำความเข้าใจของอุทธรณ์เพียง ฝ่ายเดียวเท่านั้น ซึ่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวฝ่ายเลขาฯ ก.จังหวัด ต้องรับไว้เพื่อรอรายงานการดำเนินการทาง วินัยจาก อบต.แล้วรวบรวมเสนอ ก.จังหวัดเพื่อส่งให้อุทธรณ์ต่อไป

การที่ฝ่ายเลขาฯ ก.จังหวัด ส่งหนังสืออุทธรณ์คืนผู้อุทธรณ์โดยอ้างว่า "ก.จังหวัดยังไม่ได้รับ รายงานการดำเนินการทางวินัยจาก อบต." นั้น ย่อมเป็นข้อกล่าวอ้างที่ไม่เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ตามขั้นตอนที่กำหนดครบถ้วนแล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม หากฝ่ายเลขาฯ ก.จังหวัด เห็นว่า อุทธรณ์รายนี้จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ชอบ ที่จะเสนอให้ ก.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย ตามข้อ ๑๖ วรรคสอง จึงจะถือเป็นวิธีการที่ชอบด้วย กระบวนการขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ

ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จำต้องส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวกลับคืนไปยัง ก.จังหวัดอีกครั้งเพื่อพิจารณา (หากยังมีความประสงค์)

๒. หลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนฯ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘ (๒) กำหนดว่า.. "ในครั้งที่แล้วมา ต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์..เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน (ซึ่งหนักกว่าภาคทัณฑ์) ในวันที่ ๑๘ ก.ค.๒๕๖๑ ดังนั้น สิทธิได้รับการเลื่อนขึ้น เงินเดือน ในรอบ ๑ ต.ค.๒๕๖๑ - ๓๑ มี.ค.๒๕๖๒ จึงไม่มี

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๑๐/๑๐/๖๑

#คำถามวินัย #ลูกจ้างประจำถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงฐานขาดราชการเกินกว่า๑๕วัน

สวัสดิ์ค่ะ

หนูมีเรื่องที่ใครจะเรียนถามและเรียนปรึกษา

หนูเป็นลูกจ้างประจำ อบต.แห่งหนึ่งในจังหวัดภาคอีสาน หนูไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนมาจะ ๒ ปีแล้วค่ะ ไม่มี คำสั่งมีแต่บันทึกข้อความภายในฉบับเดียวหลังจากงดจ่ายเงินเดือนมาได้สองเดือนก็ตั้งกรรมการสอบวินัย ร้ายแรงกล่าวหาหนูขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันควรเกิน ๑๕ วัน

ตอนนี้หนูลำบากกันทั้งครอบครัวเพราะหนูไม่มีรายได้มาจุนเจือครอบครัวค่ะพ่อก็ป่วยเดินไม่ได้มาปีกว่าแล้วค่ะ แม่ต้องแบกภาระครอบครัวตามลำพังเพราะหนูต้องดูแลพ่อที่ป่วยค่าเล่าเรียนบุตรก็ถูกโรงเรียนทวงถาม หนูจึง อยากใครเรียนถามดังนี้ค่ะ

๑.หลังจากที่ตั้งกรรมการสอบหลังจ่ายเงินเดือนแล้วทางคณะกรรมการสอบวินัยได้ส่งเรื่องไปยังอนุกรรมการจังหวัดตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ล่วงเลยจวบจนมาถึงปัจจุบันยังไม่มีความคืบหน้าแต่ประการไปติดตามก็หลายหนรับปากแต่ไม่มีเรื่องเข้า ก.อบต.วินัยสักครั้งเดียวตอนนี้ก็ได้แต่รอ ภาระหนี้สินจากสถาบันการเงินก็เริ่มมีดอกเบี้ยจนถึงขั้นฟ้องล้มละลายแล้วคะหนูจะอย่างไรดี

๒.จ่ายเงินเดือนตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ตั้งกรรมการสอบสวนวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมการสอบสวนรายงานเข้า ก.อบต.วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

จนถึงวันนี้ก็ยังไม่มีการตอบใดๆกลับมา

ตอบ

ข้อมูลไม่พอตอบ !! เป็นข้อมูลที่เลือกมาเฉพาะของผู้ถาม แต่ไม่มีข้อมูลอันเป็นที่มาของคำถาม เช่น

๑. เพราะเหตุใด จึงไม่ได้รับคำตอบแทน

๒. ตลอดเวลาในช่วงดังกล่าว มาทำงานหรือไม่

๓. วันนี้อย่างมาทำงาน มาลงชื่อหรือไม่

๔. ที่บอกว่ามีเพียงบันทึกภายในฉบับเดียว เป็นบันทึกจากใครถึงใคร และเรื่องอะไร และมีการสั่งการอย่างไร โดยใคร

ฯลฯ

ดังนั้น หากต้องการคำตอบที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ต้องเพิ่มเติมข้อมูลเหล่านี้อีกครั้ง

แต่อย่างไรก็ตาม หลักมีอยู่ว่าผู้ "ทำงานต้องได้รับคำตอบแทน" คำถามจึงอาจตอบได้กว้าง ๆ เท่านั้น
คือ

๑. ลูกจ้างประจำขาดงานติดต่อกัน ๗ วัน และนายกา ได้สืบสวนแล้วเห็นว่าไม่เหตุผลอันสมควร ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกา จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยพนักงานจ้างฯ ลง ๑๒ พ.ค.๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ (๖) ประกอบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๔๖ (๒) และวรรคสอง

๒. ผู้ขาดงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรในวันใด วันนั้นไม่มีสิทธิได้รับคำตอบแทน ตาม พรฎ.การจ่ายเงินเดือน เงินปี ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง

๓. หากเห็นว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อเราไม่ถูกต้อง สามารถร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัดได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบเหตุ ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยพนักงานจ้างฯ ข้อ ๕๓ ประกอบหลักเกณฑ์อุทธรณ์ฯ ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

๔. เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณาแล้ว ยังสามารถใช้สิทธิฟ้องศาลปกครองได้อีก

แต่ทั้งนี้ ต้องมั่นใจว่าถูกระทำโดยไม่เป็นธรรมด้วย

ขอบคุณทุกคอมเมนต์ ครับ

*****

คำถาม ๑๒/๑๐/๖๑

ขอเรียนถามว่า ผมถูกนายกา ตั้งกรรมการสอบวินัยไม่ร้ายแรง กรณีนายกา สั่งให้ผมไปส่งหนังสือด่วนให้จังหวัด ขณะที่ผมเองกำลังมีงานด่วนเช่นกัน และเรียนนายกา ไปเช่นนั้น นายกา บอกให้ไปก่อนเดี๋ยวค่อยกลับมาทำต่อ เพราะนัดจังหวัดไว้สิบโมงเช้า ผมยังยืนยันงานด่วนของตัวเอง กระทั่งสิบโมงงานผมเสร็จ จึงรับหนังสือจากนายกา ไปส่งจังหวัด ปรากฏว่าไม่ทันเพราะขณะนั้นเวลา ๑๑.๑๕ น.

ผมกลับมาเรียนนายกฯ ปรากฏว่าสีหน้านายกฯ ไม่เป็นมิตรกับผมเลย วันรุ่งขึ้นสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยไม่ร้ายแรงผม โดยไม่สอบข้อเท็จจริง ผมจะต้องทำอย่างไรครับ อาจารย์

ตอบ

ข้าราชการนั้น "ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง.." ข้อ ๑๓ ของหลักเกณฑ์วินัยฯ

ประเด็นมีเพียงว่า ตั้งกรรมการสอบวินัย โดยไม่สอบข้อเท็จจริงก่อน ได้หรือไม่

สรุปสั้น

ได้..ถ้า...!!

ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๔ ใช้สำหรับตอบคำถามนี้

"การสอบข้อเท็จจริง" เป็นการสอบเพื่อแสวงหาเค้าแห่งความผิด หรือมูลความผิด เพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไปหากมีมูล ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า ที่กำหนดว่า "เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกฯ รับผิดชอบการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่" คำว่า..รับผิดชอบการสืบสวนหรือพิจารณา..คือ ตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามข้อ ๒๔ วรรคแปด ซึ่งอาจเป็นกรณีที่เกิดจากหนังสือร้องเรียน หรือนายกฯ สงสัยเป็นต้น โดยที่นายกฯ ในฐานะผู้ที่จะใช้อำนาจในการตั้งกรรมการสอบวินัย มิได้ประสบเหตุด้วยตนเอง เพราะก่อนใช้อำนาจนั้น นายกฯ ต้องมั่นใจเสียก่อนว่า "มีมูล" เนื่องจากการถูกตั้งกรรมการสอบวินัย อย่างน้อยจะต้องมีการบันทึกในทะเบียนประวัติ ทำให้ผู้นั้นเสียหาย

แต่ในวรรคสี่ กำหนดชัดเจนว่า "เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกฯ ดำเนินการทางวินัยทันที" กล่าวคือ ตั้งกรรมการสอบวินัยได้เลย

คำว่าพยานหลักฐานในเบื้องต้น อาจได้แก่

๑. ผลการสอบข้อเท็จจริง
๒. หน่วยราชการแจ้งให้สอบวินัย
๓. ผู้บังคับบัญชาประสบเหตุด้วยตนเอง

เป็นต้น

จากกรณีคำถาม ถือว่าเป็นพยานหลักฐานเบื้องต้นขั้นดี ที่นายกฯ ในฐานะผู้ซึ่งจะใช้อำนาจตั้งกรรมการสอบวินัย ได้ประสบเหตุด้วยตนเองว่าผู้ใต้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ตามข้อ ๑๓ และภารกิจไม่สำเร็จตามสั่งการ จึงไม่จำเป็นต้องหามูลใด ๆ ดังเช่นข้อ ๒๔ วรรคห้า อีก

ดังนั้น เมื่อนายกฯ เป็นผู้ประสบเหตุการณ์ทำผิดวินัยด้วยตนเอง และตั้งกรรมการสอบวินัย โดยไม่สอบข้อเท็จจริงก่อนในกรณีนี้ จึงชอบด้วยหลักเกณฑ์วินัยฯ ข้อ ๒๔ วรรคสี่ แล้ว

หากเห็นว่านายกฯ ปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือทำให้คับข้องใจ ก็ชอบที่จะร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ นับแต่ทราบคำสั่งนั้น เพื่อพิจารณามีมติให้ยกเลิกคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยนั้นเสีย ตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และร้องทุกข์ ข้อ ๒๗ ต่อไป (ต้องมั่นใจเสียก่อนว่าเราไม่ผิด ไม่เช่นนั้นจะมีเรื่องเดือดร้อนอื่นตามมาแน่นอน)

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๑๗/๑๐/๖๑

ขอเรียนถามท่านอาจารย์ครับ

ป.ป.ช.มีหนังสือถึงนายกฯ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยปลัด ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับหนังสือ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบเสียหายอย่างร้ายแรง

ผมในฐานะเจ้าของเรื่องต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะชอบด้วยวิธีปฏิบัติ

ปลัดบอกผมว่าหลังจากลงชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษแล้ว จะขอให้นายกฯ ทูลเกล้าฯสั่งและไม่ต้องออก ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติฯ สามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร

สำหรับผู้กลงโทษต้องทำอย่างไรบ้าง ขอขอบคุณครับผม

ตอบ

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

๑. ต้องดำเนินการอย่างไร เมื่อถูก ป.ป.ช.ชี้มูล

๒. เมื่อมีคำสั่งปลด/ไล่ออกแล้ว ผู้กลงโทษจะขอให้นายกฯ ทูลเกล้าฯรับคำสั่งตามคำสั่ง ได้หรือไม่

๓. ผู้ถูกคำสั่งลงโทษต้องปฏิบัติอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ห้ามตั้งกรรมการสอบอีก ให้ใช้สำนวน ป.ป.ช.สั่งลงโทษเลย

๒. ไม่ได้

๓. อุทธรณ์คำสั่ง/หรือเลือกฟ้องศาลได้ทันที

ขยายความ

๑ พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติโดยสรุปว่า..ให้นายกฯ พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ ป.ป.ช.ชี้มูล (ทุกฐานความผิด) โดยไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยอีก ให้ถือเอาสำนวน ป.ป.ช.เป็นสำนวนของกรรมการสอบวินัย (ม.๙๘ ว.๑) และต้องดำเนินการ ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับหนังสือจาก ป.ป.ช. หรือได้รับหนังสือแจ้งทบทวนจาก ป.ป.ช. (ม.๙๘ ว.๓) และมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เมื่อ ๒๗ เม.ย.๒๕๕๙

ขั้นตอนปฏิบัติ

ให้นายกฯ

(๑) บันทึกความเห็นเห็นว่าควรลงโทษสถานใด เพราะเหตุใด ต่อท้ายหนังสือ ป.ป.ช.

(๒) เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด

(๓) ออกคำสั่งลงโทษตามมติ ก.จังหวัด

(๔) ให้ผู้กลงโทษลงชื่อรับทราบคำสั่ง

๒. พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๓ บัญญัติสรุปว่า กรณีมีกฎหมายกำหนดเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ใช้กฎหมายนั้น ซึ่งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ข้อ ๕ วรรคสาม กำหนดว่า การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทูลเกล้าฯรับคำสั่งลงโทษ ดังนั้น กรณีดังกล่าว จึงไม่อาจขอให้นายกฯ ทูลเกล้าฯสั่งลงโทษได้

๓. เมื่อผู้กลงโทษแล้ว ผู้ถูกกลงโทษสามารถดำเนินการได้ ๒ ทาง คือ (ม.๑๐๑)

(๑) ฟ้องศาลปกครองได้ ภายใน ๙๐ วัน โดยไม่ต้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษก่อนก็ได้ หรือ

(๒) ยื่นอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษต่อ ก.จังหวัดก็ได้

ปัญหานี้มีคำถามจำนวนมาก จะได้อธิบายโดยละเอียดในโอกาสต่อไป
ขอบคุณที่แสดงความคิดเห็นหลากหลาย ครับ

*****

คำถาม ๑๙/๑๐/๖๑

ขอเรียนถามท่านอาจารย์ครับ

- กรณีพนักงานส่วนตำบลถูกคลังโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน
- นายออกคำสั่ง เดือนมิถุนา ๒๕๖๑ รายงาน ก จังหวัดเพื่อพิจารณาเห็นชอบ
- ก จังหวัดมีมติเห็นชอบให้คลังโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และมีมติให้แก้ไขคำสั่ง ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป มีมติ ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๖๑
- แจ้งไปยัง อบต. เพื่อให้ดำเนินการตามมติ อบต. รับทราบมติเดือน กันยายน ๒๕๖๑

คำถาม

อบต. จะออกคำสั่งตัดเงินเดือนตามมติ ก จังหวัด เดือนใด ระหว่าง ย้อนไปเดือนมิถุนายน กับ ปัจจุบัน กันยายน หรือตุลาคมเพื่อที่จะให้ได้รับการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนได้

- และเริ่มตัดเงินเดือน เดือนใด
- กรณีนี้ ก. จังหวัดมีได้ระบุไว้ว่าสั่ง ณ วันใด
- ถ้า อบต. จะออกคำสั่งใหม่ตามมติ ก จังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป. สั่ง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ และเริ่มตัดเงินเดือน เดือนตุลาคม ๒๕๖๑ จะสามารถกระทำได้หรือไม่
ขอบคุณครับ

ตอบ

เป็นประเด็นเกี่ยวกับ "วันที่มีผลในการแก้ไขคำสั่งคลังโทษตัดเงินเดือนตามมติ ก.จังหวัด"

ไม่มีข้อมูลว่า เหตุใด ก.จังหวัดจึงมีมติให้แก้ไขวันมีผลของคำสั่งคลังโทษตัดเงินเดือน ๕% ๓ เดือนเป็นวันใหม่ ? เพราะมีประเด็นที่ต้องคำนึง ๒ ประการ คือ ๑. การออกคำสั่งคลังโทษตัดเงินเดือน ในอำนาจนายกฯ และ ๒. การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย ในอำนาจ ก.จังหวัด โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ซึ่งมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การออกคำสั่งคลังโทษตัดเงินเดือน ในอำนาจนายกฯ ข้อ ๘๖ วรรคสอง (๑) กำหนดว่า "การสั่งคลังโทษตัดเงินเดือน ให้ใช้แบบ ลท.๒" และในแบบ ลท.๒ ระบุวันที่ให้คำสั่งมีผลว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ. ..เป็นต้นไป" โดยมีได้ระบุวันที่ลงไว้ ก็เพื่อให้ตัดเงินเดือนยกเดือน สะดวกต่อการคำนวณเงินเดือนเป็นเดือน ๆ ไป หากกำหนดวันที่ลงไว้แล้วจะยุ่งยาก เพราะอาจจะพันกับการจ่ายเงินเดือน ๆ ถัดไปด้วย ดังนั้น ในแบบ ลท.๒ จึงกำหนดเป็นเดือน มิให้กำหนดเป็นวัน เช่น

เมื่อต้องการออกคำสั่งในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้ตัดเงินเดือน ๕% ๓ เดือน จะใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นต้นไป" คือให้มีผลในเดือนถัดจากเดือนที่ออกคำสั่งนั่นเอง ห้ามมิให้สั่งคลังโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง (ถ้าไม่มีการสั่งพัก/สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน) และเมื่อถึงวันที่คำสั่งมีผล นายกฯ ต้องตัดเงินเดือนตามคำสั่งทันที โดยไม่ต้องรอมติของ ก.จังหวัด แต่อย่างไร (ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนแปลงโทษ ก็สามารถให้ ลท.๕ ได้อีกครั้ง)

๒. การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัย ในอำนาจ ก.จังหวัด ข้อ ๘๗ วรรคสี่ กำหนดว่า "เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณาเห็นว่า การลงโทษ..เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น"

ข้อ ๘๖ วรรคสอง (๔) กำหนดว่า "การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับแล้ว"

ตามปกติ ก.จังหวัดจะพิจารณาและมีมติเพียงว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น กรณีไม่เห็นชอบต้องกำหนดระดับโทษหรือสถานโทษใหม่ไว้ จะไม่ลงลึกถึงวันที่คำสั่งมีผล (เพราะอาจเกิดปัญหาได้) เนื่องจากเป็นงานธุรการที่นายคา ต้องศึกษาระเบียบในการระบุวันให้แน่ชัดก่อนออกคำสั่งตามมติ ก.จังหวัด อีกครั้ง

ดังนั้น การที่นายคา ออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% ๓ เดือน ในเดือน มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงต้องให้มีผลในเดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นต้นไป ทำให้ต้องตัดเงินเดือนผู้ถูกลงโทษในเดือน ก.ค., ส.ค. และ ก.ย.๒๕๖๑ เมื่อ ก.จังหวัดเห็นชอบระดับโทษ แต่ให้แก้ไขวันที่คำสั่งมีผล จึงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว

หากผู้ถามประสงค์คำตอบที่ตรงประเด็นกว่านี้ ควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ก.จังหวัด มีมติให้แก้ไขวันที่คำสั่งมีผลเสียใหม่ และแก้ไขเป็นวันใด เพราะเหตุใด

ขอบคุณทุกการแสดงออก ครับ

*****

คำถาม ๒๒/๑๐/๖๑

ขอเรียนสอบถามนะครับ.. ผมเป็นผู้ร้องเรียนเรื่องโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนเทศบาลแห่งหนึ่งที่เป็นข่าวดัง และกำลังจะโดนเทศบาลต้นสังกัดสอบวินัย ขอสอบถามเพื่อประดับเป็นความรู้ครับ #เทศบาลตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและสอบเสร็จ (มิ.ย.๖๑) ไปแล้วรายงานจังหวัดให้ทราบและจังหวัดให้ตั้งกรรมการสอบวินัย เทศบาลจึงตั้งกรรมการสอบวินัยโดยเป็นหนังสือคำสั่งลงวันที่ ๒๑ก.ย.๖๑ / วันนี้ผมสอบถามปลัดปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีว่า... ทำไม? ไม่มีการแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จแล้วต่อผู้ร้อง และ เมื่อแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยแล้วลงวันที่ ๒๑ ก.ย.๖๑ทำไมไม่แจ้งต่อผู้ที่จะโดนสอบวินัยให้ทราบว่ากรรมการมีผู้ใดบ้างเพื่อผู้ที่โดนสอบวินัยจะได้ทำเรื่องแย้งกรณีตั้งกรรมการสอบวินัยไม่เป็นธรรม ปลัดเทศบาลตอบว่าไม่จำเป็นต้องแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ร้อง ใช่แบบนี้หรือไม่อย่างไร และเมื่อตั้งคณะกรรมการสอบวินัยแล้ว ๒๑ ก.ย.๖๑ ต้องแจ้งผู้ถูกสอบหรือไม่อย่างไรและภายในกี่วัน ขอความกรุณาผู้รู้ช่วยให้คำตอบด้วยนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

ตอบ

ประเด็นที่ผู้ถามอยากรู้ คือ

๑. ต้องแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องทราบ หรือไม่
๒. ต้องแจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบหรือไม่ อย่างไร

สรุปสั้น

๑. ควรแจ้ง
๒. ต้องแจ้ง โดยเร็ว

ขยายความ

เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) แล้ว อาจตอบคำถามได้ ดังนี้

๑. ข้อ ๒๔ มิได้กำหนดไว้ว่า ต้องแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียนทราบด้วย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติว่าให้แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริง หรือผลการดำเนินการให้ผู้ร้องหรือผู้กล่าวหาทราบ เช่น การร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม กระทรวง กรม หรือจังหวัด จำต้องแจ้งผลดังกล่าว แม้แต่ พ.ร.บ.หลายฉบับยังบัญญัติในทำนองเดียวกัน เช่น พ.ร.บ.อำนวยความสะดวกฯ หรือ พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า กรณีมีการกล่าวหา และ ป.ป.ช.มีมติไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณา ให้ ป.ป.ช.มีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบ เป็นต้น

กรณีดังกล่าวเมื่อหลักเกณฑ์วินัยมิได้กำหนดไว้ แต่เพื่อมิให้เกิดประเด็นตามมา ผู้แต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงควรแจ้งผลให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียนทราบด้วย

๒. ข้อ ๕๑ กำหนดว่า "เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายกฯ ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว.." ข้อ ๒๖ วรรคหก..การตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการเหมือนวินัยอย่างร้ายแรงโดยอนุโลม..

เมื่อออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว นายกฯ (เจ้าของเรื่อง) ต้องแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อประโยชน์ในการคัดค้านกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๔ ภายใน ๗ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง หรือทราบเหตุแห่งการคัดค้านนั้นต่อไป

จะอย่างไรก็ตาม กรณีนี้ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวน ต้องได้รับทราบคำสั่งอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นอาจทำให้การสอบสวนไม่ชอบ ตามข้อ ๘๒ ได้

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๒๔/๑๐/๖๑

ผมมีปัญหาขอเรียนถาม คือ เมื่อคืนวันเสาร์ที่ผ่านมา ผมไปสังสรรค์กับเพื่อนผมและเพื่อนของเพื่อนราว ๑๐ กว่าคน มีการดื่มแต่ผมไม่ดื่ม เกือบเที่ยงคืนหลายคนเริ่มมีอาการพูดลืมนกัน ผมสังเกตเห็นเพื่อนของเพื่อน ๒ คน (ผมไม่สนิททั้งคู่) พูดเบรคกันตลอด สักพักเกิดชกต่อยกันขึ้น ต้องห้ามกันชุลมุน ช่วงนั้นเอง ๑ ใน ๒ คน (คู่วิวาท) ชกป็นออกมาเลี้ยงคู่อริ เพื่อน ๆ ต้องช่วยกันถักคั่วออกมาแล้วแยกย้ายกันไป

เหตุการณ์ดังกล่าวเจ้าของร้านได้ไปแจ้งความที่ สภ. และมีคนร้องเรียนผมกับเพื่อนรวม ๒ คน มาที่นายกฯ เพราะอยู่ในวงนั้นด้วยช่วยเลยครับ จึงเรียนถามว่า

๑. วันเกิดเหตุเป็นวันหยุดราชการ ผมกับเพื่อน ๒ คน ผิดวินัยหรือไม่

๒. เพื่อนของเพื่อนที่เป็นข้าราชการและชกป็นเลี้ยงคู่อริผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด ๆ ฐานใด ต้องออกไหม ลักษณะเหมือนข่าวดังที่ ชรก.ชั้นผู้ใหญ่ชกป็นชุกคู่อริเลยครับ

๓. ผมกับเพื่อนร่วมสำนักงานต้องทำอะไร เพราะเป็นคนห้าม ไม่ใช่คนทะเลาะ ผมไม่สบายใจเลย คงต้องเลิกไปไหนมาไหนกับพวกนักเลงสุราบานเสียที่

ขอบพระคุณล่วงหน้าครับ

ตอบ

โอ..เพิ่งคิดได้ ! ตัวไม่ดื่มแต่มีเพื่อนดื่ม..คนดื่มนั้นนิสัยไม่ได้เหมือนกันทุกคน และคงดื่มด้วยเหตุผลต่างกัน อย่าเลิกคบเลย จงเลือกคบเอาเถิด !!

ประเด็น คือ

๑. ข้าราชการเมาสุราแล้วเกิดการทะเลาะวิวาทในวันหยุดราชการ ผิดวินัยหรือไม่

๒. เมาสุราแล้วชกป็นออกมาชุกคู่อริ

๑) ผิดวินัยหรือไม่

๒) ถ้าผิด ผิดฐานใด

๓) เป็นวินัยร้ายแรงหรือไม่

๓. ผู้อยู่ในเหตุการณ์และเข้าห้าม ต้องให้การอย่างไร
สรุปสั้น

๑. ผิด

๒. ผิดฐานประพฤตชั่ว จะร้ายแรงหรือไม่ต้องดูข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

๓. รอให้การตามจริง

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๒๓

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่ว..

สภาพความเป็นข้าราชการคงมีอยู่ตลอดเวลาจนกว่าจะเกษียณแม้แต่วันหยุดราชการ ซึ่ง
พฤติกรรมการมีวินัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๑๘ ฐานนั้น แบ่งเป็น

(๑) วินัยต่อประเทศชาติ

(๒) วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๓) วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

(๔) วินัยต่อผู้ร่วมงาน

(๕) วินัยต่อประชาชน และ

(๖) วินัยต่อตนเอง

การดำรงตนนอกเวลาและสถานที่ราชการ ถือเป็นวินัยต่อตนเอง

การสังสรรค์เป็นครั้งคราวระหว่างเพื่อนฝูงเป็นเรื่องดีที่ราบรื่นที่ไม่มีกิจกรรมเกินเลย แต่หากเกิดการทะเลาะวิวาทเป็นที่เสื่อมเสีย จะมีความผิดทางวินัย "ฐานประพฤตชั่ว" ได้

๒. เมาสุราแล้วชักปืนขู่ผู้อื่น ผู้กระทำจะมีความผิดทางวินัยฐานประพฤตชั่วอีกกรณีหนึ่ง (นอกจากการชกต่อย) ส่วนจะร้ายแรงหรือไม่ ต้องพิจารณาจากแนวทางและกฎหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว ๒๐๘/๒๕๖๖ ลง ๓ ก.ย.๒๕๖๖ ระบุว่า "เสพหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้เป็นวินัยอย่างร้ายแรง เช่น

๑) เสพสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒) เมาสุราเสียราชการ

๓) เมาสุราในที่ชุมชนจนเกิดเรื่องเสียหาย...

(๒) พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๕๙๐

๑) มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด..ใช้..ซึ่งอาวุธปืน..เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

๒) มาตรา ๘ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ

โดยมิได้รับอนุญาต

๓) มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุก..

๔) มาตรา ๗๒ ทวิ วรรคสอง "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก..

ดังนั้น พฤติการณ์ที่ข้าราชการชักปืนขู่ตามคำถาม (จะเมาหรือไม่ก็ตาม) ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤตชั่ว และอาจร้ายแรงได้ เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๓ วรรคสอง ประกอบหนังสือ

กรมเลขาธิการ กรมที่ นว ๒๐๘/๒๔๙๖ ลง ๓ ก.ย.๒๔๙๖ ข้างต้น โดยยังไม่นับคดีกระทำผิด พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ ซึ่งมีโทษจำคุกอีกต่างหาก

๓. ตอนนี้ผู้ถามและเพื่อนไม่ต้องทำอะไรใด เมื่อนายกฯ สั่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้ว (กรณีคดีอาญายังไม่คืบหน้า) และกรรมการเรียกไปสอบ ควรให้ถ้อยคำตามจริง พร้อมทั้งเตรียมหาพยานบุคคลสนับสนุนไว้ด้วย แล้วจะรอด !!

ขอบคุณทุกโพสต์ ครับ

*****

คำถาม ๒๖/๑๐/๖๑

เรียนถาม อาจารย์ประวิทย์

-พนักงาน อบต.ถูกร้องเรียนใน ๓ ประเด็น

๑.ไม่อุทิศเวลาให้ราชการ

๒.ประพฤติตนไม่เหมาะสม

๓.ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กม.ทางราชการ

-กรรมการสอบข้อเท็จจริง มีมูล

- อบต.ตั้งกรรมการสอบวินัย ผลสอบ ไม่ผิดวินัยทั้ง ๓ ประเด็น

- อนุฯวินัย และ ก อบต.จังหวัด เห็นตามกรรมการ

-ปชช.ได้รับเรื่องร้องเรียนในประเด็นที่ ๓ และ เรื่องการจี้ชื้อวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้า

-เรื่องวัคซีนไม่รับพิจารณา

-ส่วนประเด็นไม่ปฏิบัติตามระเบียบทางราชการ สรุปว่าเป็นปัญหาในการจัดการในองค์กร จึงมีมติส่งเรื่องให้ ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการ ตาม มาตรา ๘๙/๒ แห่ง พรบ.ปชช.ปี ๔๒

-จว.โดยกลุ่มงาน กม.ได้รับเรื่อง จึงส่งไปให้อำเภอดำเนินการ

-อำเภอดำเนินการ จึงไปพิจารณาไม่เห็นด้วยในมติของก.อบต.จังหวัด ทั้งสามประเด็น และขอให้ ก.อบต.

จังหวัดทบทวนมติ

ถามว่า ในส่วน เลขา ก.ต้องปฏิบัติอย่างไรครับ

ตอบ

เป็นวิธีปฏิบัติของฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด สรุปได้ว่า ในเรื่องเดียวกัน ก.จังหวัดพิจารณาให้ยุติเรื่องตามความเห็นของกรรมการสอบสวน นายกฯ และอนุวินัย ไปแล้ว

ต่อมา ป.ป.ช.ส่งเรื่องให้ดำเนินการตาม ม.๘๙/๒ กฎหมาย ป.ป.ช.ฉบับเดิม และนายอำเภอรุณนาคะผู้กำกับดูแลได้ใช้อำนาจตาม ม.๙๐ กฎหมายจัดตั้งฯ สอบข้อเท็จจริงแล้ว เห็นต่างจาก ก.จังหวัด จึงขอให้ ก.จังหวัดทบทวนเรื่องดังกล่าว

ประเด็น

๑. ป.ป.ช.อ้าง ม.๘๙/๒ ต้องทำอะไร

๒. อำเภอสอบข้อเท็จจริง ได้หรือไม่

๓. ขอให้ ก.จังหวัดทบทวนมติ ได้หรือไม่

๔. ก.จังหวัดพิจารณา ได้หรือไม่

๕. ในฐานะฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ต้องปฏิบัติอย่างไร

สรุปสั้น

๑. สอบข้อเท็จจริง
๒. สอบได้
๓. ขอได้
๔. เป็นดุลพินิจ
๕. ตั้งเรื่องเสนอที่ประชุมตามปกติ

ขยายความ

๑. และ ๒. พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ (ฉบับเดิม) มีมาตราที่เกี่ยวกับวินัยของข้าราชการ การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา และ ก.จังหวัด โดยตรง อยู่ ๒ มาตรา คือ (๑) มาตรา ๙๒ เป็นการ "ขู่" เต็ดขาด ห้ามนายฯ ตั้งกรรมการสอบวินัยอีก ให้ใช้สำนวน ป.ป.ช.พิจารณาโทษได้เลย

(๒) มาตรา ๘๙/๒ เป็นการ "ส่งเรื่อง" ให้นายฯ ตั้งกรรมการสอบวินัย หรือสอบข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณี

ดังนั้น การที่ ป.ป.ช.อ้างมาตรา ๘๙/๒ ย่อมทำให้นายฯ ต้องตั้งกรรมการสอบวินัย หรือสอบข้อเท็จจริงตามที่ ป.ป.ช.แจ้ง แล้วแต่กรณี หรือให้ผู้กำกับดูแลต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งหลังจากนายอำเภอรับหนังสือจาก ป.ป.ช.ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่ง พ.ร.บ.สภาตำบลฯ ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง การสอบข้อเท็จจริงของอำเภอย่อมถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย เมื่อผลการสอบข้อเท็จจริงต่างจากที่ ก.จังหวัด พิจารณาเป็นอันยุติแล้ว ควรเสนอผลไปยัง ก.จังหวัด เพื่อให้ความปรากฏแก่ ก.จังหวัด (ใช้ถ้อยคำตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ และข้อ ๘๘ วรรคสี่ หลักเกณฑ์วินัย)

๓. การเสนอเรื่องในลักษณะดังกล่าว ไม่มีปรากฏในหลักเกณฑ์วินัยว่าเป็นไปตามข้อใด เมื่อไม่มีกฎเฉพาะ จึงต้องพิจารณา ตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และมาตรา ๕๔ (๒) ซึ่งเป็นกรณีมีพยานหลักฐานใหม่ อันจะทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญมาอนุโลมใช้

๔. เมื่อความปรากฏแก่ ก.จังหวัด ๆ อาจใช้อำนาจตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ซึ่งเป็นดุลพินิจของ ก.จังหวัด ที่จะพิจารณาทบทวนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเหตุผลและคำอธิบาย แต่อย่างไรก็ตาม หาก ป.ป.ช.เห็นว่าไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม อาจใช้อำนาจ ตามมาตรา ๘๙/๔ ต่อไปก็ได้

๕. ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ต้อง

(๑) ทำบันทึกถึงประธาน ก.จังหวัด เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้นำเข้าที่ประชุม (หากธรรมเนียมปฏิบัติต้องนำเสนอขอความเห็นชอบก่อน)

(๒) หลังจากได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้จัดทำวาระการประชุมเสนอตามปกติ

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๙/๑๐/๖๑

ผมเป็น ก.จังหวัด ขอถามว่า พนักงานครูเทศบาลเรียกรับเงินอ้างว่าสามารถช่วยให้สอบบรรจุได้ ผลปรากฏว่าคนเสียเงินสอบไม่ได้จึงร้องเรียน นายกฯ ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแล้วออกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน รายงาน ก.จังหวัด อนุวินัยและ ก.จังหวัดมีมติให้ไล่ออกจากราชการ นายกฯ ออกคำสั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออก เจ้าตัวอุทธรณ์ว่ามติ ก.จังหวัด และคำสั่งที่ให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกไม่ชอบ เพราะเป็นการตั้งวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงไล่ออกไม่ได้ ถามว่า

๑. คำอุทธรณ์ดังกล่าวฟังขึ้นหรือไม่
๒. ในฐานะ ก.จังหวัดต้องมีมติอย่างไร จึงจะชอบด้วยวิธีปฏิบัติ ขอรทราบบวิธีการ ขั้นตอน โดยละเอียด ขอบคุณท่านครับ

ตอบ

ฐานะที่ท่านอยู่ในตำแหน่งสูงสุดในการให้คุณและให้โทษข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่หลายท่านในห้องนี้ ยินดีแลกเปลี่ยนเพื่อให้การทำหน้าที่ของ ก.จังหวัดเกิดประสิทธิภาพในการผดุงความยุติธรรมยิ่งขึ้น

ประเด็น

๑. ตั้งกรรมการสอบวินัยไม่ร้ายแรง นายกฯ ลงโทษไม่ร้ายแรง ก.จังหวัดเพิ่มโทษเป็นไล่ออก ได้หรือไม่อย่างไร

๒. การพิจารณาอุทธรณ์ควรเป็นเช่นไร

สรุปสั้น

๑. ไม่ได้

๒. อุทธรณ์ฟังขึ้น ต้องมีมติให้กลับไปดำเนินการใหม่

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์วินัยฯ กำหนดว่า..ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายกฯ ออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี (ข้อ ๘๔ วรรคหนึ่ง) แล้วรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้อนุวินัยทำความเห็นเสนอ (ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง) เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณามีมติเป็นประการใดให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น (ข้อ ๘๗ วรรคสี่)

กรณีตามคำถาม เป็นการตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เมื่อกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ร้ายแรง และนายกฯ เห็นด้วย (อาจต่างกันที่สถานโทษ) ให้ออกคำสั่งลงโทษตามความเห็นของนายกฯ แล้วรายงานไป ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา

ถ้า ก.จังหวัดเห็นชอบ..จบ

หาก ก.จังหวัดมีมติให้เปลี่ยนแปลงโทษ (ในระดับไม่ร้ายแรงเช่นกัน) ให้นายกฯ ออกคำสั่งตามนั้น

แต่คำถามดังกล่าวเป็นกรณีที่ ก.จังหวัดเห็นว่า เป็นวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น จึงต้องมีมติให้นายกฯ กลับไปแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้อง (เนื่องจากการตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จะไม่สามารถลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นวินัยอย่างร้ายแรง คือ ปลดออก/ไล่ออกได้) และย่อมถือว่ากระบวนการทางวินัยเป็นการเริ่มต้นใหม่ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๙๐ ลง ๑๐ พ.ย.๒๕๓๘

๒. แนวทางการพิจารณาของ ก.จังหวัด ตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ ข้อ ๒๑ วรรคสอง (๗) ที่กำหนดว่า "ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้

อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติแจ้งนายฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์วินัยฯ"

ดังนั้น ก.จังหวัด จึงควรพิจารณาอุทธรณ์ โดยมีมติ ดังนี้

(๑) อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฟังขึ้น

(๒) ให้ยกเลิกมติ ก.จังหวัด ในคราวประชุมเพื่อพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยที่ให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออก เมื่อวันที่...เสีย

(๓) ให้นายฯ ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการตามมติ ก.จังหวัดในครั้งนั้น ด้วย

(๔) ให้นายฯ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๖ วรรคหก ของหลักเกณฑ์วินัยฯ ใหม่ให้ถูกต้อง

(๕) คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ยังไม่ต้องยกเลิก จนกว่าการสอบสวนพิจารณาจะแล้วเสร็จจึงค่อยมาพิจารณาคำสั่งดังกล่าวอีกครั้ง

ขอบคุณทุกข้อความที่มีส่วนร่วม ครับ

*****

คำถาม ๕/๑๑/๖๑

สวัสดิ์คะท่าน ดิฉันเป็นกรรมการใน ก.จังหวัด มีปัญหาว่า ขรก.ท้องถิ่นยืมรถจักรยานยนต์เพื่อนไปใช้และนำไปขายโดยไม่บอกเพื่อน ถูกเพื่อนแจ้งความจับ เจ้าตัวยอมรับแต่ไม่ยอมคืนเงิน ศาลจังหวัดพิพากษาให้จำคุก ๒ เดือน และเข้าคุกเมื่อวันที่ ๑๕ ก.ย.๒๕๕๘ ไม่มีการอุทธรณ์ คดีถึงที่สุด หลังพ้นโทษจำคุก เขาได้กลับมาทำงานตามปกติ นายฯ สั่งตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง กรรมการสอบสวน นายฯ และอนุวินัย มีความเห็นให้ปลดออก เสนอมาที่ ก.จังหวัด ปลายเดือน ต.ค.๖๑ ที่ผ่านมา

ขอเรียนถามว่า

๑. ก.จังหวัดจะลงเป็นไล่ออก ได้หรือไม่

๒. ควรให้ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑๕ ก.ย.๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่เขาติดคุก ถูกต้องหรือไม่

๓. ปัจจุบันเขายังทำงานอยู่ จะต้องดำเนินการอย่างไร

ขอบคุณท่านค่ะ

ตอบ

ประเด็นหลักไม่ได้อยู่ที่คำถาม แต่อยู่ที่ข้าราชการถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เหตุไฉนไฉนแล้ว เมื่อเขาพ้นโทษออกมาแล้ว นายฯ ถึงปล่อยให้มาทำงานอย่างหน้าตาเฉยอยู่อีก นี่ยังดีนะ..ที่ติดคุกแค่ ๒ เดือน (คนคงนึกว่าลา) ถ้าติดคุก ๕ ปี แล้วมีกรณีแบบนี้เกิดขึ้น คงวุ่นวายพิลึก !! ที่นี้..ประเทศไทยไม่น่ามี !!!

ประเด็น

๑. ก.จังหวัด จะมิมติให้ลงโทษไล่ออก ได้หรือไม่

๒. วันที่คำสั่งไล่ออกมีผล ต้องเป็นวันได้รับโทษจำคุก ถูกต้องหรือไม่

๓. การที่เขาทำงานหลังพ้นโทษต่อมาจนปัจจุบัน จะต้องปฏิบัติอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ได้

๒. ถูกต้อง

๓. ตอบยากมาก..!

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๘๗ วรรคสี่ ประกอบข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง..ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้วเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น กรณีเป็น ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง จะมีโทษ ๒ สถาน คือปลดออก และไล่ออกจากราชการ เมื่อ ก.จังหวัดเห็นต่าง จากอนวินัยต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย ตามข้อ ๘๗ วรรคห้า

กรณีดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก ตาม หลักเกณฑ์วินัย (ฉบับเดิม ณ วันที่ ๑๕ ก.ย.๒๕๕๘ อันเป็นกฎที่ใช้ในขณะนั้น) ข้อ ๑๙ วรรคสอง

๒. เทียบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ข้อ ๕ (๔) ประกอบ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ใน (๗)..เป็นผู้เคย ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา ซึ่งจะต้องสั่งให้ออกจากราชการตาม ข้อ ๓๑ (๔) ..กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรออกจาก ราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้นั้น

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคลดังกล่าวต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เมื่อ ๑๕ ก.ย. ๒๕๕๘ จึงทำให้ต้องออกจากราชการ เพราะขาดคุณสมบัติเนื่องจากมีลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นย้อนหลังไปถึง วันดังกล่าว

๓. แต่อย่างไรก็ตาม การที่บุคคลผู้นี้พ้นโทษแล้วกลับเข้าทำงานอีกจนถึงปัจจุบัน โดยที่ต้นสังกัดมิได้ เสนอ ก.จังหวัดเพื่อขอความเห็นชอบให้ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติดังกล่าว จึงเป็นความรับผิดชอบ ของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

ดังนั้น เมื่อต้นสังกัดปล่อยให้บุคคลผู้ขาดคุณสมบัติกลับเข้ามาทำงานโดยมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมาย จึงมีประเด็นตามมาอีกมาก เช่น

(๑) เมื่อยังไม่มีการเสนอขอความเห็นชอบไปยัง ก.จังหวัด สภาพความเป็นข้าราชการสิ้นสุดลง หรือไม่ อย่างไร

(๒) งานที่บุคคลผู้นี้ปฏิบัติไปในระหว่างนั้นจะมีผลเช่นไร

(๓) เงินเดือนซึ่งจ่ายไปแล้วจะทำอย่างไร

(๔) ความรับผิดชอบเป็นของผู้ใด อย่างไร

(๕) นับจากนี้จะยังให้บุคคลดังกล่าวทำงานต่อไปอีกหรือไม่

เป็นต้น

ปัญหาทั้งนี้ควรได้รับความกระจ่างด้วยการหารือ เพราะเกี่ยวกับกฎหมาย หลักเกณฑ์ และระเบียบ หลายฉบับ

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๗/๑๑/๖๑

อบต.ผมมีพนักงานส่วนตำบลถูกร้องเรียนว่าทำผิดวินัย ก่อนนายกฯ สอบข้อเท็จจริง ผมได้ประสานปลัด ท่านหนึ่งเพื่อเป็นกรรมการสอบวินัย ท่านตอบตกลงล่วงหน้า ตอนนี้งานสอบข้อเท็จจริงได้ประมาณ ๙๕% แต่ ปลัดผมที่เป็นประธานสอบข้อเท็จจริงได้โอนไปสังกัดเทศบาลอื่นเมื่อวันที่ ๑ พ.ย.๖๑ ที่ผ่านมา ส่วนปลัด อบต. ที่ผมทาบถามจะขอให้มาเป็นประธานสอบวินัยก็โอนไปเป็นปลัดเทศบาลอื่นในต่างจังหวัดก่อนมีการออกคำสั่ง

ตั้งกรรมการสอบวินัย

เรียนถามท่าน อ.ว่า

๑. เมื่อสอบข้อเท็จจริงเสร็จ ประธานที่โอนสังกัดแล้ว ลงนามในรายงานการสอบข้อเท็จจริง ได้หรือไม่

๒. ปลัดที่ทาบทามมาสอบวินัยไว้แล้วแต่โอนไปต่างจังหวัด ขอตัวมาเป็นกรรมการสอบในจังหวัดเดิม ได้หรือไม่

๓. ตามข้อ ๒. ถ้าได้ต้องทำหนังสือขอผ่าน ก.จังหวัด หรือไม่

ขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ตอบ

เข้าใจว่าคงเพิ่งจับงานนี้..เลยไม่มั่นใจ !!

ประเด็น คือ

๑. สอบข้อเท็จจริงเสร็จหลังกรรมการโอนไปสังกัดอื่น/จังหวัดอื่น ลงนามในรายงานการสอบ

ข้อเท็จจริง ได้หรือไม่

๒. การขอตัวกรรมการสอบสวนวินัยข้ามจังหวัด สามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร

สรุปสั้น

๑. ได้

๒. ได้..ขอโดยตรง

ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) ที่น่าจะเกี่ยวข้องมี ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๒๔ วรรคแปด และข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง

๑. ข้อ ๒๔ วรรคแปด กำหนดว่า "การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น จะกระทำโดยแต่งตั้ง กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้" กฎได้กำหนดเรื่องการสอบข้อเท็จจริงไว้เพียงเท่านั้น ส่วนกระบวนการ วิธีการ ขั้นตอนของการสอบข้อเท็จจริงหาได้กำหนดไว้แต่อย่างใดไม่ โดยเฉพาะการกำหนดในเรื่องสังกัด ดังนั้น เมื่อปลัดได้รับมอบหมายให้เป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงไว้ก่อนโอนไปสังกัดอื่น/จังหวัดอื่น จึงต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไป แม้จะอยู่หนใดก็ตาม トラบที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่นต้องรับผิดชอบการสอบข้อเท็จจริงจนกว่าจะเสร็จสิ้น

๒. ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง "...การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (วินัย) อาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้.." เมื่อภูมิได้กำหนดให้ผู้ที่ถูกยึดตัวมาเป็นกรรมการสอบสวนต้องอยู่ภายในจังหวัดเดียวกัน จึงเป็นความยินยอมพร้อมใจของทั้ง ๒ สังกัด คือ สังกัดผู้ขอ กับ สังกัดผู้ให้ในจังหวัดใดก็ตาม หากสะดวกและยินยอมแล้วชอบที่จะขอตัวได้ทั้งสิ้น ซึ่งการขอในลักษณะดังกล่าว แม้กฎจะกำหนดไว้กว้าง ๆ แต่ควรคำนึงถึงด้านอื่นประกอบด้วย เช่น ด้านเวลาและงบประมาณ เป็นต้น

เมื่อการขอตัวเป็นความสมัครใจและเป็นอำนาจของทั้ง ๒ สังกัดดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงไม่จำเป็นต้องขอความเห็นชอบ หรือขอผ่าน ก.จังหวัด แต่อย่างใด

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๙/๑๑/๖๑

มีเรื่องรบกวนถามท่านว่า ก.จังหวัดได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบล ๒๕ คน กรณีโครงการไปศึกษาดูงานภายในจังหวัด ๓ วัน ในจำนวนนั้นมีการกำหนดโทษปลัด หัวหน้า สป.และ ผอ.กองคลัง

เป็นวินัยร้ายแรง ผู้ไปร่วม ๑๕ คน เป็นวินัยไม่ร้ายแรง และกันเป็นพยานอีก ๗ คน (เป็น ผดต.ที่ให้ถ้อยคำกับกรรมการสอบสวนว่าจำใจไป)

คำถาม

๑. ทั้ง ๒๕ คนร่วมเดินทางไปด้วยกัน จะกันเป็นพยานเพียง ๗ คน ได้หรือไม่

๒. หลักการกันเป็นพยานมีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง

๓. ในฐานะ ก.จังหวัดเห็นว่า ๗ คนที่ถูกกันเป็นพยานก็มีความผิดด้วย เพราะลงลายมือชื่อทุกรายการ โดยเฉพาะการเบิกค่าอาหาร ทั้งที่ไม่ได้เลี้ยง แต่กลับลงชื่อว่ากิน อ้างว่าถูกขอร้อง ก.จังหวัดมีอำนาจพิจารณาให้กลับไปดำเนินการทางวินัยทั้ง ๗ คน เพิ่มเติมได้หรือไม่

ขอบคุณท่านครับ

ตอบ

หลักการดำเนินการทางวินัยแต่เริ่มแรกมีอยู่ว่า "ข้าราชการกระทำผิดวินัยต้องถูกดำเนินการทางวินัยทุกคน" ไม่มียกเว้น จนกระทั่งทศวรรษที่ผ่านมา การกระทำผิดทางวินัยเริ่มมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ตามความเจริญของสังคม บางกรณีไม่อาจลงโทษผู้กระทำความผิดทางวินัยที่เป็นตัวการสำคัญได้ เพราะผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดไม่กล้าให้ถ้อยคำเป็นพยาน ด้วยตนเองต้องถูกดำเนินการวินัยเช่นกัน ดังนั้น จึงเกิดแนวคิดให้การดำเนินการทางวินัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการไว้ โดยกันผู้กระทำผิดที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เป็นพยาน (สร้างแรงจูงใจ) เช่น ถูกผู้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดสั่งให้กระทำ ถูกข่มขู่ ล่อลวง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อหาพยานหลักฐานมาฟังลงโทษตัวการสำคัญให้ได้นั่นเอง

ข้อยกเว้นที่ห้ามดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นข้อยกเว้นที่มีเงื่อนไข ถ้าผู้ถูกกันเป็นพยานไม่ให้ความร่วมมือในการสอบสวน หรือกันแล้วไม่เกิดประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญ อาจถูกดำเนินการทางวินัยต่อไปได้

ปัจจุบันเริ่มมีการใช้มาตรการการกันเป็นพยานมากขึ้น จึงจะอธิบายเพิ่มเติมในโอกาสนี้

ประเด็น

๑. หัวใจของ "การกันเป็นพยาน" มีกี่อย่าง อะไรบ้าง

๒. มีผู้กระทำความผิดร่วมกันเป็นจำนวนมาก นายกฯ จะกันเพียงบางคนเป็นพยาน ได้หรือไม่

๓. ก.จังหวัดสามารถเห็นต่างได้หรือไม่ อย่างไร

สรุปสั้น

๑. มีเพียง ๓ ประการ

๒. ให้ดูข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

๓. ได้...อยู่ที่เหตุผล

ขยายความ

เมื่อแปลความตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) อาจตอบคำถามได้ ดังนี้

๑. หลักการหรือหัวใจสำคัญในการกันผู้กระทำความผิดทางวินัยเป็นพยาน ในข้อ ๓๐ มี ๓ ประการ ได้แก่

(๑) ผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ ตามข้อ ๔ วรรคสี่ หมายถึง

๑) ไม่ใช่ผู้ชักชวน

๒) ไม่ใช่ผู้โน้มน้าว

๓) ไม่ใช่ผู้ล่อลวง

๔) ไม่ใช่ผู้ชู้เชี่ย

๕) ไม่ใช่ผู้ให้สัญญา หรือ

๖) ไม่ใช่ผู้กระทำการใด ๆ อันทำให้ผู้ (จะถูกกันเป็นพยาน) นั้น จำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ [ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง]

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อมูล

จนสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ [ข้อ ๓๐ (๑)]

(๓) ผู้นั้นได้ให้ข้อมูลที่ไม้อาจแสวงหาจากที่ใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้อีก [ข้อ ๓๐ (๒)]

ส่วนข้อ ๓๑-๓๗ เป็นเรื่องของกระบวนการ ขั้นตอนของการกันเป็นพยาน

๒. ปกติเรื่องลักษณะนี้มักจะมีผู้ร่วมกระทำผิด ๒ ฝ่าย ๆ หนึ่งเป็นตัวการสำคัญ อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ถูกชักชวน ถูกโน้มน้าว ถูกล่อลวง ถูกชู้เชี่ย ถูกให้สัญญา หรือถูกกระทำการใด ๆ จนจำต้องปฏิบัติ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ดังนั้น นายกฯ จึงต้องพิจารณาข้อ ๓๐ ประกอบด้วยว่า ถ้าไม่กันเป็นพยาน สามารถลงโทษทางวินัยแก่ตัวการสำคัญได้หรือไม่ ถ้าสามารถลงโทษได้ การกันเป็นพยานดังกล่าวย่อมไม่ชอบ เพราะข้อ ๒๔ วรรคสี่ กำหนดให้นายกฯ ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วทันที..หากนายกฯ ใช้วิธีกันเป็นพยาน อาจทำให้มองได้ว่า ช่วยมิให้ผู้นั้นต้องถูกดำเนินการทางวินัยหรือไม่ ซึ่งจะมีประเด็นตามมาได้

ดังนั้น การใช้อำนาจกันเป็นพยานจึงต้องกระทำโดยปราศจากอคติ และต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

๓. ข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดให้อำนาจ ก.จังหวัด กำกับดูแลข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ โดยให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญไปให้นายกฯ ดำเนินการเพิ่มเติมได้

เมื่อหลักเกณฑ์การกันเป็นพยานมิได้กำหนดให้การสั่งการของนายกฯ ว่าเป็นที่สุด จึงไม่ตัดอำนาจ ก.จังหวัดที่จะเห็นต่าง โดยมีมติให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้กระทำความผิดทางวินัยที่เหลือต่อไปได้ แต่ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์วินัยข้อ ๓๐ เป็นประการสำคัญประกอบด้วย

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๒/๑๑/๖๑

ผอ.คลังถูกฟ้องคดีอาญากรณีทุจริต ศาลชั้นต้นตัดสินจำคุก ๕ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คดีอยู่ระหว่างฎีกาก่อนหน้านี้ นายกฯสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรงด้วยเหตุเดียวกันและขอความเห็นชอบสั่งพักราชการผอ.คลังด้วย ก.จังหวัดเห็นชอบแล้ว ต่อมาหลังสอบสวนเสร็จ นายกรายงานการสอบสวนให้ ก.จังหวัดพิจารณาตามประกาศหลักเกณฑ์ฯ (ตอนนี้ยังไม่มิมติใดๆ) ระหว่างนั้น ผอ.คลังได้ขอลาออกจากราชการและมีผลตามกฎหมายแล้ว ผ่านมาประมาณ ๖ เดือน ผอ.คลังมาขอกลับเข้ารับราชการ ณ. อปท. ในอีกจังหวัดหนึ่ง ก.จังหวัดจะสามารถพิจารณากลับเข้ารับราชการบุคคลท่านนี้ได้หรือไม่ประการใดครับท่านอาจารย์

ตอบ
มีปัญหาแบบนี้เกิดขึ้นอยู่ประจำในส่วนราชการ เรียกว่า "ซึ่งลาออกหนีความผิด" จุดอ่อนของ อปท.เราคือ "ข้อมูลไม่พอ" ในการรับคนเข้าทำงานอาจเพราะองค์กรมาก เมื่อข้อมูลเชื่อมโยงไม่ถึงจึงทำให้คนเหล่านี้หาช่องโหว่ตลอดเวลา

ประเด็นมีเพียงว่า

ก.จังหวัดสังกัดใหม่ จะให้บรรจุกลับ ได้หรือไม่

สรุปสั้น

ไม่ควรอย่างยิ่ง

ขยายความ

ผู้นี้มีพันธนาการ ๓ เรื่องสำคัญ คือ

๑. ถูกฟ้องคดีอาญา และศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก คดียังไม่ถึงที่สุด

๒. ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง อยู่ระหว่างการพิจารณารายงานการ

ดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัด

๓. ถูกสั่งพักราชการโดย ก.จังหวัดเห็นชอบ ซึ่งการสอบสวนพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ

เมื่อผู้นี้มีความประสงค์จะลาออกจากราชการตามข้อ ๕ (๓) ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ ย่อมสามารถทำได้ แม้จะอยู่ระหว่าง ๓ ประเด็นสำคัญข้างต้นก็ตาม ซึ่งนาย กฯ ได้ออกคำสั่งให้ลาออกตามมติ ก.จังหวัด ตามข้อ ๕ วรรคสอง และวรรคสาม ของหลักเกณฑ์เดียวกันไปแล้ว การลาออกจึงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย (อาจมีปัญหาเกี่ยวกับวันลาออกกว่าให้ลาออกตั้งแต่วันสั่งพัก หรือวันขอลาออก ซึ่งเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ)

แต่เรื่องนี้วินัยและอาญายังต้องดำเนินต่อไป

การที่บุคคลดังกล่าวขอบรรจุกลับในต่างสังกัด/ต่างจังหวัดเพียง ๖ เดือนหลังลาออก จึงต้องพิจารณาใน ๒ เรื่องสำคัญ ได้แก่

๑. มีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ หรือไม่ อย่างไร

๒. การขอบรรจุกลับดังกล่าวได้นับอายุราชการต่อเนื่อง หรือเริ่มนับอายุราชการใหม่

หากนาย กฯ และ ก.จังหวัดสังกัดใหม่พิจารณาแล้วให้บรรจุกลับเข้ารับราชการได้ ต่อมาคดีอาญาถึงที่สุดให้จำคุก ผู้นี้ต้องออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติอีกครั้ง ตามข้อ ๖ (๑๐) ตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก แต่ถ้าคดีถึงที่สุดยกฟ้อง ต้องกลับมาดูผลการพิจารณาทางวินัยของ ก.จังหวัดว่า มีการเริ่มนับอายุราชการใหม่ หรือนับอายุราชการต่อเนื่อง

(๑) ถ้าเริ่มนับอายุราชการใหม่ จะเป็นอำนาจพิจารณาของ ก.จังหวัดสังกัดเดิม หากเห็นชอบให้ลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง (ปลด/ไล่ออก) จะมีผลให้ออกคำสั่งลงโทษ (ปลด/ไล่ออก) ย้อนหลังไปถึงวันสั่งพัก (หรือวันขอลาออก) ซึ่งยังมีปัญหาในประเด็นนี้ แล้วจะเป็นเหตุให้ต้องพ้นจากราชการในสังกัดใหม่ เพราะขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ (๑๐)

(๒) ถ้านับอายุราชการต่อเนื่อง จะเป็นอำนาจพิจารณาของ ก.จังหวัดสังกัดใหม่ ซึ่งสังกัดเดิมต้องส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมเอกสารหลักฐานมาให้สังกัดใหม่เป็นผู้พิจารณา หากมีมติให้ลงโทษปลด/ไล่ออก ให้ออกคำสั่งให้มีผลเป็นปัจจุบัน ห้ามย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง (ประเด็นที่ค้างอยู่คือวันที่ในคำสั่งพักราชการเดิมสิ้นผลเพราะการขอลาออกหรือไม่)

๓. การถูกสั่งพักราชการถือเป็นลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ (๖) ที่ห้ามเข้ารับราชการอย่างหนึ่งในทางปฏิบัติยุ่งยากมาก

ข้อเสนอแนะ

เมื่อทราบว่าผู้นี้จะขอไปบรรจุกลับที่สังกัดใหม่/ก.จังหวัดใหม่ สังกัดเดิมควรแจ้งข้อมูลทั้งหมดโดยเร็ว เพื่อให้สังกัดใหม่ใช้ประกอบการพิจารณาในการรักษาประโยชน์ของทางราชการ

จะให้ดีที่สุดคือ..ไม่ควรให้บรรจกลับเข้ารับราชการในตอนนี้ ควรรอจนกว่าวินัยและอาญาที่คาอยู่ นั้น จะเสร็จสิ้นหรือถึงที่สุดเสียก่อน แล้วจึงมาพิจารณาคุณสมบัติกันอีกที..!! รออีกนิดคงไม่ถึงกับทำให้ราชการ เสียหายอย่างร้ายแรงดอกกระมัง !!

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๑๔/๑๑/๖๑

เรียน ท่านผอ. ประวิทย์ ครับ ขอเรียนสอบถาม การยื่นอุทธรณ์ ต้องให้ ก.จังหวัด พิจารณาก่อนหรือไม่ว่า สามารถรับได้หรือไม่ แล้วค่อยส่งต่อให้อุทธรณ์ ทำความเห็น หรือ เมื่อมีผู้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.จังหวัดแล้ว สามารถส่งต่อให้อุทธรณ์

ตอบ

เป็นประเด็นการส่งเรื่องให้อูฯ ทำความเห็นเสนอ ก.จังหวัดว่า มีขอบเขตแค่ไหน เพียงไร ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจของการกำหนดให้ตั้งอูฯ ก่อนว่ามาจากมาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า "ก.จังหวัดอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามที่ ก.จังหวัดมอบหมายได้"

จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการกำหนดให้ตั้งอูฯ ต่าง ๆ ใน ก.จังหวัด โดยเฉพาะอนูวินัยฯ และอนูอุทธรณ์ฯ เพื่อช่วยกลั่นกรองงานด้านวินัยและงานด้านอุทธรณ์ที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีความ จำเป็นต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณา ดังนั้น ในหลักเกณฑ์จึงมักใช้คำว่าพิจารณา "ทำความเห็นเสนอ" ซึ่งไม่ผูกพันว่า ก.จังหวัดจะมีมติเห็นชอบตามความเห็นนั้นหรือไม่ ขึ้นอยู่ที่เหตุผลและคำอธิบาย (ปกติแล้วจะเห็นชอบ)

เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาว่าหลักเกณฑ์กำหนดให้เรื่องประเภทใดบ้างที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ซึ่งต้องพิจารณาโดยละเอียดต้องส่งให้อูฯ "ทำความเห็นเสนอ" ก่อนทุกครั้ง จึงถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน และถือเป็น กระบวนการ ขั้นตอน อันเป็นสาระสำคัญตามกฎหมายที่จะละเลยไปหาไม่ได้

ส่วนเรื่องประเภทใดที่ไม่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่จำเป็นต้องใช้ความละเอียดในการพิจารณามากนัก ก็ให้ ก.จังหวัดพิจารณามีมติได้เลย

เรื่องหลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องส่งอูฯ ทำความเห็นเสนอก่อนทุกครั้ง มีดังนี้
หลักเกณฑ์วินัย (ส่งอนูวินัย)

- ๑. การลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง
- ๒. การรายงานการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์การให้ออกฯ (ส่งอนูวินัย)

- ๑. การสั่งให้ออกจากราชการ ข้อ ๕ วรรคสี่
- ๒. การสั่งให้ออกจากราชการเหตุทดแทน ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง
- ๓. การสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทิน ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์อุทธรณ์ฯ (ส่งอนูอุทธรณ์)

- ๑. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษและคำสั่งให้ออกจากราชการ ๖ เหตุ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง
- ๒. การร้องทุกข์ ข้อ ๒๗ วรรคสาม

เป็นต้น

หากหลักเกณฑ์จะให้ยื่นต่ออนุฯ จะกำหนดไว้โดยตรง ซึ่งเมื่อหลักเกณฑ์กำหนดให้ส่งเรื่องให้อนุฯ ทำความเห็นเสนอก่อน ก.จังหวัดต้องดำเนินการตามนั้น

สำหรับเรื่องหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าต้องส่งให้อนุฯ ทำความเห็นเสนอ ก็ไม่จำเป็นต้องส่งให้อนุฯ ก่อน ก.จังหวัดสามารถพิจารณาเบื้องต้นได้ทันที แต่อย่างไรก็ตาม หาก ก.จังหวัดเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ จะส่งให้อนุฯ ทำความเห็นก่อนที่ ก.จังหวัดจะพิจารณาเบื้องต้นก็ไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ย่อมเป็นดุลพินิจของ ก.จังหวัดโดยแท้ แต่ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาในแต่ละเรื่องที่จะล่าช้าไว้ด้วย

ต่อคำถาม "ก.จังหวัดต้องพิจารณาก่อนใหม่ว่า เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่" ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องอยู่ ๒ ข้อ คือ

๑. ข้อ ๑๖ วรรคสอง "ในกรณีมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย"

๒. ข้อ ๑๐ ให้ ก.จังหวัดพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่เลขานุการ ก.จังหวัด (ท้องถิ่นจังหวัด/ปลัด อบจ./ปลัดเมืองพัทยา) ได้รับหนังสืออุทธรณ์

เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทั้ง ๒ ข้อข้างต้นแล้วจะเห็นว่า การวินิจฉัยว่าจะรับหรือไม่รับอุทธรณ์ เป็นอำนาจของ ก.จังหวัด เช่น อุทธรณ์ที่ขาดสาระสำคัญบางประการ หรือยื่นเกินกำหนดเวลาเล็กน้อย เป็นต้น มิได้กำหนดให้ต้องส่งอนุฯวินิจฉัยแต่อย่างใด จึงต้องเป็นไปตามนั้น ประกอบกับมีระยะเวลาพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของอนุฯและ ก.จังหวัดรวมกันเพียง ๙๐ วัน และหลักเกณฑ์มิได้กำหนดให้ระยะเวลาสะดุดหยุดอยู่ หรือสะดุดหยุดลง นับแต่วันรับเรื่องแต่อย่างใด จึงต้องรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

วิธีปฏิบัติ ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด ควรนำเสนอ ก.จังหวัดทันที เพื่อให้วินิจฉัยว่าจะรับหรือไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

๑. ถ้าไม่รับ ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ

๒. ถ้ารับ ให้ส่งเรื่องให้อนุฯพิจารณาทำความเข้าใจต่อไป

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๙/๑๑/๖๑

ขออนุญาตเรียนถามท่านอาจารย์ประวิทย์ที่เคารพครับ. ที่จังหวัด ก. มีพนักงานส่วนตำบลได้กระทำการทุจริตเอาเงินหลวงไปโดยมิชอบ. นายก อบต ได้ตั้งกรมสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบกฎหมายเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง. ต่อคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยสรุปว่า เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายเป็นเหตุให้ราชการเสียหายไม่ร้ายแรง. ก จังหวัดเห็นชอบ นายก สั่งลงโทษทางวินัย ตัดเงินเดือน ๕%. เป็นเวลา. ๓ เดือน เสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อปี. ๒๕๕๖. ต่อมาปี ๒๕๖๑. ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาว่า. กรณีดังกล่าว เป็นการทุจริต โดยการใช้จ่ายเงินทุนสำรองเงินสะสมโดยไม่ได้ขอความเห็นชอบจากสภา และผู้ว่าราชการจังหวัด และที่สำคัญคือวัสดุสิ่งของที่จัดซื้อจัดจ้างจำนวน ๔ โครงการ ไม่มีการจัดซื้อจริง และตรวจรับจริง เป็นการทำเอกสารปลอมทั้งสิ้น. จึงเป็นการทุจริต. จึงขออนุญาตสอบถามว่า กรณีดังกล่าว นี้สามารถดำเนินการทางวินัยใหม่ได้หรือไม่. ถ้าได้ ควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรมการสอบสวนวินัยครั้งก่อน และทำคำสั่งแต่งตั้งกรมใหม่ ฐานทุจริต. ถูกต้องหรือไม่ และมีตัวอย่างที่อื่นบ้างหรือไม่ ครับ ขอขอบคุณครับ

ตอบ

คำถาม..ยาก..!!

เป็นกรณีการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว แต่มีการฟ้องศาลปกครองในมูลละเมิด โดยที่ ก.จังหวัด มิได้เป็นคู่ความในคดี อีกทั้งศาลก็ได้วินิจฉัยข้อสำคัญแห่งประเด็นทางวินัย เพียงกล่าวว่าคู่ความในคดีบาง ฝ่าย "กระทำทุจริต" เท่านั้น

ปัญหาที่ต้องพิจารณา คือการที่ศาลระบุเพียงว่า "ให้เรียกคืนเงินจากผู้กระทำทุจริต" นั้น

๑. ถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ต้องดำเนินการต่อไป หรือไม่

๒. จะยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเดิม แล้วดำเนินการทางวินัยใหม่ฐานทุจริต ได้หรือไม่

อย่างไร

สรุปสั้น

๑. อาจเป็นไปได้

๒. ยกเลิกไม่ได้

ขยายความ

๑. หากข้อเท็จจริงในการจัดซื้อจัดจ้างเป็นดังคำถาม พฤติกรรมย่อมครบองค์ประกอบความผิดตามข้อ ๓ วรรคสาม หลักเกณฑ์วินัยที่ใช้ในปี ๒๕๕๖ แต่กรรมการสอบสวน นายก อบต.และ ก.จังหวัด เห็นว่าเป็น ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เพราะเป็นเพียงการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งศาลปกครอง เห็นต่างโดยมิใช่เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดี (ละเมิด)

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า "...เพื่อ ประโยชน์ในการกำกับดูแลพนักงานส่วนตำบลตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ก็ให้ อนุวินัย หรือ ก.จังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายก อบต. เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้" ซึ่งเป็นกระบวนการ ขั้นตอนทางวินัย ที่ยังไม่เสร็จสิ้น ต่างจากกรณีคำถามที่เสร็จสิ้นไปแล้ว ส่วนข้อ ๘๘ วรรคสี่ กำหนดว่า "เมื่อความปรากฏแก่ ก. กลางว่าการดำเนินการทางวินัยของนายก อบต.ใด หรือการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก. จังหวัดแห่งใด ขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปนี้ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ต่อไป" อันเป็นขั้นตอนการใช้อำนาจของ ก.กลาง

จึงต้องพิจารณาตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๕๔ (๑) ที่บัญญัติว่า "มี พยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ" เพราะเมื่อ พิจารณาจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ว่า "ให้เรียกคืนเงินจากผู้กระทำทุจริต" ซึ่งเป็นคำพิพากษาในมูล ละเมิด แต่ถ้อยคำดังกล่าวมิใช่เป็นการวินิจฉัยประเด็นสำคัญแห่งคดี จะถือว่าเป็น "พยานหลักฐานใหม่" ที่ นายก อบต.หรือ ก.จังหวัดจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้หรือไม่ จากคำตอบในข้อ ๒. ควรหารือต่อ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติทางปกครองว่า "กรณีดังกล่าวถือเป็นพยานหลักฐานใหม่หรือไม่" เพื่อดำเนินการต่อไป

๒. การยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอนที่ได้ออกไว้แล้วเดิม ไม่สามารถทำได้ ด้วยเหตุผลดังนี้

(๑) "การดำเนินการทางวินัยซ้ำทำไม่ได้"

๑) กรณีเป็นเรื่องเดียวกัน

๒) เมื่อนายกฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้แล้ว

๓) จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกไม่ได้

๔) เพราะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ

๕) ต้องยกเลิกคำสั่งหลัง

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๔๗ ลง ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

(๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อออกแล้ว จะยกเลิกไม่ได้

ตามมาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลง ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓๑ วรรคสี่

(๓) การที่ ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยที่นาย ก. อบต.ได้ดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้วเห็นว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ต้องดำเนินการ ดังนี้

๑) มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นมาใหม่

๒) กระบวนการดำเนินการทางวินัยย่อมถือเป็นการเริ่มต้นใหม่

๓) แต่ยังไม่ต้องยกเลิกคำสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงเดิม

เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ป ๗๙๐ ลง ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

เมื่อพิจารณาหลักการข้างต้นแล้วจะเห็นว่า ไม่อาจยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิมได้

ข้อแนะนำ

จากข้อกำหนดและแนวทางข้างต้น ควรดำเนินการ ดังนี้

๑. หากต่อคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามมาตรา ๕๔ (๑) ว่า ถ้อยคำที่ระบุในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในมูลละเมิดที่ว่า "ให้เรียกคืนเงินจากผู้กระทำทุจริต" ถือว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติในมูลวินัยแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ หรือไม่

๒. หากได้รับคำตอบว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ ก.จังหวัดอาจใช้อำนาจตามหลักเกณฑ์วินัยข้อ ๘๗ วรรคสี่ ประกอบข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง โดยมีมติให้นาย ก. อบต.ดำเนินการทางวินัยกรณีดังกล่าวตามพยานหลักฐานใหม่นั้น หรืออาจดำเนินการตามข้อ ๘๘ วรรคสี่ แล้วแต่กรณีก็ได้

ข้อสังเกต

เรื่องนี้หากไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง คงจะไม่เกิดประเด็น

คำถามยากมาก หลายท่านจึงชอบที่จะรอฟัง...!!

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๒๖/๑๑/๖๑

รบกวนสอบถามอีกครั้งครับ!!!

กรณี นาย ก.อบต. มีคำสั่งไล่ ปลัด A ออกจากราชการ ต่อมาปลัด A อุทธรณ์คำสั่ง ต่อ ก.อบต.จังหวัด ซึ่ง ก.อบต.จังหวัดได้ประชุมโดยให้อนุฯ พิจารณาอุทธรณ์ฯ ทำความเห็น โดยอนุฯ มีความเห็นว่าควรไล่ออกตามคำสั่งเดิม ก.อบต.จังหวัด จึงมีมติ ยกอุทธรณ์ เมื่อปลัด A ทราบว่า ก.อบต.จังหวัดยกอุทธรณ์ จากนั้นไม่นาน ปลัด A มีหนังสือถึง ก.อบต.จังหวัด ทบทวนมติยกอุทธรณ์ของตน.... ต่อมาในการประชุมของ ก.อบต.จังหวัด ได้มีการหยิบยกเรื่องขอทบทวนมติ ของปลัด A เข้าที่ประชุม ที่ประชุมเห็นควรรับเรื่องเข้าวาระและพิจารณา โดยที่ประชุมมีความเห็นพร้อมมีมติว่า สมควรเพิกถอนคำสั่งไล่ออกปลัด A เป็นปลดออกจากราชการแทน..... ดังนั้น จึงอยากทราบว่า การพิจารณาทบทวนมติของ ก.อบต.จังหวัดชอบหรือไม่ และการยกเลิกคำสั่งจากไล่ออกเป็นปลดออก ชอบหรือไม่

**เนื่องจากในหลักเกณฑ์ของ ก.อบต. กำหนดไว้ว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อบต.เป็นที่สุด จะอุทธรณ์ต่อมิได้

ตอบ

มีกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ๓ ฉบับ ได้แก่

๑. พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

(๑) มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง "วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้ โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรม หรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้"

(๒) มาตรา ๕๔ "เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่ พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปใน สาระสำคัญ"

๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

(๑) ข้อ ๙ วรรคสอง "คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อบต.จังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด"

(๒) ข้อ ๒๓ "เมื่อ ก.อบต.จังหวัดได้มีมติแล้ว ให้นายก อบต.สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว"

(๓) ข้อ ๒๔ "ในกรณีนายก อบต.สั่งหรือปฏิบัติตามมติแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้"

(๔) ข้อ ๓๓ วรรคสอง "การพิจารณาของ ก.อบต.จังหวัดที่มีได้กำหนดไว้ในมาตรฐานทั่วไปนี้ ให้นำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ มาใช้บังคับโดย อนุโลม"

๓. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

(๑) ข้อ ๘๗ วรรคสี่ "เมื่อ ก.อบต.จังหวัดพิจารณาเห็นว่า การลงโทษ หรือตักเตือน หรือการสั่งยุติ เรื่อง ตามวรรคหนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม หรือมีมติเป็นประการใด ให้นายก อบต.สั่งหรือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามนั้น"

ประเด็นคำถาม

การอุทธรณ์ดังกล่าวถือว่ามีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะแล้ว ตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.วิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ จึงจำเป็นต้องใช้หลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์เป็นแนวทางพิจารณา ซึ่ง หลักเกณฑ์การอุทธรณ์ ข้อ ๙ วรรคสอง กำหนดไว้ว่า "คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อบต.จังหวัด..ให้ถือเป็นที่สุด" หมายถึง ไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ในทางบริหารได้อีก นอกเสียจากฟ้องเป็นคดีต่อศาล

การที่ ก.อบต.จังหวัดพิจารณาอุทธรณ์และมีมติเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว จึงเป็นที่สุดที่ปลัด A ไม่สามารถ ใช้สิทธิอุทธรณ์ในทางบริหารได้อีก หากไม่แล้วจะมีการอุทธรณ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อไม่พอใจมติอุทธรณ์) หรือจะว่า ก.อบต.จังหวัดพิจารณาโดยผิดหลงหรือพิจารณาโดย "มีพยานหลักฐานใหม่" ตามมาตรา ๕๔ (๑) ก็ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงในคำถาม เมื่อ ก.อบต.จังหวัดวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดแล้ว ถ้าปลัด A ไม่พอใจคำวินิจฉัย ขอบที่จะ นำคดีขึ้นสู่ศาล หากขอให้ ก.อบต.จังหวัดทบทวนไม่ (หากมีข้อมูลเพียงว่า "ขอให้ทบทวน" โดยไม่มีสิ่งใด เพิ่มเติม) เพราะหลักเกณฑ์มิได้กำหนดไว้

ดังนั้น การขอให้ ก.อบต.จังหวัดพิจารณา "ทบทวน" มติที่วินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดแล้ว จึงไม่ชอบด้วย ข้อ ๒๔ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙)

แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ก.อบต.จังหวัดพิจารณาอุทธรณ์ผิดพลาดคลาดเคลื่อนหรือไม่ อย่างไร

(๒) ปลัด A มีพยานหลักฐานใหม่ หรือไม่ อย่างไร

(๓) เพราะเหตุใด ก.อบต.จังหวัด จึงพิจารณาอุทธรณ์ถึง ๒ ครั้งในเรื่องเดียวกัน อาศัยอำนาจตามกฎหมายใด ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อแนะนำ

ควรหารือเพื่อวางแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอบคุณทุกความเห็นครับ

*****

คำถาม ๒๘/๑๑/๖๑

ผอ.กองคลัง อบต.แห่งหนึ่ง สั่งจ่ายเช็คไม่ขีดเคลอม ไม่ฆ่าผู้ถือ สั่งจ่ายการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. และเอาเช็คไปถอนเงินเอง ตนเองเอาเงินค่าไฟฟ้าที่ถอนไปให้นายก มี ผอ. กองช่างเป็นพยาน ต่อมาการไฟฟ้าทวงถามค่าไฟฟ้า นายกตั้งกรรมการสอบวินัย ผอ. กองคลังชี้แจงว่านายกสั่งไม่ให้ขีดเคลอมเพราะนายกรับเหมา และเอาเช็คไปเบิกเองทุกครั้ง แต่ครั้งนี้เบิกค่าไฟฟ้านายกไม่เอาไปจ่ายไฟฟ้า ให้จนกระทั่งกรรมการ สอบวินัยมีมติให้ไล่ออก

ข้อสังเกต กรรทการสอบวินัยเป็นเพื่อนกับ ลูกชายนายก

ตอนนี้เรื่องอยู่อุวินัย. เราจะช่วย ผอ. กองคลังคนนี้อย่างไรดีครับ ให้สอบเพิ่มเติมมั๊ยครับ

ตอบ

พฤติกรรมความเกรงใจโดยละเอียดระเบียบ เป็นปัญหาสำคัญของท้องถิ่นเรา เข้าทำนอง "เอ็นดูเขา เอ็นเราขาด" ผอ.กองคลังท่านนี้เป็นอุทาหรณ์ได้อย่างดี และแบบนี้ยังมีอีกมาก !!

เราคิดจะช่วยเขา แต่เขาไม่คิดช่วยตัวเอง มันก็ลำบากดั่งที่กำลังเป็น อันดับแรกต้องมั่นใจก่อนว่า เรื่องนี้ไม่ไป ป.ป.ช.มิฉะนั้น "ตายยกเซ่ง" แน่นนอน !! ขอตอบตามที่ให้ข้อมูล..

ประเด็น

๑. ผอ.กองคลัง ออกเช็ค "ไม่ขีดคร่อม" ไม่ขีดฆ่า "หรือผู้ถือ" ผิดวินัย หรือไม่

๒. นายกฯ เป็นผู้ "กระทำผิดร่วม" หรือไม่

๓. จะให้สอบเพิ่มเติม ได้หรือไม่

สรุปสั้น

๑. ผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ

๒. เป็น..แน่นนอน

๓. ให้สอบเพิ่มเติมได้

ขยายความ

ตอบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙) จะเรียกสั้น ๆ ว่า "หลักเกณฑ์วินัย"

๑. เมื่อระเบียบในการออกเช็คกำหนดไว้ แต่ ผอ.กองคลัง ไม่ปฏิบัติตาม จะด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เป็นการกระทำผิดวินัยตามหลักเกณฑ์วินัยข้อ ๑๐ วรรคสอง หากเสียหายอย่างร้ายแรง (พฤติกรรมตามเล่าอาจเข้าฐานทุจริต ข้อ ๗ วรรคสาม ได้ด้วย)

๒. ถ้าข้อเท็จจริงเป็นดั่งที่เล่ามา จะมีประเด็นเกิดขึ้นอีกมากมาย คือ

(๑) เรื่องนี้นายกฯ แต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยได้อย่างไร กลั่นแกล้งกันหรือไม่

(๒) มีการสอบข้อเท็จจริงหรือไม่ อย่างไร โดยใคร

(๓) นายกฯ แต่งตั้งกรรมการสอบสวนเอง หรือ ก.จังหวัดเลือกกรรมการสอบสวนให้

(๔) หากนายกฯ แต่งตั้งกรรมการสอบสวนเอง จะเป็นการขัดข้อ ๔๙ วรรคสี่ หรือไม่ ถ้าขัด..ผลการสอบสวนทั้งหมดจะเสียไปตามข้อ ๗๙ ไม่สามารถฟังลงโทษ ผอ.กองคลังได้

(๕) การที่กรรมการสอบวินัยเป็นเพื่อนกับลูกชายนายกฯ ไม่ถือเป็น "คู่กรณี" ตามคำนิยามศัพท์ ข้อ ๔ วรรคสาม ที่ว่า "มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้อง ซึ่งกันและกัน เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้อง ลูกพี่ลูกน้อง นับได้เพียง ๓ ชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียง ๒ ชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ ผู้แทน ตัวแทน เจ้าหนี้ ลูกหนี้ นายจ้าง ของคู่กรณี เป็นผู้ มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพร้ายแรง" แต่อาจเป็นเหตุคัดค้านกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๕๔ (๕) และ ผอ.กองคลัง ได้คัดค้านกรรมการสอบสวนหรือไม่ ผลเป็นประการใด

ประเด็นข้างต้นต้องชัดเจน คำตอบจึงจะกระจ่างนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมได้

๓. หากไม่มีปัญหาตามประเด็นในข้อ ๒ ถือว่าสำนวนมาสู่การพิจารณาทำความเห็นเสนอของอนุวินัย ตามข้อ ๕๕ วรรคหนึ่ง อย่างถูกต้อง เมื่ออนุวินัยพิจารณาแล้วเห็นควรให้สอบสวนเพิ่มเติม สามารถกำหนด ประเด็นหรือข้อสำคัญไปให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมสอบสวนเพิ่มเติม ตามข้อ ๘๘ วรรคหนึ่ง ได้ (ข้อ ๒ อาจเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นเพิ่มเติม)

นายกฯ เป็นผู้

๑. รับเหมาเอง

๒. สั่งไม่ให้ชิตคร่อมเช็ค

๓. รับเงินไว้แล้วไม่นำไปจ่ายให้แก่ไฟฟ้า โดยมี ผอ.กองช่างเป็นพยาน

ถามว่า ผู้กำกับดูแล (อำเภอ/จังหวัด) ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือยัง ? เพราะเหตุใด ? ต้องระวังหน่วยตรวจสอบให้จงหนัก ทุกวันนี้..นิงนอนใจไม่ได้เด็ดขาด..เพราะมีตัวอย่างให้เห็นเป็นระยะ ๆ !!

หากผู้ถามได้เพิ่มเติมข้อมูลที่ยังขาด จะเป็นคุณูปการแก่รายอื่นอีกมาก

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๓๐/๑๑/๖๑

เรียน ผอ.ประวิทย์ที่เคารพคะ สตง.ตรวจการจัดซื้อปรากฏไม่มีวัสดุที่ซื้อแต่ปลัด ท.(ขณะนั้น) พร้อม จนท.พัสดุ นำบัตรประจำตัวประชาชนผู้อื่นมาทำสัญญาผลสอบเจ้าตัวยืนยันไม่ได้ลงนามไม่ได้รับเช็ค ปลัดคนใหม่ มาเป็นผู้ลงนามเช็คแต่ไม่ชิตคล่อม สรุบบินัยลงโทษปลัด ท.คนเดิม(ย้ายไปอยู่ที่อื่น)ไล่ออก ต่อมาผู้มีร้องเรียน กรณีนี้ ป.ป.ช.เห็นว่ากรณี นายก ท.ลงโทษปลัด ท.(คนใหม่ที่ไม่ชิตคล่อมเช็ค) ว่าเป็นไม่ร้ายแรงกว่ากล่าว ตักเตือนนั้นไม่เหมาะสม ให้ ก.ท.จ.พิจารณา คะ เลขาจะนำเสนอ ก.อย่างไรคะ เฉพาะของปลัด กับ จนท.ที่ ป.ป.ช ให้พิจารณาใหม่ คะ ต้องแจ้งย้อนกลับไปให้นายกใหม่หรือไม่คะ

ตอบ

ปัญหาที่ถามคือ หลังจาก ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นไปแล้ว ป.ป.ช.มีหนังสือทักท้วงในเรื่องเดียวกันว่า การลงโทษไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัดต้องเสนอเรื่องกลับไปให้นายกฯ พิจารณาใหม่ ถูกต้องหรือไม่

สิ่งที่ไม่พบข้อมูล คือ

๑. ป.ป.ช.มีหนังสือแจ้งมาที่ใคร ระหว่าง ผวจ./ประธาน ก.จังหวัด/นายกฯ และใช้อำนาจตามมาตราใดในกฎหมาย ป.ป.ช. และฉบับเดิมหรือฉบับใหม่

๒. การว่ากล่าวตักเตือนไม่ถือเป็นโทษทางวินัย ในหนังสือ ป.ป.ช.ใช้ถ้อยคำเช่นไร หากใช้คำว่า "ลงโทษเป็นวินัยไม่ร้ายแรงโดยว่ากล่าวตักเตือนนั้นไม่เหมาะสม" น่าจะไม่ถูกต้อง เพราะการว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ไม่ใช่การลงโทษทางวินัย เนื่องจากโทษทางวินัย มีเพียง ๕ สถานเท่านั้น คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออกจากราชการ ส่วนการว่ากล่าวตักเตือน เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย ควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษภาคทัณฑ์ และให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้ ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ประเด็น

ขอสรุปคำถามว่า ถ้าเป็นกรณี ป.ป.ช.มีหนังสือแจ้งมายังประธาน ก.จังหวัด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ก.จังหวัดต้องพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

เพราะฉะนั้น ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด จึงต้องจัดทำวาระการประชุมเสนอ ก.จังหวัดตามปกติ โดยอาจอาศัยอำนาจตามกฎหมายและระเบียบ ดังนี้

๑. พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง ดังกล่าวข้างต้น

๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.ตามที่ ก.จังหวัดประกาศ) ข้อ ๘๗ วรรคสี่ ที่กำหนดว่า "เมื่อ ก.จังหวัดพิจารณาเห็นว่าการ..งตโทษ..เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น"

ซึ่งเป็นกรณีที่ ก.จังหวัดใช้อำนาจตามกฎหมาย ป.ป.ช.หาใช่เป็นการใช้อำนาจตามหลักเกณฑ์วินัยที่ได้เสร็จสิ้นไปแล้วโดยตรงไม่

ดังนั้น ฝ่ายเลขานุการ ก.จังหวัด จึงไม่จำเป็นต้องย้อนหนังสือ ป.ป.ช.กลับไปให้นายกฯ ดำเนินการใหม่ เพราะจะเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ ทำไม่ได้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ล ๒๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ โดย ก.จังหวัด สามารถมีมติ

๑. ให้ลงโทษเป็นวินัยอย่างร้ายแรงได้ (หรือลงโทษเป็นวินัยอย่างร้ายแรงก็ได้ ถ้ากรณีนี้มีการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมาแต่ต้น) แล้วแจ้งให้นายกฯ สั่งหรือปฏิบัติตามมติ ก.จังหวัด ก่อนส่งสำเนาคำสั่งให้ ป.ป.ช.ตามขอ

๒. ยื่นตามมติครั้งก่อนก็ได้ หากมีเหตุผลและคำอธิบายที่สามารถรับฟังได้ แล้วแจ้งผลการพิจารณาไปยัง ป.ป.ช.ตามขอ

สำหรับท่านผู้เป็นเจ้าของคำถาม หากต้องการความชัดเจนมากกว่านี้ ขอได้เพิ่มเติมข้อมูลตามข้างต้น และให้หมายรวมถึงคำถามต่อ ๆ ไปของท่านอื่น ๆ โดยไม่ต้องระบุข้อมูลว่า เป็นใคร ตำแหน่งใด อยู่ที่ไหน เพราะไม่เกิดผลดีในภาพรวม

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๓/๑๒/๖๑

เรียน อ.ประวิทย์ ที่เคารพ

อาจารย์ครับคำถามต่อเนื่องจากที่เคยโทรปรึกษาเรื่องคู่ขัดแย้งกับคู่กรณี ตามประกาศ กทจ.เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฯ พิจารณาแล้ว น่าเชื่อว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ ของ นายกเทศมนตรี กระทบสิทธิต่อผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากนายกเทศมนตรี อยู่ในสถานะเป็นคู่ขัดแย้ง จึงมีมติเห็น ควรยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และนายกเทศมนตรี ได้เห็นชอบให้ยกเลิก แต่ยังไม่ได้เซ็นคำสั่งยกเลิก ตามคณะกรรมการเสนอ โดยไม่ร่อนหนังสือสอบถามที่ทำไปสอบถาม กทจ.เรื่องคู่ ขัดแย้งกับคู่กรณี(ได้รับแจ้งจากฝ่ายเลขา กทจ.ว่าจะไม่ตอบหนังสือ) ในกรณีนี้ สามารถทำคำสั่งยกเลิกคำสั่ง เลยได้ไหมครับแล้วส่งสำนวนสอบข้อเท็จจริงไปต้นสังกัดใหม่เพื่อดำเนินการต่อไป

ปล.ถ้าอาจารย์อนุญาต ขอโทรศัพท์เพื่อขอคำแนะนำครับ

ตอบ

เป็นเรื่อง "คู่กรณี"

หลักเกณฑ์วินัยที่จะใช้ตอบคำถาม คือ

ข้อ ๔ วรรคสาม

ข้อ ๒๔ วรรคห้า

ข้อ ๒๖ วรรคหก

ข้อ ๔๙ วรรคสี่

ข้อ ๗๖ วรรคสาม และ

ข้อ ๗๖ วรรคสี่ (ข้อ ๓๑ ว.๔ เดิม)

ประเด็น

๑. ขณะทำการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านายกฯ "เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา" จะเสนอ ให้นายกฯ ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนที่ตนเองเป็นคณะกรรมการนั้นเสีย ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อนายกฯ หรือประเด็นดังกล่าวไปยัง ก.จังหวัดแล้ว นายกฯ จะออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้ง กรรมการสอบสวนก่อนรับหนังสือตอบข้อหาหรือได้หรือไม่ อย่างไร

สรุป

๑. ได้..แต่ต้องสอบสวนต่อไป เพราะไม่มีข้อกำหนดให้ยุติหรือชะลอการสอบสวน

๒. ไม่ได้..ต้องร่อนหนังสือตอบข้อหาหรือจาก ก.จังหวัดเสียก่อน

ขยายความ

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙ ตามปีที่ ก. จังหวัดประกาศ) กำหนดว่า..เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานใน เบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกฯ ดำเนินการทางวินัยทันที (ข้อ ๒๔ ว.๕) ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง ให้นายกฯ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗ (ข้อ ๒๖ ว.๖) เมื่อคณะกรรมการ สอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อนายกฯ และให้ถือ ว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ (ข้อ ๗๖ ว.๓) อันเป็นการดำเนินการทางวินัยตามปกติ

ส่วนการดำเนินการทางวินัยที่ไม่ปกติ คือ การที่นาย ก. "เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา" ซึ่งคำว่า "เป็นคู่กรณี" นั้น หมายถึง เป็นบุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้อง ซึ่งกันและกัน..หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม (ข้อ ๔ วรรค ๓) เมื่อความปรากฏแก่ ก.จังหวัดว่านาย ก. เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา..ให้ ก.จังหวัดตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ นาย ก. ออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ (ข้อ ๔๙ วรรค ๔)

การตัดสินว่า "เป็นคู่กรณี" กันหรือไม่ ย่อมเป็นอำนาจพิจารณาของ ก.จังหวัดโดยแท้ (ถือเป็นที่สุด ในทางบริหาร) ซึ่งอาจทำได้ ๒ ขั้นตอน คือ

(๑) ก่อนออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเป็นกรณีถูกกล่าวหา โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้น

(๒) หลังออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นกรณีถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวน (หลักเกณฑ์ใช้คำว่า ผู้ถูกกล่าวหา กรณีนี้หมายถึง ผู้ที่ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแล้ว)

เพราะฉะนั้น คำว่า "ผู้ถูกกล่าวหา" จึงหมายถึงทั้งก่อนและหลังการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกรณีตามคำถาม หลังจากคณะกรรมการสอบสวน ได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานไประยะหนึ่งแล้ว น่าเชื่อว่า นาย ก. "เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา" จึงต้องรายงานนาย ก. ให้ส่งเรื่องไปให้..ความปรากฏแก่ ก.จังหวัดเพื่อทำการตรวจสอบ หาก ก.จังหวัดตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นความจริง ให้ ก.จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดของผู้จะถูกยึดตัว (อาจมีวิธีเตรียมการไว้แล้ว)

(๒) พิจารณาและมีมติคัดเลือกรายชื่อกรรมการ

(๓) มีมติให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิมเสีย เนื่องจากตามอำนาจเฉพาะของ นาย ก. "เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว จะยกเลิกมิได้" ตามหลักเกณฑ์วินัย พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๓๑ วรรคเจ็ด ตรงกับหลักเกณฑ์วินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ข้อ ๗๖ วรรคสี่ ที่กำหนดว่า "การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง" ซึ่งทั้ง ๒ ข้อ จะมีความหมายนัยเดียวกัน

(๔) ส่งรายชื่อไปให้นาย ก. ออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ โดย

๑) ให้นาย ก. ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิมตามมติ ก.จังหวัด

๒) ให้นาย ก. ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ตามรายชื่อที่ ก.จังหวัดส่งมาให้ (จะไม่ใช้คำว่า "เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง" ตามข้อ ๕๖ เพราะเป็นการออกคำสั่งใหม่)

๒. ด้วยเหตุผลตามข้อ ๑. เมื่อนาย ก. หรือประเด็นดังกล่าวไปยัง ก.จังหวัดแล้ว ทราบแต่ที่ยังไม่ได้รับหนังสือตอบข้อหาหรือกลับมา นาย ก. จะออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเดิมไม่ได้ เพราะ ก.จังหวัดอาจมีมติว่า "ไม่เป็นคู่กรณี" ก็ได้ หากเป็นเช่นนั้น ผลการสอบสวนที่กระทำมา ย่อมเป็นอันใช้ได้

ดังนั้น สิ่งที่กรรมการคณะนี้ต้องดำเนินการ คือ

(๑) สอบสวนตามหลักเกณฑ์ปกติต่อไป จนกว่าจะแล้วเสร็จ เพราะระยะเวลาการสอบสวนยังคงนับอยู่อย่างต่อเนื่อง

(๒) หาก ก.จังหวัดมีมติว่า "เป็นคู่กรณี" จริง คณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ที่อาจแต่งตั้งขึ้นยังสามารถใช้สำนวนการสอบสวนของคณะเดิมไป "ฟังเป็นข้อเท็จจริง" ในสำนวนการสอบสวนของคณะใหม่ได้
ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๗/๑๒/๖๑

กราบเรียนท่านที่เคารพ

เมื่อ ๑๕ ปีก่อนผมพบรักกับเพื่อนนักเรียนหญิงชั้น ม.๓ เรารักกันมากแต่ไม่มีอะไรเกินเลย เพราะเป็นความรักที่บริสุทธิ์ จากนั้นครอบครัวของเธอได้ย้ายไปอยู่จังหวัดอื่นกระทันหันโดยที่เราไม่มีโอกาสได้พูดคุยรำลาหรือขอยกยอกกันเลยผมเสียใจมาก จากนั้นมาผมไม่ได้สนใจหญิงอื่นอีกเลย และเรียน ม.ปลายที่เดิม ได้เรียนต่อจนจบ ป.ตรี สอบเข้ารับราชการได้ที่ อบต.แห่งหนึ่ง ปัจจุบันโอนมาอยู่ อบต.แห่งใหม่ เหมือนสวรรค์เป็นใจให้ผมได้มาพบเธอซึ่งรับราชการอยู่ที่นั่นก่อนแล้ว เราได้สานสัมพันธ์ต่อกันด้วยดีเหมือนเดิม

เรื่องมาเกิดเมื่อวันที่ ๒๒ พ.ย.๖๑ ผมให้เธอนั่งซ้อนบิคไบคินินจาพาไปลอยกระทงในตัวเมือง และคืนนั้นทุกอย่างก็ลงเอย ผมตั้งใจจะให้ผู้ใหญ่ไปสูขอเธอแต่งงานต้นปีหน้า

แต่แล้วเหมือนสวรรค์กลับแกล้ง เพราะเมื่ออาทิตย์ก่อน มีชายคนหนึ่งขับรถมาหาเธอที่ทำงานแล้วเกิดการทะเลาะกัน ผมทราบภายหลังว่าเขาเป็นแฟนของแฟนผม และรู้เรื่องที่เราคบกัน เขาเข้าไปพบนายกฯ ให้เอาเรื่องเรา ๒ คน โดยกล่าวหาว่า ผมแย่งเมียเขา และผมเป็นได้แค่ตัวน้อย ผมทราบเมื่อวานนี้ว่าจะมีการตั้งหน.สป.ที่มีปัญหารักสามเส้าเหมือนผมมาเป็นกรรมการสอบ

แฟนผมบอกว่า เขาคบกันเฉย ๆ และได้บอกเลิกไปแล้วแต่ผู้ชายไม่ยอม ผมเป็นห่วงแฟนและกังวลว่าเรา ๒ คนจะเดือดร้อน จึงขอเรียนถามท่านว่า

๑. เราคบกันอย่างเปิดเผยและจริงใจ ผิดวินัยฐานแย่งเมียเขาไหม ถ้าผิดจะมีโทษถึงออกหรือไม่
๒. เขาเพียงเล่าให้นายกฯ ฟัง โดยไม่ได้ทำหนังสือ จะถือว่าเป็นการร้องเรียนไหม และนายก จะดำเนินการต่อได้หรือไม่
๓. นายกฯ จะตั้งกรรมการสอบวินัยผมกับแฟนทันที โดยไม่สอบข้อเท็จจริง ได้หรือไม่
๔. ผมจะคัดค้าน หน.สป.ที่จะมาเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริง หรือสอบวินัย ได้หรือไม่ และต้องทำอย่างไร

ผมเล่ายาวไปหน่อย เพราะกำลังร้อนใจ โปรดตอบด่วนด้วยเถิดท่าน ขอบพระคุณล่วงหน้าเป็นอย่างสูงครับ

ตอบ

หลักเกณฑ์วินัยที่จะใช้ตอบคำถาม "กระทงหลงทาง" คือ

ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๔ วรรคสี่

ข้อ ๒๔ วรรคห้า

ข้อ ๒๔ วรรคแปด

ข้อ ๒๔ วรรคเก้า และ

ข้อ ๕๔ (๕)

ก่อนอื่นขอชื่นชมหัวใจรักที่หนักแน่นเด็ดเดี่ยว..รักเดียวใจเดียว..ของผู้ถาม ในโลกใบนี้จะเหลืออีกสักกี่ชายที่ได้รอมอบพรหมจารี (virgin) ให้หญิงหนึ่งในดวงใจโดยไม่มองหญิงทั่วไปเป็นกำไรชีวิต ในช่วงกระแสสังคมที่กำลังกลับตาลปัตร..!!

อ่านคำถามแล้วมองเห็นภาพชัดเจน ถ้าจริงดังว่า ??

ประเด็น

๑. คบกันอย่างเปิดเผยและจริงใจ ผิดวินัยหรือไม่
๒. ร้องเรียนด้วยวาจา สามารถทำได้หรือไม่
๓. ตั้งกรรมการสอบวินัยโดยไม่สอบข้อเท็จจริงก่อน ได้หรือไม่

๔. คัดค้านกรรมการที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน ได้หรือไม่

สรุป

๑. หญิงชายไร้พันธะจะคบหากันมันผิดตรงไหน วินัยข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ฐานประพฤตชั่วไม่อาจทำอะไรคุณทั้ง ๒ ได้เลย ถ้า..ไม่มีข้อเท็จจริงอื่นเพิ่มเติม

๒. ผู้ร้องสามารถร้องเรียนกล่าวหาด้วยวาจาได้ ตามหลักเกณฑ์วินัยข้อ ๒๔ วรรคเก้า

๓. สอบวินัยเลยทันทีได้ แต่ไม่ควรทำ เพราะนายกฯ ได้รับเพียงคำบอกเล่า หาได้ประสพเหตุด้วยตนเองไม่ จึงควรสอบข้อเท็จจริงก่อน ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า

๔. คัดค้านได้..แต่คัดค้านทำไม ในเมื่อ "หวัอกเดียวกัน" จะเป็นประโยชน์มากกว่า มองอย่างไร ก็ไม่เข้าเหตุคัดค้านตามข้อ ๕๔ (๕)

ขยายความ

อยู่เป็นโสดคนเดียวไม่ข้องเกี่ยวหญิงใด กระทั่งวัย ๓๐ อีกทั้งไม่ปรากฏพฤติกรรมเสียหายทางเพศ (ตามเล่า) ถือว่ามีวินัยดี...!!

ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๕๙ ตามที่ ก.จังหวัดประกาศ)

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีพฤติกรรมว่ากระทำผิดวินัย หากนายกฯ จะสั่งลงโทษทางวินัย องค์ประกอบความผิดต้องครบในความผิดฐานนั้น ๆ ไม่เช่นนั้นท่านให้ลงโทษทางวินัย "ฐานประพฤตชั่ว" (ข้อ ๒๓ ว.๑) แต่ถ้าเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ ว.๒)

ทั้ง ๒ คน อายุอานามก็ขึ้นเลข ๓ ซึ่งบรรลุนิติภาวะกันแล้ว ไปเที่ยวตามประสาคนรักกัน แยกเช่นวิญญูชนพึงกระทำ นอกเวลาราชการและเป็นความยินยอมพร้อมใจของทั้งคู่ จะเป็นความผิดวินัยตามข้อ ๒๓ ได้อย่างไร เว้นเสียแต่มีการใช้กำลังข่มเหง บังคับ หรือมีการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่าผู้ถามกระทำผิดกฎหมายอาญา..นั่นแหละ..ถึงจะช่วย !?

๒. ก่อน ๑ มกราคม ๒๕๕๙ หากมีใครสักคนนำเรื่องที่คิดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัยไปเล่าหรือไประบายให้นายกฯ ฟัง ยังไม่มีกฎบังคับให้นายกฯ ต้องดำเนินการใด ๆ จึงมักขึ้นอยู่กับดุลพินิจของนายกฯ โดยแท้ว่าจะดำเนินการหรือไม่ อย่างไร (ต้องใช้ดุลพินิจโดยชอบ)

หลัง ๑ มกราคม ๒๕๕๙ หลักเกณฑ์วินัย ได้บังคับว่า "การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า" (ข้อ ๒๔ ว.๙) ที่กำหนดว่า "เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา..โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกฯ รับผิดชอบสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่" (ข้อ ๒๔ ว.๕)

๓. ไม่มีข้อกำหนดในหลักเกณฑ์วินัยว่า การที่นายกฯ จะสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ต้องสอบข้อเท็จจริงก่อนเสมอไป มีเพียงกำหนดว่า "เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกฯ ดำเนินการทางวินัยทันที" (ข้อ ๒๔ ว.๔)

เพราะฉะนั้น เมื่อนายกฯ มิได้เป็นผู้ประสพเหตุด้วยตนเอง จึงชอบที่จะแสวงหาผลด้วยการสอบข้อเท็จจริงก่อน (ข้อ ๒๔ ว.๕) โดยการแต่งตั้งกรรมการ

(๑) สืบสวนข้อเท็จจริง

(๒) สอบสวนข้อเท็จจริง

(๓) ตรวจสอบข้อเท็จจริง

(ข้อ ๒๔ ว.๘) ก็ได้

เมื่อพบมูลความผิดแล้ว จึงแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย (ข้อ ๒๔ ว.๔) ต่อไป

๔. หลักเกณฑ์วินัยมีได้กำหนดการคัดค้านกรรมการสอบข้อเท็จจริงไว้แต่อย่างใด เว้นแต่การคัดค้านกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งต้องอาศัยหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๕๔ (๕) ที่กำหนดว่า "มีเหตุอื่นที่อาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม" กรณีตามเล่า ดูอย่างไรก็ไม่น่าจะเข้าเหตุทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมได้ ประสพการณ์ของหัวหน้าสำนักปลัดน่าจะเป็นคุณต่อผู้ถามมากกว่าโทษ จึงมองไม่เห็นประโยชน์อันใดเลยที่จะคัดค้าน ไม่ว่าในชั้นการสอบข้อเท็จจริง หรือแม้แต่สอบวินัย

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๒/๑๒/๖๑

ขอเรียนถามค่ะ

หนูเป็นคนหน้าตาดี มั่นใจว่าเป็นอย่างนั้นค่ะ ไม่ชอบง้อใคร หนูรับราชการที่เทศบาล ต่อมาได้แต่งงานจดทะเบียนกับหนุ่มหล่อทำงานเอกชนจนมีลูกสาว ปัจจุบันอายุ ๔ ขวบกำลังน่ารัก

ปลายปีที่แล้ว สามีหนูไปติดพันหญิงอื่น หนูบอกให้เลิกเขาก็รับปาก แต่หนูจับได้ว่ายังแอบคบกันอยู่ หนูโกรธมากชวนเขาไปหย่า เขาก็ตามใจหนู แล้วเขาก็ไปจดทะเบียนกับผู้หญิงคนนั้น หนูอยู่กับลูกสาวเพียง ๒ คน มาเกือบปี กระทั่งเมื่อ ๔ เดือนที่แล้วแฟนมาเยี่ยมลูกทุกวันหยุด พาลูกไปเที่ยว ไปกินโน่นนี่นั่นแล้วก็กลับ พอนานเข้าก็ขออนอนกับลูกสาว (บอกลูกสาวรับเร้า) หนูก็ปล่อย เพราะสงสารลูก

แต่เมื่ออาทิตย์ที่แล้วแฟนใหม่ที่จดทะเบียนกันกับอดีตสามีหนูมาตำหนุว่า เป็นชู้กับสามีเธอ หากไม่เลิกจะเอาเรื่องให้ถึงที่สุด

หนูต้องทำอะไร กว่าจะต้องออกจากราชการ ช่วยแนะนำด้วยค่ะ ขอบพระคุณอย่างสูงคะ
นำมาแชร์...!!

ลองมาฟังความเห็นของคุณผู้หญิงที่เป็นสมาชิกในกลุ่มก่อนครับ..พຽນนี้จะตอบให้อีกที
...เมียหลวงกลายเป็นเมียน้อยไปแล้ว ห้ามผู้ชายเข้าบ้าน ให้เค้าไปจัดการคนใหม่ให้เรียบร้อย ถ้าจัดการไม่ได้ก็ไม่ควรมาพบลูก และที่สำคัญไม่ควรให้เค้าเข้ามานอนในบ้านหรือเข้าบ้านเด็ดขาด ออกเค้าออกเรา เป็นใครก็คิด เราเองควรวางตัวให้ดีด้วย เพราะสถานะตอนนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว คิดใหม่ทำใหม่ เรื่องพ่อลูกให้เป็นเรื่องนอกบ้าน หรือไม่ก็ให้เค้ารับลูกไปนอนกะเค้าไม่ใช่เข้ามานอนในบ้านเรา ที่สำคัญตัวเองต้องตัดเค้าให้ขาด อย่าคิดเอาลูกเป็นข้ออ้าง วางตัวให้ชัดเจน ช่วงนี้ก็ห่างๆไปก่อน คนใหม่เห็นว่าเราชัดเจนแน่ๆ เค้าก็เบาใจเอง...

และยังมีความเห็นดี ๆ อีกหลายท่านครับ

ตอบ

ข้อมูลที่ไม่ให้คือ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้ถามต่ออดีตสามีเป็นอย่างไร ? จะบอกว่าภรรยาปัจจุบันของเขา "มโน" ไปเอง ก็ไม่เป็นธรรมกับฝ่ายโน้นเท่าใดนัก ดั่งความเห็นของท่านสมาชิกข้างต้น "ผิวใครใครก็รัก และวันนี้เขาไม่ใช่ผิวเรา" เพราะเราเป็นผู้เปิดทางให้เขาเอง เข้าทำนองสวຍเลือกได้ จึงทำให้ "มุทะลุ" เหตุการณ์อาจเป็นประเด็น "ถ่านไฟเก่าหรือไม่" ปัญหาลักษณะนี้จำได้ว่าเคยตอบไปแล้ว !!

เมื่อข้อมูลไม่พอฟัง จึงขอตอบกว้าง ๆ ดังนี้

หลักเกณฑ์วินัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕

ข้อ ๒๓

ข้อ ๒๔ วรรคห้า และ

ข้อ ๒๔ วรรคแปด

ประเด็น

๑. การให้ชายอื่น (พ่อของลูกที่มีภรรยาใหม่) มาอนค้ำงโดยอ้างลูกผิดวินัย หรือไม่
๒. หากผิด จะมีโทษถึงขั้นปลดออก/ไล่ออก หรือไม่
๓. จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรกับปัญหาที่เกิดขึ้น

สรุป

๑. จะผิดวินัยหรือไม่ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมผู้ถามที่มีต่อชายนั้นเป็นอย่างไร แต่การอนุญาตให้เขาเข้ามาอนค้ำงในบ้านเราไม่ควรอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นการไม่ถือปฏิบัติตามหลักวินัยอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ (ข้อ ๕)

๒. ถ้ามีพฤติกรรม "เมียหลวงกลายเป็นเมียน้อย" อย่างว่า อาจเป็นวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤตชั่วได้ (ข้อ ๒๓ วรรคสอง) และหากภรรยาเขาร้องเรียนจริง นายกเทศมนตรีต้องรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ (ข้อ ๒๔ ว.๕) โดยดำเนินการ ตามข้อ ๒๔ วรรคแปด

๓. หากไม่มีพฤติกรรม "เป็นชู้" เป็นแต่เพียงเรื่องของพ่อลูกเขา เราไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ ควรแสดงความจริงใจตามที่ท่านสมาชิกแนะนำ

ขยายความ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (พ.ศ.๒๕๕๘/๒๕๖๙ ตามที่ ก.จังหวัดประกาศ)

๑. พนักงานเทศบาลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ (ข้อ ๕) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่ว (ข้อ ๒๓ ว.๑) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ ว.๒)

การอนุญาตให้ชายอื่นซึ่งมีภรรยาอยู่แล้วมาอนค้ำงอ้างแรมบ้อย ๆ ที่บ้านตน จะด้วยเหตุผลใดก็ตามไม่สมควรเลย กลางคืนค่อนข้างยาวนานเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นบ้างไม่มีใครรู้ นอกจากเรากับเขาเท่านั้น และหากเป็นเรื่อง "วิวเศษา มาเศษี" ด้วยแล้ว ยิ่งต้องหลีกเลี่ยง เพราะอาจเข้าการกระทำใด ๆ อันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤตชั่ว ตามข้อ ๒๓ ได้

๒. หากการค้ำงคินดังกล่าวมีการปล่อยให้ไปตามอารมณ์ ผิดวินัยข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแน่นอน ถ้าผู้ถามไม่พยายามแก้ไขจนถูกภรรยาเขาร้องเรียน นายกเทศมนตรีต้องตั้งกรรมการ

- (๑) สืบสวนข้อเท็จจริง หรือ
- (๒) สอบสวนข้อเท็จจริง หรือ
- (๓) ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ตามข้อ ๒๔ วรรคแปด ว่ามีมูลหรือไม่ ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า ถ้ามีมูลแล้วผู้ถามได้เลิกพฤติกรรมดังกล่าวเสีย จะผิดวินัยฐานประพฤตชั่วตามข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง แต่หากไม่หยุดการกระทำ เป็นเหตุให้สามีภรรยาคุณั้นต้องแตกแยกทางเลิกร้างกันไป จะกลายเป็นประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ทันที

๓. ถามใจตัวเองดูก่อนว่า ที่ภรรยาเขาจะเอาเรื่องเราให้ถึงที่สุดนั้น มันมีมูลความจริงหรือไม่ ถ้าไม่มีมูลไม่ต้องกังวล แต่ถ้ามีมูลหรือใช่ แก้ไขเสียตามที่บอก และอย่าลืม คำว่า "สวยเลือกได้" มันไม่เกิดผลดีอะไรกับเราและลูกเลยอย่างที่กำลังเป็น...!! จงรักและเป็นห่วงลูกของตัวเอง ส่วนผิวให้คนอื่นไปแล้วนะ

ขอบคุณทุกข้อความ ครับ

*****

คำถาม ๑๔/๑๒/๖๑

ผอ.คะ มีปัญหาอีกแล้ว กจจ. เสนอเรื่องขอทบทวนมติ ปปช. เข้า ก. หนูในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ได้นำเรียนที่ประชุมว่าไม่ใช่อำนาจของ ก. ที่จะไปทบทวนมติของ ปปช. เป็นอำนาจของนายกที่ต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน หากมีหลักฐานใหม่นายกก็เสนอทบทวนไปที่ ปปช. แต่หากไม่มีหลักฐานใหม่ให้นายกนำเสนอ ปปช. ส่งลงโทษ โดยใช้สำนวนของ ปชช. ดำเนินการได้เลย ประเด็นนายกไม่ส่งลงโทษ เสนอ ก.ทบทวนมติ ปปช. หนูแย้งแล้ว เขาไม่ยอม เขาก็ยืนยันทำรายงานการประชุมมาให้เราลงนาม เอาไงดี ตอนนี้อยู่โหลละ จะทำบันทึกขอลาออกจาก ผู้ช่วยเลขานุการหะคะ ไหมหะ มีแต่เรื่องวินัย (ปลัด) เราต้องไปนำเสนอให้เขา เครียดคะ

ก่อนอื่นขอชื่นชมในองค์ความรู้ของผู้ถามที่ยึดบนหลักการและแนวทางที่กำหนด..คงต้องใจเย็น เพราะกฎหมายใหม่เพิ่งใช้บังคับ รอเวลาให้ท่านผู้เกี่ยวข้องเข้าใจหลักการแล้วคงดีขึ้น..!! ต้องยอมรับว่าปัญหานี้กำลังเกิดขึ้นหลาย อบท.และหลาย ก.จังหวัด เพราะกฎหมาย ป.ป.ช.เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก..แถมยังมีโทษทางอาญ่อีกด้วย..!!

เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามหมวด ๔ ส่วนที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศฯ (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑) เป็นต้นไป โดยบัญญัติว่า

"มาตรา ๙๙ ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา หรือกระทำความผิดในฐานที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นประการใดให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนทราบเพื่อดำเนินการต่อไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช."

ประเด็น

๑. คำว่า "พยานหลักฐานใหม่" มีความหมายแค่นั้นเพียงไร
๒. การที่ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยไปแล้ว ผู้ใดมีอำนาจในการพิจารณาทบทวนมตินั้น
๓. การเสนอพยานหลักฐานใหม่ ควรเป็นหน้าที่ผู้ใดระหว่างผู้ถูกกล่าวหาเองกับนายก อบท.
๔. กรณีนายก อบท. ขอให้ ก.จังหวัดพิจารณาทบทวนมติ ป.ป.ช. สามารถทำได้หรือไม่ เพียงใด และจะเกิดผลตามมาอย่างไร

ความเห็น

๑. คำว่า "พยานหลักฐานใหม่" นั้น นับเป็นประเด็นสำคัญที่สุดในเรื่องนี้ว่า หมายถึงสิ่งใด เช่น
    - (๑) เป็นพยานหลักฐานที่เคยนำเสนอในขณะที่ถูกไต่สวนแล้ว แต่ไม่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของ ป.ป.ช. หรือ
    - (๒) เป็นพยานหลักฐานที่มีอยู่แล้ว แต่ไม่ได้ถูกนำเสนอในขณะที่ ป.ป.ช. ไต่สวน หรือ
    - (๓) เป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นใหม่ ภายหลังจากการไต่สวนของ ป.ป.ช. เสร็จสิ้นไปแล้ว หรือ
    - (๔) เป็นพยานหลักฐานเดียวกัน แต่ "ตีความ" ต่างกัน ระหว่าง ป.ป.ช. กับนายก อบท.
- เป็นต้น

เนื่องจากในตัวบทมาตรานี้ไม่มีบัญญัติให้ ป.ป.ช. ออกระเบียบอธิบายความของคำว่า "พยานหลักฐานใหม่" ไว้ อีกทั้งไม่มี "นิยามศัพท์" ในมาตรา ๔ จึงเป็นอำนาจดุลพินิจของ ป.ป.ช. โดยแท้ ที่อาจต้องพิจารณาจากคำวินิจฉัยขององค์การวินิจฉัยอื่นประกอบ เพราะเมื่อตรวจสอบมาตรา ๙๙ วรรคสอง ใช้ถ้อยคำว่า ให้ ป.ป.ช. พิจารณาบททวนจากพยานหลักฐานโดยละเอียด ย่อมแสดงว่า ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาโดยใช้หลักการใดก็ได้ เพื่อพิจารณา

- (๑) ว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ หรือไม่
- (๒) ให้เกิดความยุติธรรม
- (๓) ตามอำนาจดุลพินิจของ ป.ป.ช. เท่านั้น
- (๔) มีมติตามที่ขอให้ ป.ป.ช. ทบทวน และต้องมีการปฏิบัติตามมตินั้น

๒. หลักการ "พิจารณาบททวน" ตามปกติมักเป็นการพิจารณาโดยบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้พิจารณาหรือมีมติในเรื่องหนึ่งเรื่องใดไปแล้ว แต่เพื่อให้เกิดความรอบคอบ รัดกุม หรือให้เป็นไปตามกฎหมายเพราะอาจเกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อน จึงได้มีการกำหนดให้มีอำนาจนั้น หรือเป็นการพิจารณาโดยบุคคลหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า

๓. ผู้บริหารท้องถิ่นเท่านั้นต้องเป็นผู้เสนอหนังสือพร้อมเอกสารหลักฐาน (ม.๙๙ ว.๒) ส่วนการได้มาซึ่งพยานหลักฐานใหม่ มิได้กำหนดรายละเอียด วิธีการ หรือห้ามผู้หนึ่งผู้ใดไว้ ดังนั้น พยานหลักฐานใหม่ จึงสามารถนำมาได้ทุกช่องทาง แต่ผู้นำเสนอต้องเป็นนายกฯ อปท. เพียงผู้เดียว

๔. การที่นายก อปท. ขอให้ ก.จังหวัดทบทวนมติ ป.ป.ช. ไม่อาจกระทำได้ ด้วยเหตุผลตามข้อ ๒ เพราะไม่สามารถอ้างระเบียบกฎหมายใดได้ และเสี่ยงต่อการกระทำที่ขัดกับมาตรา ๙๘ เมื่อนายก อปท. ไม่ปฏิบัติตามมติ ป.ป.ช. อาจถูกถอดถอน และต้องหาคดีอาญาได้

หลักการ

เมื่อนายก อปท. ได้รับหนังสือชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง (ทุกฐานตามมติ ก.กลาง เมื่อ ๒๗ เม.ย. ๒๕๕๙) จาก ป.ป.ช. แล้ว ต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๑. กรณีมีพยานหลักฐานใหม่

(๑) นายก อปท. ต้องส่งเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาบททวนมติที่ชี้มูลนั้นได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก ป.ป.ช. (ม.๙๙ ว.๑)

(๒) ในระหว่างนี้ อปท. ยังไม่ต้องรายงาน ก.จังหวัด เพื่อขอความเห็นชอบ

(๓) เพื่อความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาจากพยานหลักฐาน โดยละเอียด (ม.๙๙ ว.๒)

(๔) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งนายก อปท. ทราบเพื่อดำเนินการตามมติต่อไป (ม.๙๙ ว.๒)

(๕) กรณีนายก อปท. ได้รับแจ้งมติที่ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาบททวน (หาก ป.ป.ช. ยืนยัน) ให้นายก อปท. ส่งลงโทษ ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับหนังสือยืนยันจาก ป.ป.ช. โดย

๑) ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒) ให้ใช้สำนวนของ ป.ป.ช. เป็นสำนวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพิจารณาโทษได้เลย (ว่าเห็นควรลงโทษสถานใด) ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง

๓) รายงานขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด (กรณีเป็นวินัยร้ายแรง)

๔) ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายก อปท. ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น

๕) ถ้า ป.ป.ช.ให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษ นายก อปท.ต้องส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้ ป.ป.ช. ตามขอ (กฎหมายใหม่มีได้กำหนดให้ต้องส่งสำเนาคำสั่งให้ ป.ป.ช.ภายใน ๑๕ วันนับแต่ออกคำสั่ง เหมือน มาตรา ๙๓ กฎหมายเดิม)

๒. กรณีไม่มีพยานหลักฐานใหม่ ให้นายก อปท.ดำเนินการตามข้อ ๑ (๕) ต่อไป
สรุป

๑. ผช.เลขาธิการ ก.จังหวัด แนะนำถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ไม่ต้องเครียด ไม่ต้องลาออก แต่ควร ดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีบันทึกความเห็นแย้งไปให้ปรากฏว่าไม่สามารถกระทำได้ เช่นเดียวกับบันทึกความเห็นแย้ง ของกรรมการสอบสวน (เพื่อป้องกันตัวผู้เสนอความเห็นแย้งนั้น เพราะอาจเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิดตามมา)

(๒) กรณีต้องลงนามในรายงานการประชุม ให้ทำบันทึกตามข้อ (๑) ถึงประธาน ก.จังหวัดแนบไป ด้วย และขอให้นำเข้าเพิ่มเติมในการประชุมครั้งถัดไปเพื่อรับรองรายงานการประชุม

๒. กรณี ก.จังหวัดมีการประชุมเรื่องนี้จริง จะพิจารณาทบทวนมติ ป.ป.ช.ไม่ได้ ด้วยเหตุผลข้างต้น แต่ ต้องแจ้งให้นายก อปท.รับส่งเรื่องให้ ป.ป.ช.ทบทวน ต้องระวางเรื่องระยะเวลา ๓๐ วันไว้ด้วย แต่หากพิจารณา โดยผิดพลาดไปแล้ว ต้องให้มีการแก้ไขในการพิจารณารับรองรายงานการประชุมครั้งถัดไปอีกครั้ง

๓. เชื่อว่านายก อปท.มีพยานหลักฐานใหม่แน่นอน แต่ต้องเข้าให้ถูกช่องทางที่กฎหมายกำหนด เพราะ ไม่เช่นนั้นอาจเป็นการประวิงเวลาโดยไม่ชอบ เป็นการไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๘ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งจะต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๑๐๐ ทั้งถอดถอนและคดีอาญาตามมาตรา ๑๗๗ รวมถึงประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ด้วย

ขอบคุณทุกความเห็นครับ

*****

คำถาม ๑๗/๑๒/๖๑

คำถามครับอาจารย์...

เรียน อาจารย์ประวิทย์ ครับ ขอเรียนถามคำถามครับผม

๑. กรณี พนักงานเทศบาล นาย..ก..ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง สดง.ตรวจพบว่ามีเหตุทุจริต ใน การตรวจรับงานจ้าง ให้เทศบาลเรียกเงินส่วนที่เสียหาย

คืน และให้ ดำเนินทางวินัยและทางอาญากับ พนักงานเทศบาล นาย ก ...

เทศบาลแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัย ดำเนินเสร็จเรียบร้อยไปเมื่อปี ๒๕๕๗ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ รายงาน ก. จังหวัดทราบ ปปช.ส่งสำนวนดังกล่าว ตามมา

ข้อมูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้ดำเนินการทางวินัย ปลดออก หรือไล่ออก เทศบาล ใช้สำนวน ปปช.

พิจารณาให้ ปลดออก รายงานขอความเห็นชอบ ก.จังหวัด

ก.จังหวัดให้ความเห็นชอบ ให้ปลดออก ... เมื่อปี ๒๕๕๗ เช่นเดียวกัน

ในส่วนของคดีอาญา ศาลชั้นต้นให้ รอลงอาญา ๑ ปี เนื่องจาก พนักงานเทศบาล นาย ก ...รับสารภาพ ศาล อุทธรณ์ กลับคำพิพากษาให้ จำคุก ๑ ปี ศาลฎีกา

ยืนตามศาลอุทธรณ์ พนักงานเทศบาล นาย ก..จำคุก ๑ ปี ให้มีพ้นจากการเป็นพนักงานเทศบาล

***เทศบาลทำหนังสือหรือ จังหวัด กรณีพนักงานเทศบาล ดัง กล่าว ขอ รับ บำนาญ จะได้หรือไม่ จังหวัด หรือ สด. ตอบหนังสือมาว่า โดนโทษทางวินัย ปลดออก

จากราชการ มีสิทธิรับบำเหน็จ บำนาญได้ จังหวัด ทำหนังสือแจ้งเทศบาล ให้เบิกได้ ....ในระหว่างตั้งเรื่องตั้ง ฎีกาเบิกจ่าย ท้องถิ่นจังหวัด โทรมาประสานว่า

รองผู้ว่าฯ ที่ดูแล ให้เรียกหนังสือคืน (ด้วยวาจา) แจ้งอย่าเพิ่งเบิกจ่ายจะ ต้องพิจารณาโทษใหม่ เนื่องจาก พนักงาน เทศบาล นาย ก..รับสารภาพในชั้นศาลว่า ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จนได้รับโทษจำคุกและจำคุกจริง เป็นเวลา ๑ปี ต้องมาพิจารณาใหม่ ว่าให้เป็นโทษปล่อย ไม่มีสิทธิ์บำเหน็จ บำนาญ

***ขอเรียนถามอาจารย์ว่า ก.จังหวัดสามารถ ทำได้หรือไม่ เมื่อ โทษทางวินัยได้ดำเนินไปเสร็จแล้วคือ ปลด ออก ตามสำนวน ปปช. **

๒.กรณี พนักงานเทศบาล นาย ข ตำแหน่ง นายช่างโยธา สตง.ตรวจสอบพบว่ามีส่วนในการกระทำความผิด ในการสมยอมในการเสนอราคา มีตั้งปี ๒๕๕๕

ให้เทศบาลดำเนินสอบสวนวินัย และ ดำเนินคดีตามกฎหมาย

ส่วนของวินัย เทศบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ไม่ร้ายแรง และพิจารณาลงโทษภาคทัณฑ์ เนื่องจาก พนักงานเทศบาล นาย ข.ตำแหน่ง ไม่ได้กระทำความผิด ฐานสมยอมในการเสนอ

ราคาจริง เพียงแต่ เป็นกรรมการเปิดซองสอบราคาเท่านั้น แต่ไม่ใช้ความระมัดระวัง ในการปฏิบัติหน้าที่จึงก่อให้เกิดการกระทำดังกล่าวขึ้น รายงาน ก.จังหวัด ทราบ

นาย ข .. นายช่างโยธา ได้เกษียณ อายุราชการไปเมื่อปี ๒๕๕๗ เทศบาลได้จ่ายเงิน บำนาญให้ตามสิทธิปกติ จนถึงปัจจุบัน..

ในส่วนของคดีอาญา นาย ข นายช่างโยธา ได้รับสารภาพในชั้นศาลฎีกาว่า มีส่วนรู้เห็นในการสมยอมการเสนอราคาจริง ศาลพิพากษาจำคุก ๑ ปี

***ขอเรียนถามอาจารย์ว่ากรณี นี้ ก.จังหวัด ต้อง มีการสำนวนของคดีอาญามา สอบวินัยใหม่ เหมือน กรณี ข้อ ๑ หรือ ไม่ และ เงิน บำนาญที่จ่ายไปแล้ว ตั้งปี ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบันต้องเรียกคืนหรือไม่ครับ...

ขอบคุณอาจารย์มากครับ โกลัปีใหม่แล้ว ขอให้อาจารย์มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความสุขมากๆ อย่าเจ็บอย่าไข้ นะครับ ...

ตอบ

เป็นกรณีเกี่ยวเนื่องกันระหว่างคดีอาญากับวินัย

ประเด็น

๑. จำเป็นหรือไม่ที่ผลคดีอาญาและวินัยต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
๒. ก.จังหวัดพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นไปแล้วจะทบทวนใหม่ ได้หรือไม่
๓. ถูกลงโทษเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว และเกษียณอายุปี ๒๕๕๗ พร้อมทั้งรับบำนาญถึงปัจจุบัน เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ต้องคืนบำนาญที่รับไปแล้ว หรือไม่

หลักการ

๑. คดีอาญาและวินัย กฎหมายได้กำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากกัน การดำเนินการทางวินัยไม่ จำต้องรอผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุด ผลอาจต่างกันได้ เพราะการรับฟัง พยานหลักฐานอาจต่างกัน แม้ศาลจะเห็นต่าง ผู้บังคับบัญชาที่หาต้องรับผิดชอบไม่ หากลงโทษไปแล้วโดยสุจริต ตาม

(๑) หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลง ๑๘ มี.ค.๒๕๐๙

(๒) หนังสือสำนักงาน ก.อบต.ที่

๑) มท ๐๘๐๙.๒/ว ๗๕๐ ลง ๑๑ พ.ค.๒๕๔๗

๒) มท ๐๘๐๙.๖/๗๐๒๙ ลง ๑๗ พ.ค.๒๕๕๑

(๓) หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ที่ ๑๓๓๓๓/๒๔๙๘ ลง ๘ ก.ค.๒๔๙๘

(๔) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๗๐/๒๕๕๐

ดังนั้น คดีอาญากับวินัย จึงแยกเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากกัน ผลสุดท้ายอาจไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน

ประเด็นคำถามดังกล่าว ปรากฏว่ากระบวนการทางวินัยได้พิจารณาเสร็จสิ้นไปแล้ว แม้อมาศาลจะเห็นต่างในคดีอาญา ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชาต้องกลับมารื้อฟื้นดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นไปแล้วได้ หากผู้บังคับบัญชาสุจริตแล้วไม่ต้องรับผิดชอบ

๒. การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของ ก.จังหวัดที่ดำเนินการโดยชอบ ซึ่งนาย กฯ ได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติแล้ว (หลักเกณฑ์

วินัยข้อ ๘๗) ถือว่ากระบวนการทางวินัยเป็นอันเสร็จสิ้น แม้อมาศาลภายหลังในคดีอาญาศาลเห็นต่าง ก็ไม่มีข้อกำหนดใดให้ ก.จังหวัดต้องทบทวนการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยใหม่ เพราะเป็นคนละกระบวนการ ตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๓๗๐/๓๕๕๐

๓. หาก ก.จังหวัดพิจารณาเพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์เป็นไล่ออกจากราชการ ย่อมทำให้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ตามมาตรา ๑๑ (๑) แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ตามหนังสือตอบข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ระบุ แต่ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้นั้นได้รับแล้ว ตามข้อ ๘๖ (๔) ของหลักเกณฑ์วินัย กล่าวคือ เงินบำนาญที่รับไปก่อนนั้นไม่ต้องคืน

สรุป

๑. ผลของคดีอาญาและวินัยไม่จำเป็นต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๒. เมื่อการพิจารณามีมติของ ก.จังหวัดเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่มีข้อกำหนดใดให้ทบทวนมตินั้นอีก

๓. การมีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ย่อมทำให้ผู้นั้นเสียสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญปกติต่อไป แต่บำเหน็จบำนาญที่รับไปแล้วก่อนนั้นไม่ต้องคืน

ทั้ง ๓ ข้อข้างต้นด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว

ขอบคุณครับ

*****

คำถาม ๑๙/๑๒/๖๑

สวัสดิ์คะดิฉันเป็นครูเกษียณ ๑๐ปีแล้วคะ เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ครู คศ.๓ ซึ่งเคยอยู่โรงเรียนเดียวกันยืมเงิน ๒แสนบาทรับปากว่าถ้าเอาบ้านเข้าธนาคารได้จะใช้คืนแต่ก็ไม่ได้คืนอ้างว่าได้เงินน้อยทำให้ดิฉันไปฟ้องเอาซึ่งถ้าฟ้องดิฉันต้องวางเงินศาล ๒ หมื่นแล้วคงไม่มีอะไรให้ยึดเพราะครูผู้นี้หนี้สินล้นพ้นตัวดิฉันอยากเรียนถามว่าจะเอาผิดทางวินัยครูผู้นี้อย่างไรได้บ้างทำอย่างไรดิฉันจะได้เงินคืน ขอขอบพระคุณคะ

ตอบ

"เป็นหนี้แล้วต้องชำระ" ถ้าไม่ชำระจะมีความผิดทางวินัย

ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑. หลักเกณฑ์วินัย

ข้อ ๒๓

ข้อ ๒๔ วรรคห้า

ข้อ ๒๔ วรรคแปด

ข้อ ๒๖ วรรคสาม

ข้อ ๒๖ วรรคหก

๒. ป.พ.พ. มาตรา ๖๕๓

ประเด็น

จะดำเนินการอย่างไรกับข้าราชการที่เป็นลูกหนี้แล้วไม่ยอมชำระหนี้

สรุป

๑. ดำเนินการทางแพ่ง

๒. ดำเนินการทางวินัย

นอกจากฟ้องร้องบังคับทางแพ่งแล้ว ยังสามารถร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการทางวินัยเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก

ขยายความ

๑. ฟ้องเป็นคดีแพ่งตั้งที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติไว้ว่า

"มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินเกินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่.."

กรณีนี้มีทุนทรัพย์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เข้าใจว่ามีสัญญากู้ยืมเงินกันเรียบร้อย ตามมาตรา ๖๕๓ ดังนั้นเมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ เจ้าหนี้จึงมีสิทธิฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาล ภายในกำหนดอายุความ หากผู้ถามต้องการได้รับการชำระหนี้คืน อย่าเป็นกังวล ควรใช้ช่องทางของกฎหมายที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ แต่ถ้าเกรงจะเสียเงินวงศาล ๒๐,๐๐๐ บาท อาจจะไม่ได้รับการชำระหนี้ตลอดไปเลยก็ได้ ฟ้องศาลยังพอมีความหวัง ไม่ควรคิดเอาเองว่าเรามีหนี้สินล้นพ้นตัว

๒. ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ต้องทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งนายกฯ ต้องรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลหรือไม่ (ข้อ ๒๔ ว.๕) โดยตั้งคณะกรรมการ

(๑) สืบสวนข้อเท็จจริง

(๒) สอบสวนข้อเท็จจริง หรือ

(๓) ตรวจสอบข้อเท็จจริง

(ข้อ ๒๔ ว.๘)

เมื่อสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายกฯ เห็นสมควร (ข้อ ๒๖ ว.๓) แต่หากเห็นเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกฯ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน (ข้อ ๒๖ ว.๖)

ข้อ ๒๓ ต้องไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

นอกจากการดำเนินการทางวินัยแล้ว ยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้อ ๙ ที่กำหนดให้ "ยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร" กรณีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการครูจึงต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ข้อ ๓ ที่กำหนดให้ "ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์.." ด้วย

เมื่อครูซึ่งเป็นแม่พิมพ์ไม่ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ด้วยการเป็นหนี้แล้วไม่ชำระ จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่ว ส่วนจะร้ายแรงตามข้อ ๒๓ วรรคสอง หรือไม่ ขึ้นอยู่ที่ผลการสอบสวนพิจารณา

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๑/๑๒/๖๑

เรียน ถามท่านอาจารย์ประวิทย์ ครับ กรณีอำเภอเข้าตรวจปีสภาวะ อบต แห่งหนึ่ง พบพนักงานส่วนตำบลรายหนึ่งปีสภาวะสีม่วงเบื้องต้นรับสารภาพว่าเสพยาเสพติดโดยที่ไม่ได้ตรวจแยกสารฯ และทาง อบต มิได้ส่งให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการ ตอนนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการกรรมการสอบสวนวินัย ต่อมาเมื่อคำพิพากษาของศาลพิพากษาจำคุกพนักงานรายดังกล่าวฐานเสพยาเสพติด,ทำร้ายร่างกายและอีกหลายฐานศาลเห็นว่าเคยกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันหลายครั้งไม่ทราบจำไม่มีเหตุบรรเทาโทษสั่งจำคุกรวมกัน๑๔เดือน แต่ประกันตัวออกมาสู้คดีในชั้นอุทธรณ์ตอนนี้ก็มาทำงานตามปกติ แต่นายจะให้ตั้งกรรมการสอบสวนเฉพาะกรณีอำเภอตรวจปีสภาวะเจอสีม่วง เช่นนี้ทาง อบต ควรจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องครับ

ตอบ

หลักการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/พนักงานจ้าง/ลูกจ้าง เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งผลิต คำ/จำหน่าย เสพ หรือติด หรือสนับสนุน (ผู้ประกันตัวในคดียาเสพติด) ทุกคน นายกฯ ต้องดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๑. ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๒. เสนอขอความเห็นชอบไปยัง ก.จังหวัดเพื่อให้ออกจากราชการไว้ก่อน (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๙ ว.

๕)

ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๒ พฤษภาคม

๒๕๕๖

๓. ผลการสอบสวนพิจารณา

(๑) หากเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ต้องสั่งลงโทษปลดออก/ไล่ออกจากราชการ โดยขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด แล้วออกคำสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น

(๒) หากเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ขอความเห็นชอบไปยัง ก.จังหวัด เพื่อให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการก่อน แล้วจึงออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณี

๔. ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัด แบ่งเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีพ้นจากการเป็นผู้ใช้ยาเสพติดก่อนสั่งลงโทษ ต้องให้โอกาสทำงาน โดยจะสั่งลงโทษปลดออก/ไล่ออกไม่ได้ ให้ลงโทษได้เพียงวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน) เท่านั้น ตามหนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๓๕ ลง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๒) กรณีพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดหลังการสั่งลงโทษ กล่าวคือ ในวันที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยยังไม่พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด ไม่อยู่ในความหมายตามข้อ (๑) นั่นคือ ให้พิจารณาโทษตามข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

ประเด็น

๑. ต้องดำเนินการอย่างไรกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้เสพยาเสพติด

๒. ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกในหลายเรื่องต้องดำเนินการเช่นใด

สรุป

๑. ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ทุกคน

๒. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถูกฟ้องคดีอาญาในหลายเรื่อง นายกฯ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย (ทุกเรื่อง) เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๔ ลง ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙

ขยายความ

ตามคำถาม

๑. นายกฯ มิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมาตั้งแต่พบการกระทำความผิด และได้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามแนวทางข้างต้น (ต้องระวังเรื่องการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗) แม้ปล่อยปละละเลยมาจนกระทั่งมีการฟ้องคดีอาญา และศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาว่ามีความผิด

นายกฯ จำต้องอาศัยเหตุที่ข้าราชการผู้นั้นเสพยาเสพติด

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๖ ว.๖)

(๒) เสนอ ก.จังหวัด เพื่อขอความเห็นชอบให้ออกจากราชการไว้ก่อน (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๙ ว.๕ ประกอบ ว.๗๓๓)

(๓) ส่งตัวไปรับการบำบัด ณ สถานบำบัด หรือสถานพยาบาล (ว.๓๕)

(๔) เมื่อการสอบสวนพิจารณาแล้วเสร็จ พบว่า

๑) กรณีเป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ต้องดำเนินการ ดังนี้

ก. ให้เสนอไปยัง ก.จังหวัด เพื่อขอให้ผู้เสพยาเสพติดกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม/ระดับเดียวกันเสียก่อน (หลักเกณฑ์ให้ออก ข้อ ๒๒ (๓))

ข. ออกคำสั่งลงโทษ เป็นวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ด้วยการภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน แล้วแต่กรณี (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๔ ว.๑) หลังจากที่ได้มีคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการแล้ว

ค. รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.จังหวัดเพื่อพิจารณา (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๗ ว.๑)

๒) กรณีเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ต้อง

ก. เสนอเรื่องไปยัง ก.จังหวัด เพื่อขอความเห็นชอบให้ลงโทษปลด/ไล่ออกจากราชการ

ข. นายกฯ ออกคำสั่งลงโทษปลด/ไล่ออก ตามมติ ก.จังหวัด (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๕ ว.

๑)

๓) กรณีพ้นจากการใช้ยาเสพติด (มีหนังสือรับรองจากสถานบำบัด หรือแพทย์ผู้ทำการรักษา)

ก. ก่อนการออกคำสั่งลงโทษ จะสั่งปลดออก/ไล่ออก ไม่ได้ (ว.๓๕) และสามารถสั่งลงโทษได้เพียงวินัยอย่างไม่ร้ายแรงเท่านั้น

ข. หลังการออกคำสั่งลงโทษ ไม่อยู่ในความหมายตาม ว.๓๕ (การอ่าน ว.๓๕ ต้องอ่านทั้งฉบับ รวมถึงสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ค. กรณีถูกสั่งลงโทษปลด/ไล่ออกไปแล้ว และมีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ก.จังหวัดต้องพิจารณาให้โอกาสตาม ว.๓๕

๒. เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกในหลายเรื่อง นายกฯ จะเลือกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะเรื่องยาเสพติดเพียงเรื่องเดียวหาได้ไม่ ถ้าการกระทำความผิดตามคำพิพากษาในเรื่องอื่นนั้นได้กระทำในขณะที่สภาพเป็นข้าราชการ ตามรายละเอียด ดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกฯ ดำเนินการทางวินัยทันที (หลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๔ ว.๔)

(๒) การดำเนินคดีอาญากับการดำเนินการทางวินัยเป็นคนละกระบวนการกัน ต้องดำเนินการไปพร้อมกัน (ว.๔)

(๓) เมื่อมีการฟ้องเป็นคดีอาญาและดำเนินการทางวินัยในเรื่องใดไปแล้ว แต่การสอบสวนทางวินัย ยังไม่สามารถฟังโทษผู้กระทำผิดได้ สมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อน จนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร ๐๙๐๕/ว ๙ ลง ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙

ดังนั้น เมื่อความปรากฏแก่นายกฯ ว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยหลายเรื่อง นายกฯ ต้องตั้งกรรมการสอบสวนทุกเรื่อง ไม่อาจเว้นการดำเนินการทางวินัยในเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ โดยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๑ คำสั่ง ในทุกเรื่องที่ได้กระทำลง โดยต้องระบุว่า

- ๑) กระทำผิดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
  - ๒) กระทำผิดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และ
  - ๓) กระทำผิดเรื่องอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร
- เป็นต้น

(๒) ออกคำสั่งคนละคำสั่งในแต่ละเรื่อง (หลักเกณฑ์วินัยมิได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ กรณีกระทำผิดวินัยหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน แต่หากเลือกใช้วิธีการตามข้อ (๑) จะสะดวกยิ่งกว่า)

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๔/๑๒/๖๑

พนักงานจ้างถูกตรวจพบฉี่สีม่วง นายกฯ ส่งไปบำบัด ๑ เดือน ต่อมาตรวจพบฉี่สีม่วงอีก จึงแนะนำให้ยื่นใบลาออกและออกไปแล้ว ไม่ทราบว่านายกฯ ปฏิบัติถูกต้องหรือไม่คะ หากไม่ถูก ต้องรับผิดชอบหรือไม่อย่างไร กราบขอบพระคุณค่ะ

ตอบ

แนวทางปฏิบัติกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง ลูกจ้าง เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งเป็นผู้ผลิต คำ/จำหน่าย เสพ หรือติด หรือสนับสนุน (ผู้ประกันตัวในคดียาเสพติด) ได้อธิบายไว้ในคำตอบ-คำถาม ๒๑/๑๒/๖๑ แล้ว ส่วนคำถามใหม่มีเพิ่มเติม ดังนี้

ประเด็น

๑. พนักงานจ้างเสพยาเสพติด นายกฯ ส่งตัวเข้ารับการบำบัดเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ดำเนินการทางวินัย สามารถทำได้หรือไม่

๒. พนักงานจ้างเสพยาเสพติด นายกฯ อนุญาตให้ลาออก โดยไม่ดำเนินการทางวินัย ได้หรือไม่

๓. ทั้งสองกรณี นายกฯ ต้องรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร

สรุป

๑. นายกฯ ไม่อาจส่งตัวผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดเพียงอย่างเดียว โดยไม่ดำเนินการทางวินัยได้ แต่เมื่อส่งตัวเข้ารับการบำบัด ณ สถานบำบัด หรือสถานพยาบาลแล้วต้องดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

๒. นายกฯ ต้องอนุญาตให้ผู้เสพยาเสพติดลาออกจากการงาน เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ แต่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก่อนการลาออกมีผล

๓. เมื่อนายกฯ ไม่ดำเนินการทางวินัยผู้เสพยาเสพติดดังกล่าว ถือว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ขยายความ

๑. การที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้าง ลูกจ้าง เสพยาเสพติด นายกฯ ต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) เสนอขอความเห็นชอบไปยัง ก.จังหวัด เพื่อให้ผู้นั้นออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

อ้างอิง

๑. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๗๓๓ ลง ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ข้อ

๑

ห้า

๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๒๖ วรรคหก และข้อ ๒๙ วรรค

๓. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลง ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ วรรคหนึ่ง

๒. การลาออกจากงานของพนักงานจ้างเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทยในการเลือกถิ่นที่อยู่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อพนักงานจ้างผู้เสพยาเสพติดขอลาออกจากงาน นายกฯ ต้องเสนอความเห็นว่าเป็น "เห็นควรอนุญาต" ก่อนเสนอ ก.จังหวัดให้ความเห็นชอบในการลาออก และต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก่อนการขอลาออกมีผล

อ้างอิง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง

๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลง ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๕๕

๓. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการฯ หมวด ๔

๓. การที่นายกฯ ไม่ดำเนินการทางวินัย ทั้งที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วว่าพนักงานจ้างเสพยาเสพติด ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๔ วรรคสี่ ประกอบ ว.๗๓๓ จึงเป็นกรณีที่นายกฯ ไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๒๔ วรรคสี่บสอง ซึ่งอาจนำมาสู่การสอบสวน การถอดถอนหรือความรับผิดชอบทางอาญา มาตรา ๑๕๗ ได้

อ้างอิง

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๒๔ วรรคสี่ และวรรคสี่บสอง

๒. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๓. พ.ร.บ.จัดตั้ง

(๑) อบจ. มาตรา ๗๙

(๒) เทศบาล มาตรา ๗๓

(๓) เมืองพัทยา มาตรา ๙๖

(๔) อบต. มาตรา ๙๒

ข้อสังเกต

เรื่องลักษณะนี้เป็นการจัดการเชิงบริหาร ซึ่งมีให้เห็นอยู่เนือง ๆ หากไม่มีการร้องเรียนหรือร้องทุกข์กล่าวโทษจะไม่เกิดประเด็น แต่หากมีกรณีร้องเรียนหรือร้องทุกข์กล่าวโทษ จะเกิดความยุ่งยากในการแก้ต่างไม่

น้อย เพราะการจัดการเชิงบริหารดังกล่าว มิได้เป็นไปตามหลักนิติธรรมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ใช้อำนาจจึงต้องใคร่ครวญให้รอบคอบทุกครั้งก่อนตัดสินใจใช้อำนาจนั้น

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๖/๑๒/๖๑

เรียนถามคะท่านอาจารย์

นายกฯ สั่งให้ดิฉันหัวหน้าสำนักปลัด อบต.ร่างคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยปลัดโดยอ้างว่าขัดคำสั่งนายกฯ เรื่องของเรื่องคือ ทั้งสองท่านขัดแย้งกันในเรื่องงานบ่อย ๆ นายกฯ เคยเสนอให้ย้ายปลัดกรณีขัดแย้ง แต่จังหวัดสอบแล้วไม่ขัดแย้ง เพราะปลัดทำตามระเบียบ

นายกฯ มักสั่งให้ปลัดทำโน่นนี่นั่นก่อนเลิกงานเป็นประจำ "จะเอาเดี๋ยวนี้" หรือ "ผมจะรอ" เป็นต้น ปลัดต้องจัดให้ บางครั้งเกือบหนึ่งทุ่มถึงเรียบบร้อย

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ ธ.ค.๖๑ ที่ผ่านมา ตอน ๑๖.๓๐ น. นายกฯ ให้ จนท.ถือหนังสือมายื่นให้ปลัดบอกว่า จะเอาเดี๋ยวนี้ ปลัดบอกเด็กให้นำเรียนนายกฯ ว่า ต้องตรวจสอบเอกสารจำนวนมาก อีกทั้งมีตัวเลขที่ต้องใช้ความละเอียด วันจันทร์จะนำเสนอตอน ๐๘.๓๐ น. ซึ่งทราบว่าในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ปลัดมาทำเรื่องนี้จนเสร็จ และนำเสนอท่านนายกฯ ตอนแปดโมงครึ่งวันแรกที่มาทำงาน นายกฯ ตบโต๊ะไม่พอใจ แล้วพูดว่า "ผมรอตั้งแต่วันศุกร์ มาเสนออะไรตอนนี้" แล้วสั่งให้ดิฉันยกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยเสนอให้ลงนามด่วน

ขอเรียนถามว่า

๑. ดิฉันต้องร่างคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยเสนอนายกฯ เลย ใช่หรือไม่ หรือต้องเสนออย่างไร
๒. หากนายกฯ ออกคำสั่งสอบวินัย ปลัดจะทักท้วงอะไรได้บ้าง
๓. จะหาทางออกอย่างไรกับเรื่องแบบนี้

ขอบพระคุณมากคะอาจารย์

ตอบ

"อำนาจนั้นใช้เป็นจะมีคุณ ใช้ไม่เป็นยอมเกิดโทษ" อยู่ด้วยกันไม่รักกัน แล้วจะให้ใครมารักเรา...!!

ประเด็น

๑. การสั่งงานในลักษณะนี้เป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่ ผู้ถูกสั่งควรทำอย่างไร
๒. ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ต้องปฏิบัติอย่างไร
๓. หากมีการออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยจริง ผู้ถูกสั่งมีสิทธิทำสิ่งใดได้บ้าง
๔. ปัญหาลักษณะนี้ควรดำเนินการเช่นใด จึงชอบด้วยกฎหมาย

คำอธิบาย

๑. เป็นกรณีผู้บังคับบัญชาปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจต่อตน ผู้ถูกสั่งควรขอปรึกษาหารือเพื่อหาทางออกร่วมกัน แต่หากไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ สามารถใช้สิทธิร้องทุกข์ไปที่ ก.จังหวัด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น

ผู้บังคับบัญชาต้องมีวิจารณญาณในการสั่งงาน โดยยึดทั้งข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริง และความเป็นไปได้ เพราะต้อง

- (๑) ใช้อำนาจปฏิบัติอย่างถูกต้อง
- (๒) ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย
- (๓) ไม่ปฏิบัติให้เกิดความคับข้องใจ

ดังนั้น การสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในลักษณะดังกล่าวเป็นประจำควรหลีกเลี่ยง เพราะอาจก่อให้เกิดความคับข้องใจต่อผู้บังคับบัญชา นำไปสู่การร้องเรียน ร้องทุกข์ ฟ้องร้อง ซึ่งอาจมีการสอบสวน ถอดถอน หรือแม้กระทั่งต้องคดีอาญา มาตรา ๑๕๗ ได้

อ้างอิง : หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ

(๑) ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง

(๒) ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

๒. พฤติการณ์ดังต้องการให้ผู้ถูกสั่งกระทำผิดวินัย ข้อ ๑๓ แต่ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ต้องทำเป็นบันทึกเสนอ

(๑) ให้ผู้ถูกสั่งชี้แจงเหตุขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ

(๒) ให้รับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ ด้วยการตั้งกรรมการสืบ/สอบ/ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง

เพื่อนำผลมาประกอบการพิจารณาออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัยต่อไป

อ้างอิง : หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ

(๑) ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

(๒) ข้อ ๒๔ วรรคห้า และวรรคแปด

๓. หากผู้สั่งยังยืนยันเลือกที่จะแต่งตั้งกรรมการสอบวินัย โดยไม่ให้โอกาสชี้แจงเหตุขัดข้อง (ทำให้ต้องถูกบันทึกในทะเบียนประวัติ) ผู้ถูกสั่งมีสิทธิร้องทุกข์ต่อ ก.จังหวัดได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ลงนามรับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัย ใน ๒ ประเด็น คือ

(๑) ผู้สั่งตั้งเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสั่ง ไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยเองได้ ต้องให้ ก.จังหวัดคัดเลือกกรรมการสอบสวน ("ขัดแย้ง" ในเรื่องไอนยัยากับ "คู่กรณี" ในการตั้งกรรมการสอบ อาจเป็นคนละประเด็น ย่อมเป็นอำนาจพิจารณาของ ก.จังหวัด)

(๒) ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนอย่างไม่เป็นธรรม

อ้างอิง :

๑. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ ข้อ ๔๙ วรรคสี่

๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

๔. ปัญหาที่แก้ยาก เพราะเป็นเรื่องของ "คน" ที่มีความเห็นต่าง หรือมีจรรยาบรรณ หรืออคติ อันดับแรกผู้ถูกสั่งต้องพิจารณาตัวเองก่อนว่า ทำไม ? เพราะเหตุใด ? บกพร่องหรือไม่ ? เป็นต้น ก่อนตำหนิผู้สั่ง ไม่ควรทะเลาะกันเพราะผลร้ายจะตกอยู่กับประชาชนที่ไม่รู้เรื่อง

เกิดเรื่องลักษณะนี้ขึ้นใน อปท.เนื่อง ๆ เพราะต่างมุมมอง ต่างจุดยืน ฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบต่อประชาชนผู้เลือก อีกฝ่ายยึดระเบียบกฎหมาย บางครั้งมีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เกิดความขัดแย้ง นานเข้าก็ยากจะเยียวยา

ดังนั้น ผู้ถูกสั่งมีทางเลือก ๓ ทาง คือ

(๑) อุดหนุน ยึดมั่นในระเบียบ อีกไม่นานก็ต้องแยกจากกันไป

(๒) ใช้ช่องทางตามกฎหมายเพื่อปกป้องตัวเอง

(๓) หากเห็นว่าไม่ไหวจริง ๆ ควรหาสังกัดใหม่ ผู้บังคับบัญชาที่เป็นคนดียังมีอีกมาก (ศึกษาข้อมูลให้ละเอียดจนมั่นใจ ต้องระวัง ! อย่าให้ "หนีเสือปะจระเข้" อีก)

อนึ่ง หากมีการแก้ไข พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ปัญหาดังกล่าวอาจลดลง..!

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ

*****

คำถาม ๒๘/๑๒/๖๑

ขอสอบถาม

การยกเลิกคำสั่งลงโทษทางวินัย

นายก อ. มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ๑ ๕% ๒ เดือน

ต่อมา นาย ๑ ย้ายมา ทต. ส และ ป.ช.ชี้มูล ว่าการกระทำของ นาย ๑ เป็นทุจริต ผิดวินัยร้ายแรง ก. จึงมีมติไล่ออก (มูลความผิดเดียวกัน)

ประเด็น การจะออกคำสั่งไล่ออก ต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งเดิมก่อน

ขอสอบถามว่า นายก อ. ผู้ออกคำสั่ง หรือ นายก.ปัจจุบัน ใครเป็นผู้มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งตัดเงินเดือน

ตอบ

เป็นกรณี "การออกคำสั่งลงโทษครั้งที่ ๒ ในความผิดเดียวกัน" ภายใต้แนวคิดทฤษฎีการลงโทษที่ว่า "พฤติกรรมเดียวต้องได้รับโทษครั้งเดียว"

ประเด็น

๑. นายกฯ ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแล้ว ต่อมา ป.ช.ชี้มูลความผิดในเรื่องเดียวกันว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรงอีก จะต้องปฏิบัติอย่างไร

๒. กรณีดังกล่าวหากมีการโอน สังกัดใหม่ต้องออกคำสั่งอย่างไร

สรุปสั้น

๑. ทำได้ ๒ วิธี คือ

(๑) สั่ง "เพิ่มโทษ" ตามแนวทางวินัย

(๒) สั่ง "ลงโทษ" ตามแนวทางคำพิพากษาศาลปกครอง

๒. กรณีโอนสังกัด ทำได้ ๒ วิธี คือ

(๑) สังกัดใหม่ออกคำสั่ง "เพิ่มโทษ"

(๒) สังกัดใหม่ออกคำสั่ง "ลงโทษ" แล้วส่งสำเนาคำสั่งไปให้สังกัดเดิมดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขยายความ

๑. การออกคำสั่งครั้งหลัง มี ๒ แนวทาง ดังนี้

(๑) ออกคำสั่ง "เพิ่มโทษ" จากตัดเงินเดือน ๕% ๒ เดือน เป็นไล่ออกจากราชการ ตามการชี้มูลของ ป.ช. (ไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวน) โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด และใช้แบบ ลท.๕ ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินการทางวินัย ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๘๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๗

(๒) ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% ๒ เดือน (เดิม) แล้วออกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ (ใหม่) ตามการชี้มูลของ ป.ช. (ไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวน) โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด และใช้แบบ ลท.๕ ตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗ (ซึ่งผูกพันคู่กรณี ตาม ม.๗๐ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ๒๕๕๒)

๒. สังกัดใหม่ทำได้ ๒ วิธี คือ

(๑) ออกคำสั่ง "เพิ่มโทษ" จากตัดเงินเดือน ๕% ๒ เดือน เป็นไล่ออกจากราชการ โดยความเห็นชอบของ ก.จังหวัด และใช้แบบ ลท.๕ (เท่าความถึงคำสั่งลงโทษเดิม) มีผลให้โทษเดิมเป็นอันยกเลิก และไม่เป็นการลงโทษสองครั้งในเรื่องเดียวกันแต่อย่างใด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๘

(๒) สังกัดใหม่ออกคำสั่ง "ลงโทษ" ไล่ออกจากราชการ แล้วส่งสำเนาคำสั่งไปยังสังกัดเดิมให้ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งตัดเงินเดือน ๕ % ๒ เดือนเสีย เพื่อคืนเงินเดือนที่ตัดไว้ให้นั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ ตามหลักเกณฑ์วินัย ข้อ ๘๗ วรรคเจ็ด เทียบเคียงหนังสือสำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๘๖๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

หมายเหตุ

กรณีนี้ ไม่ว่าจะใช้คำว่า "เพิ่มโทษ" หรือ "ลงโทษ" ในสถาน (ปลดออก หรือ) ไล่ออกจากราชการ สังกัดเดิมต้องคืนเงินเดือนที่ตัดไว้ ๕ % ๒ เดือนนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

อ้างอิง :

๑. พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มาตรา ๙๒ (เดิม) มาตรา ๙๘ (ใหม่)
๒. พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๗๐
๓. คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗/๒๕๕๗
๔. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ
ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง
ข้อ ๘๗ วรรคเจ็ด
๕. หนังสือ

(๑) สำนักงาน ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๖๔ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖

(๒) สำนักงาน ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๘๖๓ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

(๓) หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม

๒๕๕๕

๖. หนังสือสำนักงาน ก.พ.

(๑) ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๘๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๒) ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางวินัย ควรใช้วิธีการ "เพิ่มโทษ" ตามข้อ ๑ (๑) และข้อ ๒ (๑) ซึ่งเป็นวิธีแก้ไขที่ได้กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว เพราะคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดผูกพันเฉพาะคู่กรณี

ขอบคุณทุกความเห็น ครับ